

Délibáb

Biller Irén
LABORI-
FELV.

V. ÉVFOLYAM. 9. SZÁM
BUDAPEST, 1931 FEBRUÁR 28

20
FILLÉR

K!

sa

gyán

ek

pján,
ket

K!

EK

SÁG

NE KISÉRLETEZZÉK!

A jó varrógép gyártása precíziósmunka!

Ezért nem tud minden gyár varrógépet előállítani!

Singer varrógépek
azonban évtizedes tapasztalatok alapján,
kizárólagosan varrógépeket
gyártó üzemben készülnek!

EZÉRT ISMÉTELJÜK:

NE KISÉRLETEZZÉK!

SINGER VARRÓGÉPEK

világhírűek!

SINGER VARRÓGÉP RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

Déliháb

Biller Irén
LABORI-
FELV.

V. ÉVFOLYAM. 9. SZÁM
BUDAPEST, 1931 FEBRUÁR 28.

20
FILLÉR

EK!

ása

gyár

ek

apján,

eket

!

EK!

EK

SÁG

PHILIPS

árleszállítás!

Philips cég elhatározta, hogy világhírű készülékeinek hangszoros kombinációit új, mélyen leszállított áron hozza forgalomba.

Forduljon kereskedőjéhez, aki díjtalanul és kötelezettség nélkül bemutatja Önnek ezen kombinációkat. A Philips cég által elsőnek bevezetett részletfizetési kedvezmény nagy fizetési előnyöket biztosít az Ön számára.

PHILIPS

minőséget jelent!

**6-12 18 HAVI
RÉSZLETRE**

Déliab

20
fillér

SZINHÁZI HETILAP

Megjelenik minden szombaton

Előfizetési ár: negyedévre 2 P 50 fill., félére 5.- pengő. Egyes szám ára — pályaudvarokon ts — 20 fillér. Ausztriában 40 Groschen, Csehszlovákiában 2. — cseh korona, Jugoszláviában 4 dinár, Romániában 15 lei, Olaszországban 1 lira 20 centesimo. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII. Dobó utca 12. Telefon: J. 423-39. J. 427-50

TAVASZI DAL...

(Byssz Robert rajza)

A primadonna

Írta: Kosáry Emmy

Primadonnának lenni nem az a ragyogó napsugaras és verőfényes állapot, mint ahogy azt a külső szemlélők elképzelik. Nehéz erről a témáról beszélni és most, hogy ezt a kérdést felvetették előttem, szeretnék *Jacobi* Viktor, a fiatalon elhunyt magyar muzsikussal fejével gondolkodni, aki, hogy úgy mondjam, mindig slágfertig volt.

Azoknak az embereknek, akik a nyilvánosság előtt szerepelnek — tekintet nélkül arra, hogy primadonnák, avagy vezető politikai személyiségek — minden körülmények között háttérbe kell szorítani a privát érzelmeiket. Egy primadonnának mindig ragyogni kell, nevetése mögött sohasem szabad kiérezni az elfojtott sirást. Az ezerfejtű Cézár, a közönség magasba emel bennünket, de csak addig akar ott látni, amíg a primadonna szép, fiatal és vidám.

A primadonnának tehát csak művésznék szabad lenni és a privát érzéseit, gondolatait teljesen ki kell kapesolni. Ez mindenütt így van Európában és Amerikában egyaránt. Aki nem ezeknek az elveknek az alapján él, az hamar eltűnik az ismertség horizontjáról.

Most, hogy hazatertem Amerikából, mégsem tudtam megmaradni a primadonna-program mellett. Édesanyám, akit rajongásig szeretek, nagyon beteg, amelynek következményeképpen egyelőre tervek nélkül állok. Bécsből és Berlinből kaptam meghívást, de amíg anyám jobban nem lesz, nem fogadok el semmi ajánlatot.

Férjem, *Buttykay* Ákos ugyan mindenáron ki akar vonni ebből a deprimált atmoszférából, de én — talán ez először fordul elő velem életemben — e pillanatban inkább érzem, hogy ember vagyok, mint primadonna.

Tehát egyelőre várok. Várok arra, hogy ezek az előre nem látott gátlások elmulnak és én újból felvehetem az elejtett fonalat, hogy folytassam tovább a primadonna rögzös és mégis olyan szép útját.

Kosáry Emmy
(Edith Barakovich felv.)

Buesú a farsangtól (Bessie Lowe) (Fotó M-G-M)

y Emmy
akovich felv.

Fehér orchideák

Hogy ma is lehet az operettműfajban művészt és maradandó értékűt csinálni, annak bizonyítékául szolgál a Városi Színház újdonsága, a „Fehér orchideák”. Ez az a stílus, amely teljes mértékben megcsúfolja azt, hogy a műfaj haldoklik. Ez az a darab, melyhez el kellene vinni néhány operettszerzőt, hogy végre lássák, miképpen kell operettel írni. Ugy látszik a rádió is tanító-mester, mert a szövegíró *K. Halász Gyulá-*nak ez az első színpadi műve, de a rádió közönsége előtt már régen ismert a neve. A zeneszerző *Kiszely Gyula*, aki nemcsak

a rádión, hanem néhány évvel ezelőtt egy operettjével is nevet szerzett magának a nagyközönség előtt. A partitúrája egy pillanatig sem sablonos, hanem mindvégig művészi és eredeti. Mindent egybe vetve, a két fiatal szerző társulásán a közönség és a színház egyaránt nyert.

A „fehér orchideák” cselekménye azzal indul el, hogy a lagunák városában a Velencét megszálló osztrák csapatok tábornoka, Schönwald Doman (*Szirmai Imre*) estélyt ad a császár születésnapja tiszteletére. Az estélyen, bár kényszerűségekből, megjelennek az idegen megszállókat gyűlölő velencei előkelőségek is, közöttük *Elena Molfieri (Lábass Juci)*, a csodálatosan szép és méltán hírneves énekesnő. Schönwald tábornok felhívja tisztjei figyelmét egy, a megszálló csapatok ellen szövődő széleskörű összeesküvésre, egy láthatatlan, kiterjedt kémszervezetre, melynek mozgató rugójául, egyik fejéül — *Elena Molfierit* tartják. Ez az asszony hideg és mámorító, titokzatos és káprázatosan szép, mint a virágok, a fehér orchideák, melyeket mindig a karján hord. Minden ellene alkalmazott rendszabály, a legügyesebb rendőrügynökök — kudarcot vallottak, csak egy megoldás van, *Elena Molfieriben* az asszonyt kell meghóttítani.

A tábornok vállalkozót keres erre a feladatra, de mivel senki sem jelentkezik — *Gárdosy kapitányt (Szédő Miklós)* bizza meg a kényes és fontos feladattal. *Elena* megérkezik az estélyre s a kapitány a parancshoz híven megkezdi az ostromot. *Elena* bele megy a já

Kőmives Erzsébet és Szirmai Imre
Városi Színház — Fehér orchideák (Áldor felv.)

Lábass Juci és Szedő Miklós

Városi Színház — Fehér orchideák (Áldor felv.)

tt egy
nak a
a egy
dvéig
etve, a
eg és a

azzal
ban a
apatok
szirmai
snapja
erűség-
ek az
állókat
ei elő-
zöttük
Lábass
atosán
hírne-
Schön-
k fel-
yelmét
ó csa-
zövődő
zeeskü-
atlan,
szerve-
moz-
egyik
a Mol-
Ez az
és má-
tos és
szép,
, a fe-
melye-
karján
ellene
ndsza-
yesebb
k — ku-
k, csak
van,
ben az
meghó-

vállal-
erre a
mivel
lentke-
kapi-
Miklós)
kényes
dattal.
zik az
pítány
híven
romot.
gy a já

tékba, mert Gárdosy, vezérkari tiszt, a tábornok bizalmasa, aki esetleg eszköze is lehet s amellelt — fiatal, lángoló, talpig férfi és magyar.

Elena kacér s a kapitány nem tudja, hányadán van. Császári futár érkezik s zárt parancsot kézbesít a tábornoknak. A parancsban arról értesíti a tábornokot, hogy az osztrák csapatokat egy árulás folytán súlyos vereség érte a nyugati harctéren. Sikerült egy áruhás kémet ártalmatlanná tenni, akinél fehér orchideába rejtett üzenetet találtak. — Fehér orchideák! — zúg végig a tömegben. — Elena?! Hol van Elena?! — Késő. Az énekesnő titokzatos kísérője (Jákó Béla) útján értesült a veszedelemről s eltűnt nyomtalanul.

Az ezred Bécsben van, már másnap indul a harctérre. Még egy vidám, gondtalan éjszaka, amit alaposan ki is használnak a tiszték. Gárdosy kapitány és Zádory kadet (Érczkövy László) lakásán végződik e mulatság hajnalban. Bécs éjszakai élete kedves figuráiból szedtek össze egy csokorra valót

Lábass Júci
Városi Színház — Fehér orchideák
(Aldor felv.)

a vidám tiszték. Ide, ebbe a jókedvű társaságba toppan be váratlanul Mici (Kun Magda), a tábornok leánya, akit gyengéd szálak fűznek a kadethez. Mici erélyes nő és rendre kihajigálja a lumpokat, sőt a kadettet viszi magával. A kapitánynak hölgylátogatót jelentenek s az idegen hölgy: Elena Molfieri, aki Andrea Giordano néven vendégszerepel a bécsi operában. Elena elmondja, hogy miért jött, hogy felfedezték, hogy nyomában vannak. A kapitányban küzd a kötelesség a szerelemmel. Végül is elhatározza, hogy megszőkíti — Elenát. Katonaköpenybe burkolva akarja kiszőkíteni a városból s míg lázasan intézkedik, Gereldo, a kémszervezet feje, az előhívott kocsis ruhájában jön fel a lakásra s levélkét dob észrevétlenül Elenának. Őt perc van a cselekvésre — a kapitány irattáskájában levő okmányokat meg kell szerezni — bármilyen áron. Elena tudja, hogy Geraldóék nem válogatóság az eszközökben s az öt perc — a kapitány halálát is jelentheti. Hogy ezt megakadályozza, magához veszi az okmányokat, de ebben a pillanatban nyitja rá Gárdosy az ajtót. A kapitány csak a kémet, az árulót látja a nőben, akit szeretett, de nincs idő a kimagyarázkodásra. Jön a tábornok, aki a lányát, Micit keresi. A helyzet még bonyolultabb lesz, mert gróf Stohl, a rendőrőrnök, kopói útján biztos tudomást szerzett arról, hogy Elena a kapitány lakásán van. Gárdosy most a kezénél fogva rántja elő Elenát a szomszédos szobából, ahová elrejtette s jelenti, hogy a velencei megbízatásnak eleget tett. — Leleplezte Elena Molfierit, a kémnőt! Elenát letartóztatják.

A tábornok és a felesége (Kömvés Erzsi) Micit siratják, aki a kadetdal együtt eltűnt. Stohl gróf jelentkezik s arra kéri a tábornokot, hogy hallgassa ki Elenát, aki csak itt hajlandó vallani. Elena elmondja, hogy szereti a kapitányt, hogy meg akarta menteni. Közben Mici és a kadet elfogják Geraldót, aki igazolja Elena állítását. Mici és a kadet boldogságának most már mi sem áll útjába s Gárdosy kapitány, megrendülve kér bocsánatot Elenától, akit érte hurcoltak meg, aki szereti s akit szeret.

Lábass Júci szépsége és eleganciája, Szedő Miklós hangja, Érczkövy László táncai és humora, Kun Magda temperamentuma, Szirmai Imre színészi készsége mind hozzájárulnak a sikerhez, amelynek méltó osztályrészesei még Kömvés Erzsi, Horti Sándor, Várnai László, Jákó Béla, Hajagos Károly és Sik Rezső, akit külön meg kell dicsérnünk mint rendezőt is. A karmesteri székben Vince Ottó ült.

Kun Magda és Érezkövy László
Városi Színház — Fehér orchideák (Áldor felv.)

ú tár-
(Kun
rengéd
es nő
sót a
nyak
nőgy:
néven
Elena
ezték,
nyban
gúl is
lenát.
iszök-
kedik,
hívott
vélkét
van a
jában
- bár-
ldóék
az őt
theti.
veszi
atban
bitány
, akit
lásra.
eresi.
mert
n biz-
ena a
ost a
zédos
gy a
- Le-
lenát

Erzsi)
ltünt.
ábor-
csak
hogy
men-
ogják
Mici
i sem
dülve
oltak

Szedő
ai és
tuma,
ozzá-
ztály-
ndor.
ároly
lucser-
szék

Nem lehet
"Különbséget
tenni köztük"

és Shakespeare
között
MONDJA
BERNARD SHAW

London, február hó.

Bernard Shaw kivételes helyet foglal el a világirodalomban. Ő az az egyetlen író, akit elismernek, tisztelnek, de ugyanakkor — bármennyire ellentmondásként is tűnik fel — mégsem örvend nagy szeretetnek. Shaw ugyanis sportot űz a különködéseiből. A modora a véletlekig nyers mindenkivel szemben, de ő maga a legnagyobb mértékig érzékeny.

Talán az egész világon nincs még egy közszereplő ember, akit olyan nehezen lehetne megközelíteni, mint őt. Különösen vonatkozik ez az újságírókra, akik csak a legritkább esetben juthatnak a színe elé. Hogy ez így van, azt elsősorban titkárnak, Hardwicknek lehet köszönni, aki árgus szemekkel őrködik, hogy urához ne közelítsen tollforgató ember. A teljhatalmú titkár többheti hiábavaló kérés után végül mégis csak beadta a derekát és beprotezsált mintek urához, aki hajlandónak mutatkozott az intervjúra.

A bemutatkozásnál jelen van Shaw felesége is, aki nem nagyon igyekszik enyhíteni a kissé barátságtalan atmoszférát.

Természetesen ön nem kérdezhet tőlem semmit — szegezi le a beszélgetés elején Bernard Shaw. — Majd én megmondom, hogy miről akarok beszélni. Arról a darabomról, amely a legjobban a szívemhez nőtt, az „Amerika császára”-ról, amelyet a rosszindulatú kritikusok sodortak a sikertelenségbe. Ha ez érdekli önt, akkor maradhat.

Természetesen sietve jelentettük ki, hogy minden érdekel, amit az író mond.

Nahát akkor álljon fel és menjünk — bölintott beleegyezően Shaw, aki tudniillik a villáját környékező uccákat rója végig, ha olykor-olykor intervjú ad. Amilyen nehezen lehet lépést tartani a sétáló Shaw-val, ugyanolyan nehéz követni az előadásait is. Egy Shaw intervjúnál tehát jó memóriára és jó lábakra van szükség.

Remélem emlékszik az „Amerika császára”-ra, amelyet egyik legkitűnőbb darabomnak tartok és arról igazán nem tehetek, hogy a kritikusok nem értették meg. Ha kizáróan tőlem függne, sohasem engedném,

hogy a darabokról kritikák jelenjenek meg. Éppen ennyire ellene vagyok a főpróbáknak is. Nincs erre szükség. A premiérig a szerző és a színház vezérkarán kívül senkinek semmi köze sincs szerintem a darabhoz.

Az „Amerika császára”-nak volt egy alcíme is, amely kimaradt a színlapról. Szó szerint így hangzott: Egy politikai szélsőség négy felvonásban és egy közzjátékkal. Ez az alcím fejezte ki tulajdonképpen az egész darab karakterét is. Tökéletes munkának tartom, amelyet a politikusok iskolájában kellene tanítani. Annakidején mondtam is Ramsay MacDonaltnak, a miniszterelnöknek, hogy csak olyan minisztert neveztesse ki kormányában, aki látta és megértette az „Amerika császára”-t. Egész biztosra veszem, hogyha ezt megtette volna — mert tanácsomat elfelejtette megfogadni, — a mai kabinet száz százalékig megfelelt volna hivatásának.

A darab ugyanis a miniszterekről szól, az úgynevezett uralkodó osztályról, akik államok az államban. Ezeknek akarom megmutatni, hogy végeredményben ők is csak kis pontok, akik fölött még nagyobb úr van, az egyetlen, aki uralkodónak nevezheti magát. Vagyis maga az államfő. Sokan emiatt azzal vádoltak meg, hogy royalista vagyok. Nem sokat törődöm ezzel és csak szánakozom rajtuk.

Mások viszont azt vetették a szememre, hogy a darab hangulatába nem illik be a közzjáték humora. Mondhatnám azt, hogy a muzsikuss is sokszor lassabb tempót vesz a szímfőnökjének második tételében. De nem kell ilyen messzire mennem hasonlatért. Itt van a „Hamlet”, ahol a sírásó olesó hatásokra dolgozó komikus figurája igazán nem illik be a „Hamlet” komor levegőjébe. Ezért mégsem kritizálja senki a „Hamlet”-et, amit Shakespearenek szabadott, azt szabad nekem is. Nem lehet különbséget tenni köztük és Shakespeare között. Megengedem, hogy Shakespeare értett a humorhoz, de valamit én is értek hozzá. Na de nekem elég volt az intervjúból — mondja hirtelen megállva a sétálóban és a beszédben egyaránt — Isten önnel.

Egy kézfogás és Bernard Shaw sietve eltűnt a szemünk elől.

W. G.

KIRÁLY ERNŐ

AMERIKÁRÓL MEJÉL—

Az operettek legendás hőskorában Király Ernő jelentette a pesti leányszobák romantikáját. Később, amikor a változott idők messze, Amerikába juttatták a legszimpatikusabb magyar operettszínészt — az amerikai magyarok sírtak Király Ernő magyar lelkű nótáin.

A napokban jött meg legutóbbi amerikai séjournájáról, amely kerek kilenc hónapig tartott.

A pesti hotelszobájában hatalmas amerikai bőröndök között és reggeli borotválkozás mellett beszélgetünk a régi pesti éjszakák kedves „Nöci”-jével.

— Sok mindent hoztam magammal — mondja Király Ernő. — Nemesak ezekben a nagy amerikai bőröndökben, hanem itt az eszemben meg a szívemben is. Igen, a szívemből szól az a nagy és áhított vágy, hogy Amerikában végre meglegyen az állandó Magyar Színház. Nem is sejtik itthon, hogy erre milyen nagy szükség van. Ha így megy tovább, elveszítjük az amerikai magyarságot. Csak a színház tudja ébren tartani az odaszakadt magyarokban a magyar érzést. A fiatalok már teljesen asszimilálódnak — nem is tudnak magyarul. Az öregek támogatják, szeretik a magyar színezetet — csak hogy persze jót is akarnak hallani, látni. Ez pedig a mai állapotok mellett lehetetlen. New-Yorktól Chicagóig turnézunk most az „Alvinczy huszárok”-kal, a „Zenebona”-val és Vajda Ernő vígjátékával, a „Hárem”-mel, amit mint zenés vígjátékot mutattunk be Amerikában. Régi operettek-ből állítottam össze a kísérő zenét. Freneklus sikerünk volt. Kosáry Emmy élete egyik legszebb alakítását produkálta...

— Meg volt elégedve az amerikai úttal?
— Nem voltam megelégedve. Ameriká-

ban is szörnyűek a színházi viszonyok. A Broadway egyre-másra esuknak be a színházak. Nagy a gazdasági krach — az emberek rettentően félnek, senki sem tudja mi lesz... Azok a horrorbilis dollár gázsik, amikről itthon hallunk — legtöbbszörre kitalált mesék. Nem hajgálják úgy a dollárokat, mint ahogy azt Európában általában elképzelik. Találkoztam majdnem minden magyarral, aki kint járt Amerikában. Az idén kevesen jöttek ki. Zilahy Lajossal beszéltem New-Yorkban. A „Tábarnok” című darabját halálra adoptálták Hollywoodban.

Nagyon haragszom ezért az amerikaiakra. Mindent a világon adoptálnak és — elrontanak. A producerek mániája az, hogy Amerikában más kell a publikumnak. Hogy valami jóról is beszéljek: Vajda Ernőnek heti kétezerkétszáz dollár fizetése van. A „Ma este vagy soha” című Hatvány Lilly darab Belasconál a Broadway egyik legnagyobb sikere. Szirmai Albert „Alexandraja” is nagy sikert aratott. Ezzel aztán ki is merült minden jó, amit a magyarokkal kapcsolatosan mondhatok. Az a sok színész, aki kiment Amerikába — jórészt egészen más dolgokkal foglalkozik. Ez általában megszokott dolog, hogy odakint mással foglalkoznak az emberek, mint amihez értenek vagy kedvük van. Aki valamihez csak hozzá tud szegődni — be tud kapcsolódni, az boldog ember és akkor ezt úgy mondják odakint, hogy: „betaláltam Amerikába!”

— Mit szól az itthoni dolgokhoz?

— Nem lepelt meg semmi. A kintiek után — el voltam készülve minden rosszra.

— Mit fog csinálni, mik a tervei?

— Fogalmam sincs. Dolgozni akarok. Amit tudok, amit láttam, tapasztaltam — szeretném kiadni magamból. Ki tudja, hogy lehetséges-e?

Katóka

A Fővárosi Operettszínház bemutatta Rudolf Oesterreicher és Robert Stolz új operettjét, a „Katóka”-t.

György báró léha életet folytat és nagybátyja, Ágost báró szeretné, ha unokaöccse megjavulna. Persze, ez nem olyan könnyű dolog. György megszokta a mulatós életet és az erkölcsi prédikációk nem hagynak nyomot benne. Minden este pezsgő, tánc, hajnalig tartó mulatságok. Mindennek

tetejébe még itt van Pintyőke, egy kedves, vigkedélyű, válófélben levő asszony is, aki mindenáron György báró felesége szeretne lenni. Hát ezen segíteni kell — gondolja Ágoston, — még pedig rögtön. Véletlenül megtudja, hogy él valahol egy Hangos Katóka nevezetű fiatal lány, aki állást keres. Ágost báró viszont tudja, hogy tizennyolc évvel ezelőtt György báró mint egészen fiatal kadet Szegeden egy Hangos

Katalin nevezetű fiatal lánynak udvarolt.

Ágost báró egy szép napon kijelenti Györgynek, hogy véget kell vetni a könnyelmű életmódnak, mert ez nem méltó egy apához. Apához? Igen, apához és Ágost elmondja, hogy tizennyolc évvel ezelőtt Szegeden annak a Hangos Katalinnak, akinek György udvarolt, leánya született és ennek a leánynak György az apja.

György báró eleinte meg van rémülve és hallani sem akar az „apaságról”, de Ágost megmagyarázza, hogy Katóka — a leányka neve — tulajdonképpen nem is tudja, hogy György az apja és ezt nem is szabad megtudnia. Ellenben Ágost titkárának alkalmazza Katókát. György mellé és így azután Katóka állandóan György mellett élhet.

Katóka hamarosan megérkezik és boldog, hogy ilyen jó álláshoz jutott. Valóban nincs oka panaszkodni, mert György minden jóval és széppel ellátja. Lakosztályt rendez be, személyzetet bocsát rendelkezésére és minden nap új ruhákat rendelnek. Munka viszont nincs sok, mert György báró nem nagyon szokta meg a

Ujváry Lajos és Fejes Teri
Fővárosi Operettszínház — Katóka (Áldor felv.)

Biller Irén és Delly Ferenc

Fővárosi Operettszínház — Katóka (Áldor felv.)

kedves,
is, aki
szeretne
gondolja
letlenül
Hangos
állást
, hogy
ró mint
Hangos
tű fia-
ivarolt.
gy szép
yörgy-
et kell
nyelmű
ert ez
apához.
apához
mondja.
é évvel
annak
jinnak,
udva-
zületett
ányinak
leinte
lve és
kar az
Agost
hogy
eányka
onkép-
tudja,
az apja
szabad
lenben
ek al-
tókát
és így
állan-
mellett

arosan
boldog,
lláshoz
nincs
mert
jóval
Lak-
z be.
oocsát
s min
hákát
ka vi-
mert
m na
meg 8

munkát és így eleinte nehezebbre esik egy mondatot is lediktálnia tilkárnőjének.

A mulatós élet egyszerűen véget ért. A barátok elmaradnak, pezsgő kevesebb fogy és György csendes, nyugodt életet kezd élni.

Minden jó lenne, ha Pintyőke nem fogna gyanút. Mindenkit kikérdez és amikor megtudja, hogy György elhalmozza Katókat ruhákkal és ajándékokkal, meg van győződve, hogy Katóka a báró kedvese. Ezt meg is mondja Györgynek, aki kénytelen bevallani Pintyőkének az „igazat”, hogy tudniillik Katóka a leánya. Pintyőke most már megnyugodott, de követeli, hogy György vegye feleségül. Persze György erről hallani sem akar, mert valóban szerelmes a saját lányába. De nemcsak ő szerelmes, hanem az öreg Ágost és a szeleburdi Dumi is. Pintyőke nem tud titkot tartani és így hamarosan mindenki megtudja, hogy Katóka György leánya.

Biller Irén és Ujbáry Lajos
Fővárosi Operettszínház — Katóka (Áldor felv.)

Dumi nem sokáig gondolkozik, kinyomozza Hangos Katalin címét Szegeden és sürgőnyöz Hangos Katalinnak, hogy azonnal jöjjön Pestre, mert feleségül akarja venni a lányát.

A szegedi Hangos Katalin az első vonattal megérkezik. Katalin erélyes hölgy, aki nem ijed meg a saját árnyékától, ami természetes is, mert boxbajnoknő. Ágost, valamint Dumi most már nagyon szeretnék, ha Katalin visszautazna Szegedre, mert botránytól félnek. Katalin megy is, csak az útiköltséget kéri... többször egymásrótán. Mielőtt vonatra ülne, bevallja, hogy neki gyermeke sohasem volt, mert ő meg hajadon.

A báró is megtudja az igazat és keresi Katókat, hogy megmagyarázza viselkedésének okát.

De Katóka elhagyta György házát, mert véletlenül megtudta, hogy őt mindenki a báró kedvesének tartja. A báró utána megy és megkéri a kezét. Persze ezt a házasságot Pintyőke nem nézi jó szemmel és bánatában feleségül megy Ágosthoz.

Rudolf Oesterreicher operettmeséje kedves és ötletes, sajnos azonban, a feldolgozása nem tökéletes, de Harnath Imre nagyszerű versei segítenek ezen a hibán. Robert Stolz zenéjét a hangosfilmekről ismerjük és örömmel állapítjuk meg ismét, hogy ez a tehetséges muzsikusz milyen finom eszközökkel tud slágereket komponálni.

Katóka szerepét Biller Irén játszotta. Örömmel üdvözljük bécsi sikerei után ezt a nagyszerű színésznőt. Hangja, játéka, táncja és mindenekelött egyéni kedvessége sikert biztosít. Pintyőke szerepében nagyszerűen érvényesült Fejes Teri temperamentuma, Somogyi Nusi mint boxbajnoknő megmutatta, hogy egy jelenettel is lehet sikert aratni. Delly Ferenc, Ujbáry, Sziklai József és egy kisebb szerepben Pártos kintűnök.

Szaboles Ernő rendezte és Szánthó Mihály vezényli az előadást.

nyomozza
s sürgő-
azonnal
venni a

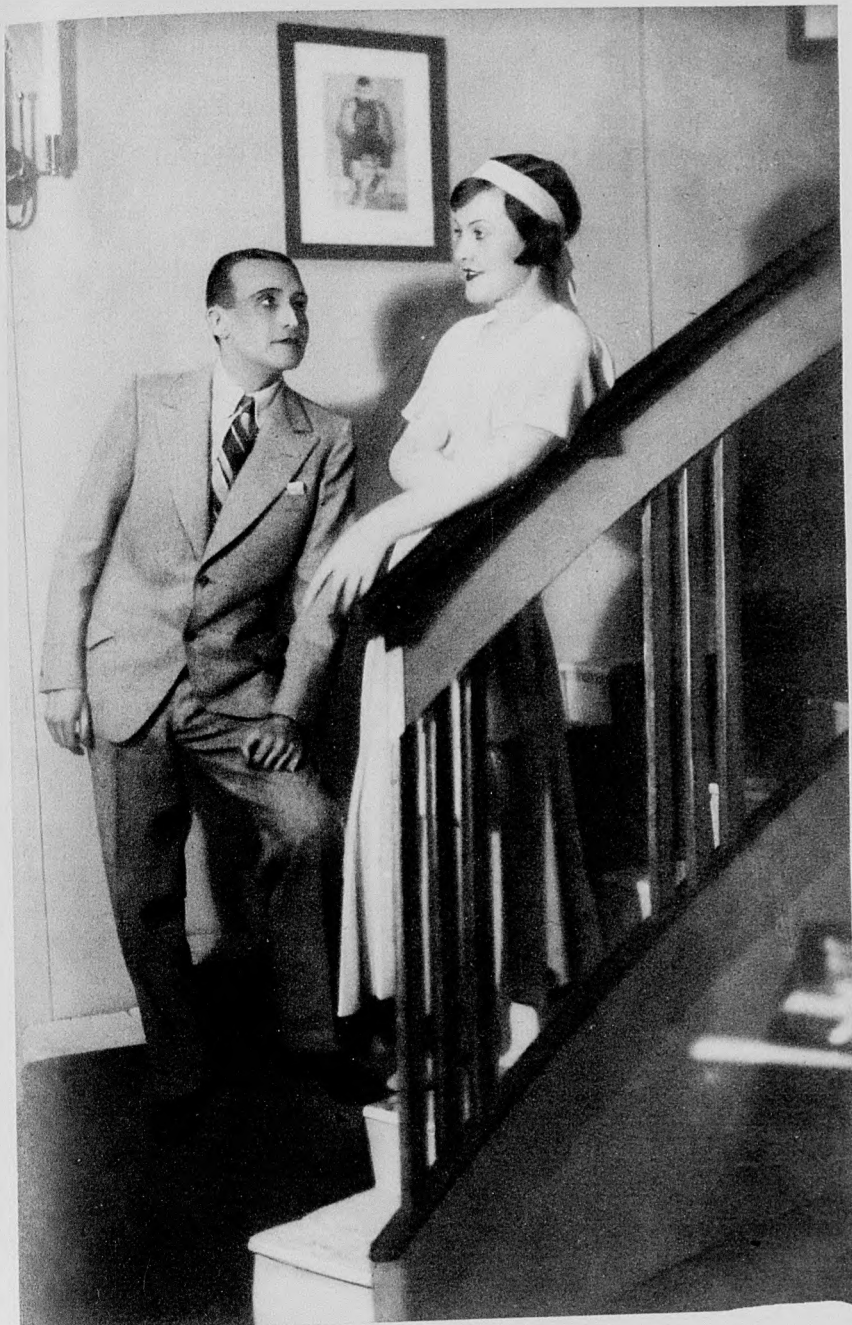
vonat-
gy, aki
ól, ami
Agost,
eretnék,
mert
s, csak
egymás-
a, hogy
ő meg

s keresi
kedésé-

t, mert
lenki a
tartja.
a meg
kezt.
ázassá-
m nézi
bana-
megy

reicher
kedves
s azon-
sa nem
armath
versei
hibán.
zenéjét
ről is-
el álla-
ismét,
etséges
en fi-
el tud
onálni.

t Biller
Öröm-
bécsi
nagy-
Hang-
és min-
ai ked-
iztosít.
epében
vénye-
empe-
omgyi
noknó
gy egy
et si-
Delly
Sziklai
kisebb
s ki-

Sziklay József és Biller Irén
Fővárosi Operettszínház — Katóka (Áldor felv.)

ő ren-
ó Mi-
z elő-

Salamon Béla és Radó Sándor, az örök ugratók a minap együtt ültek a kávéházban és beszélgettek. Salamon Béla éppen arról tartott előadást, hogy év- és telefonszámok tekintetében sohasem hagyja cserben memóriája. Radó Sándor természetesen igyekezett ezt azonnal bebizonyítani. Hogy ezt kézzel foghatóan bebizonyítsa, elővett egy papírlapot és a következő számot írta fel: 1526.

— Na, mire emlékeztet ez a szám? — kérdezte Salamontól.

Salamon Béla néhány másodpercnyi hallgatás után diadalmasan kivágta:

— A fogorvosomra.

— Ugyan kérlek!
— De igen, igen. 15—26 az ő telefonszáma.

— Hát én nem erre gondoltam — rázta meg a fejét Radó.

— Azt mingyárt sejtettem — mosolygott gúnyosan Salamon — Ja, fiam, fontos a jó memória.

— Csak lassabban, kedves Salám — emelte fel az ujját Radó, — ez nem egy telefonszám, hanem egy évszám. Én azt kérdeztem tőled, hogy mi történt 1526-ban?

— Miért, te tudod?

— Igen.

— Akkor miért kíváncsiskodsz, úgy látszik nem vagy biztos a dolgokban.

— Szóval fogalmad sincs róla. Hát majd én megmondom. Akkor volt a mohácsi vész. Nagy veszteség ért itt bennünket.

„Tanár úr kérem...”

(Harsányi Fely)

— N
nyesen
az emb
vész
éppen e
kell ezt
számáva
— E
az- aszt
könnyű
Én mon
kérhet
Salam
ideig e
felcilla
— T
reggel e
kérem
A kö
is kezd
kapott

Másn
valóban
jába, a
igazgat
ban mi
utasítás
— M
siránko
úr, ne
találni

— L
vonva
be újra
telről t
díjment
éleg biz
hogy ő
tanuló.

Rövi
mon be
nyolc ó
madik
már a
padjába
kis diák
Osztály

— Nézd Sanyikám — válaszolta fölényesen Salamon, — ha valamihez nem ért az ember, akkor ne szóljon bele. A mohácsi vész 1931 februárjában történt, amelyről éppen elegendő olvashattál az újságokban. Mit kell ezt összekeverni a fogorvosom telefonszámával?

— Ezt nem lehet viccel elütni — ütött az asztalra Radó Sándor, — Egy ilyen könnyű kérdésre nem tudtál megfelelni. Én mondom neked, hogy nyugodtan visszakérheted a tandíjat.

Salamon Béla nem válaszolt, hanem egy ideig elgondolkodva ült a helyén, majd felesillanó szemekkel így szólt:

— Te, ez nem is egy rossz tipp. Holnap reggel elmegyek a volt iskolámba és visszakérem a tandíjat.

A következő pillanatban már számolni is kezdte, hogy mennyit fog kitenni a visszakapott összeg.

Másnap reggel háromnegyed nyolckor valóban elment Salamon Béla volt iskolájába, ahol azonnal bejelentette magát az igazgatónál. Előadta kérését, amely azonban mint nem teljesíthető, azonnal visszautasításra talált.

— Mit fog szólni ehhez a Radó? — siránkozott Salamon. — Kedves direktor úr, nem lehetne mégis valami megoldást találni?

— Legfeljebb egyet — mondta vállatvonva az iskola igazgatója, — iratkozzon be újra a IV-bébe. Ha jó előmenetelről tesz tanúságot, akkor tandíjmentességet kaphat. Ez csak elég bizonyíték lesz arra nézve, hogy ön minden tekintetben jó tanuló.

Rövid gondolkodás után Salamon belement az ajánlatba és nyolc órákor a harmadik csengetéskor már a IV-bé egyik padjában ült a kis diákok között. Osztály-

társai hamar megbarátkoztak vele és bevonták őt a számológécédula, és bélyegcseré-akcióba. Salamon Béla tetszését különösen megnyerte három ritka külföldi bélyeg.

— Te — mondta a bélyeg tulajdonosának, — adok ezekért a bélyegekért cserébe két jegyet a Teréz körúti Szinpadba.

— Na ne mondd — nevetett Salamon arcába a fiú, — ez aztán egy jó üzlet. Hiszen a rokonomtól bármikor kaphatok potyajegyet.

— Ki a te rokonod?

— A Radó Sándor bácsi, Magyarország legnevesebb komikusa.

— Jaj még itt is üldöz ez a Radó — sóhajtozott Salamon és szomorúan ült vissza padjába.

Eppen idejében, mert belépett a tanár, aki alighogy beírta nevét az osztálykönyvbe, feléje intett a fejével:

— Uj fiú — szólt Salamonra, — mi a neve?

— Salamon.

— Na és a másik?

— Béla.

— Ne sorolja itt fel nekem az összes keresztnéveit — idegeskedett a tanár, — hanem mondja meg már végre a vezetéknevét is.

— Salamon, kérem szépen és Béla jön utána.

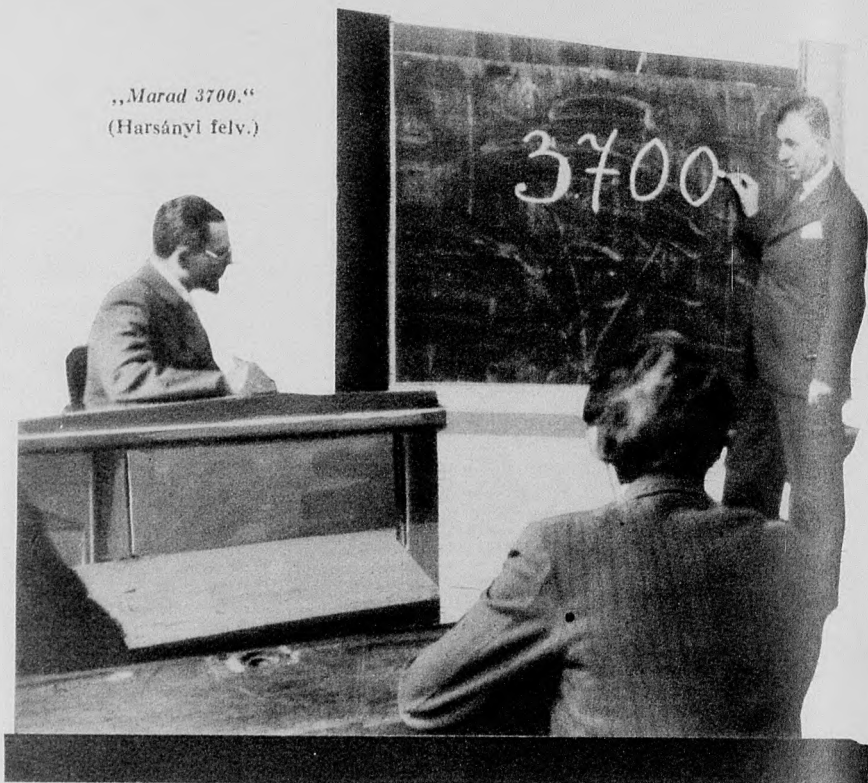
— Na üljön le szépen. Szóval, gyerekek, folytatom ott, ahol a mult órán abbahagytam. Remélem, emlékeztek rá, hogy a multkor azt magyaráztam nektek, hogy a föld terményeit hányféle osztályba lehet sorozni.

Mondjátok most meg ne-

„Mit sugsz?
Ugyis tudom...“
(Harsányi felv.)

„Marad 3700.“
(Harsányi felv.)

kem, hogy a burgonya melyik osztályba tartozik?

Salamon Béla hamar akarva megszerezni a tandíjmentességet, már nyújtotta is a kezét.

— Mi az, te tudod? — kérdezte csodálkozva a tanár.

— Igenis kérem.

— Na hát akkor mondd meg, hogy melyik osztályba tartozik a burgonya.

— A munkásosztályba — vágta ki diadalmasan Salamon.

A nevetés végigviharzott az egész osztályon, még maga a szigorú tanár is elmosolyodott.

— Úlj le fiam és máskor ne beszélj butaságokat.

Salamon az egész óra alatt egy szót sem szólt, csak a következő órán, amelyet a történelemtanár tartott meg. Botondról volt szó és Salamon máris nyújtotta az ujját.

— Na fiacskám, mit tudsz Botondról?

— Botond az egy vezér volt — darálta Salamon, — aki betörte Bizánc kapuját.

— Nagyon jól van. Hát azt meg tudnád-e mondani, hogy miért törte be?

— Igen. Mert sokáig csöngetett a kapun és nem nyitották ki.

Ujabb nevetés.

— Én nem értem ezeket a tanárokat — morfondírozott magában Salamon, — az egész osztály minden szavamon nevet és ő

még sínes megelégedve. Sokáig azonban nem ért rá töprengeni, mert a tanár újabb kérdést intézett hozzá:

— Na Béluska, meg tudnád-e felelni arra a könnyű kérdésre, hogy hívják az első embert?

— Bethlen Istvánnak — vágta ki gondolkodás nélkül Salamon.

— Ugyan-ugyan, az első embert Ádámnak hívták.

Salamon Béla indignálódva jegyezte meg: — Ja ha a tanár úr a külföldieket is ide számítja.

A nevetés most sem maradt el, mire a tanár kissé ingerülten rászólt az osztályra:

— Ne nevetgéljétek folyton, ez nem kabaré!

A nagyobb viharok a felszabadító eseményeket vetett véget. A gyerekek vad örömrivalgással rohantak ki az udvarra és vidám hólabdacatába kezdtek.

— Hát te miért nem játszol velünk? — kérdezte Salamon Bélától az egyik osztálytársa.

— Mert nem vagyok híve a hólabda-rendszernek.

Salamonnak egyébként határozottan peche volt, mert a következő órán megint őt hívták ki elsőnek felelni.

— Na kis Salamon — szólt hozzá a tanár, — sorolj fel nekem egy régebbi felfedezett és két újabb csillagot.

— Fed
Hanna
— Új
— Eze
magát is
Szerenc
megjegyz
szóltotta
— Most
neked —
— Tess
— Azt
labról áll
— Ez t
gosan Sal
gondoktól
Ezek u
hogy Sal
űtött ki.
sem ústa
— Mon
hétzáz p
tanár. —
csönkéri
tizredrészi
marad al
neked?

Alászojg

— Fedák Sári, Gaál Franciska, Honthy Hanna — hadarta gyorsan.

— Úlj le, ez nem jó.

— Ezek magának nem jók? Nahát akkor magát is nehezen lehet kielégíteni!

Szerencséjére a tanár nem hallotta ezt a megjegyzést. Rövid idő múlva megint őt szólította fel.

— Most igazán könnyű kérdést teszek fel neked — szölt a tanár.

— Tessék parancsolni.

— Azt szeretném tudni, hogy hány csilagból áll a göncöl szekere?

— Ez igazán nem rossz — nevetett hangosan Salamon, — más embernek feje fő a gondoktól és maga ilyeneken törli a fejét.

Ezek után talán mondanunk sem kell, hogy Salamonra ez az óra is siralmasan ütött ki. A negyedik és egyben utolsó órát nem úszta meg felelés nélkül.

— Mondjuk, hogy neked van háromezer-hétszáz pengő — tette fel a kérdést a tanár. — Összetalálkozik veled Á és köl-tizedrészt. Mennyi marad akkor neked?

— Háromezerhétszáz.

— Na csak gondolkodj egy kicsit.

— Dehogyan gondolkodok. En annak az

Á-nak nem adok egy huncut vasat sem.

— Na ne okoskodj.

— Tőlem ugyan beszélhet, engem nem főz meg. Ha olyan jó a szíve, akkor adjon maga.

— Hogy mersz velem így beszélni, te

kölyök — ripakodott rá a tanár, — rögtön kiesapattlak.

— Annyi baj legyen, már úgys régen

rosszul érzem magam.

— Hol?

— Az iskolában. Ez nem nekem való hely. Itt mindenki kíváncsi. Egész délelőtt

mást nem tettek velem, mint folyton

kérdézősködtek. Ugy látszik ez a fixa ideájuk.

— Mi az, maga tudja, kinek van fixa

ideája?

— Igen, aki a fixéből akar megélni.

Salamon Béla ezek után diadalmasan

vágta fejébe a kalapját és pillanatok múlva

már az utcán volt és vidáman fű-

työrésze tartott haza-

felé.

Szllágyi Ödön

(Harsányi felv.)

„Atászolgája”

A legszebb és a legrettenetesebb pillanat

Az emberi élet, a jó és a rossz száguldó, kiszámíthatatlan változata. Az ember a rosszra éppen úgy visszaemlékszik, mint a jóra, hiszen lelkében mindkettő kitörőhettelen nyomot hagyott.

Bársony Rózsi

— Életem legszebb és legmaradandóbb pillanata volt. Tavaly Szilveszterkor felléptem a színházban Felekyvel együtt. Amikor kiléptünk a színpadra, pont akkor jelezték az éjfél. Erre kitört egy tapsvihár, amely öt percig zúgott, mint egy kiáradt folyó. Nagyon boldog voltam.

A legrettenetesebb pillanatra csak könnyes szemekkel tudok visszaemlékezni. Volt egy kis kutyám, aki tüdővészben meghalt, de előbb nagyon sokat szenvedett.

Zilahy Irén

— Világéletemben jó tanuló, de nagyon nagy drukker is voltam. Egy alkalommal nem készültem és a tanárnő folyton a mellettem ülőket szólongatta. Ugy reszkettem, mint a miskolci kocsosnya.

Ugyancsak az iskolából datálódik életem legszebb perce is. Erettségimen a biztos kihirdette, hogy jelesen értem. Felugrottam, ki az uccára, haza, egyfolytában futva, lihegve, eszméletlenül, mint a maratoni futó. Otthon megmondtam az eredményt és ájultan összeestem.

Góth Sándor

— Életem legboldogabb napja volt, amikor megnősültem. A legrettenetesebb volt, amikor Ella influenzásan játszott a „Tolvaj”-t és tüdőgyulladást kapott.

Góthné Kertész Ella

— Életem legboldogabb napja volt, amikor férjhez mentem. A legrettenetesebb viszont az volt, amikor Sándort megoperálták és valami komplikáció támadt, úgyhogy az orvosok nagyon képesnek látták a dolgot.

Somogyi Nusi

— Mi volt életem legboldogabb pillanata? Mikor Molnár Ferenc felfedezett és azt mondta, hogy én vagyok Budapest legszebb csúnya nője.

A legrettenetesebb viszont ama svábhelyi autóverseny volt, amelyen az autómól, egy karambol alkalmával, maradt is, meg nem is.

EGY SZÍNHÁZIGAZGATÓ NAPLÓJÁBÓL

Milyen hangszer a nő?

A költői fantázia szereti a nőket mindig valamibe hasonlítani. Hol a növénytanból meríti hasonlatait: rózsaszál, liliom, vadvirág, hol az ásványtanból: gyémánt, rubin, arany, hol pedig az állatvilágból: galamb, mókus, kígyó, hogy a közhasználatosabbakat ne is említsük. De nagyon gyakran hasonlítják a nőket a hangszerhez is. Hogy így, meg úgy, mennyi muzsika árad belőlük és hogy ők azok, akik átzenkik sívár életünket.

Felkértem zenekarom tagjait, nyilatkoznak, döntsék el: milyen hangszer a nő? Az első hegedűs ezt mondta:

— A nő olyan, mint a hegedű. Mielőtt játszani kezdenék, előbb felhangoljuk...

A második hegedűs ráhagyta:

— A hasonlat csak annyiban sántít, hogy a hegedűnek lelke is van.

A gordonkás így felelt:

— Legszívesebben a zenélőórához hasonlítanám a nőt. Azzal a különbséggel, hogy nem mi húzzuk fel őt, hanem ő húz fel minket...

A legelkeseredettebb választ a szegény kisdobostól kaptam:

— Olyan a nő, mint a dob. Mindig ütni kell!

Válságban a dráma?

Nehéz ezt a problémát eldönteni. Miután az írók és dramaturgok egymástól eltérő véleményei a problémát nem tisztázták, kénytelen voltam a közönség körében tájékozódni.

Egy férj így nyilatkozott:

— Nem hiszek a dráma válságában. Sőt, le kell szögezmem, hogy a modern idők drámái sokkal megrázóbbak, mint a klasszikusok mintaszerű tragédiái. Vegyük például azt a bizonyos Rómeó és Júlia-féle esetet. Mi az ő tragédiájuk? Egyszerűen az, hogy nem lehettek házastársak, csak titokban, bármennyire is szerették egymást. Ezzel szemben ma minden Rómeó feleségül veheti az ő Júliáját, ha éppen elment az esze. Júlia mamája boldog, hogy leányától megszabadul és Rómeó papája abban bizik, hogy nem lesz, aki ezentúl megpumpolja. Rómeó és Júlia mint házastársak! Ennél megrázóbb tragédiát képzelni sem tudok...

Egy adófizető fogszikorgatva jelentette ki:

— Drámát akar látni? Jöjjenek csak hozzám, amikor itt a végrehajtó...

Összegezte a nyilatkozatokat, talán mégis annak a bohózatírónak volt igaza, aki a hozzáintézett kérdésre így felelt:

— Darabom a harmadik előadás után lekerült a műsorról. Hát kell ennél nagyobb tragédia?

DYMI

A harmadik csengetés

A A premiór minden színház legkritikusabb, legfélelmesebb és legizgatóbb pillanata. Mindenki rohan, lármázik, idegeskedik. Az öltöztetőnk az utolsó simításokat végzik a primadonna ruháján, az ügyelő percenként nézi az óráját, a szerző a haját tépi, az igazgató minden félórában telefonál a pénztárnak, a fodrász szakadatlanul bodorit, a portás pedig köszön.

Mi azonban arra vagyunk kíváncsiak, hogy mit csinálnak maguk a színészek egy perccel a kezdés előtt.

Mindenkinek meg van a maga egyéni, meggyökerezett szokása. Nézzük sorjába.

Hegedűs Gyula a legnyugodtabb minden színész között. Az utolsó pillanatban is a társalgóban ül és híres vadászeseteit meséli. Mi azt hisszük, hogy a kiváló művész kollégái izalmát akarja elűzni kedves törtéregatásával.

Varsányi Irén, mielőtt a színpadra lép, elmondja régi párszavas kis imáját.

Góth Sándor az utolsó pillanatig kereszt-rejtvényt fejt vagy olvas. Góthné Kertész Ella olvas.

Törzs Jenő az utolsó pillanatban eldobja a szivarját, cigarettára gyújt, amit három-négy „slukk” után letesz és a színpadra siet.

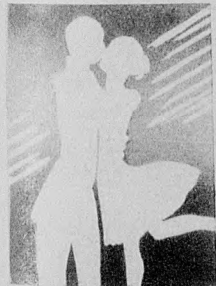
Beregi Oszkár fel-alájár a kulisszák mögött és félhangon mondja a szerepét.

Ráday Imrere az utolsó pillanatig vigyáz a felesége. Ha egy kicsit be van rekedve,

akkor lehetőleg nem engedi beszélni egész délután. Ráday az utolsó pillanatban tanácsokat kér és kap a feleségétől, amelyeknek, mint mondja, mindig hasznát veszi.

Zilahy Irén, mielőtt a színpadra lépne, imádkozik. Ilyenkor kezével érinti a nyakában lógó kis aranykeresztet.

Honthy Hanna, mi-

előtt a színpadra lépne, külön-külön megvizsgál minden kapcsot, gombot és szalagot.

Békeffi László két kézzel lesimítja a haját és megvizsgálja, hogy jobb kezén a közeléből a gomb nem esett-e ki.

Radó Sándor a premiére réme. A legnagyobb pendlilő, aki szószerint az utolsó pillanatban érkezik. Lihegve rohan be, útközben mindenkitől megkérdezi: „Nem késtem el?” Soha nem késik el és mikor a színpadra lép, már nyoma sincs rajta az előbbi izgalomnak.

Dayka Margit hallatlanul ideges és egészen a harmadik csengetésig a szeméit és arcát hozza rendbe a sok sírás után.

Dajbukát Ilona a parasztszerepek előtt treníroz és az utolsó pár percben már csak parasztosan beszél.

Bársony Rózsi idegességében rágógumit rág. Csak az utolsó pillanatban veszi ki a szájából.

Nagy Endre minden premiéren hallatlanul izgatott. Állandóan fészülködik és a nyakkendőjét igazgatja. Nem szabad beszélni hozzá.

Salamon Bélának soha nincs lámpaláza. De az is lehet, hogy csak ügyesen titkolja. Vicceket mesél mindenkinek és a premiére vonatkozóan epés megjegyzéseket tesz.

Steinhardt Géza a színház folyosóján sétál és idegesen magyaráz Valakinek, mindegy, hogy kicsoda az illető, félkézzel átöleli a vállát és egészen idegen vonatkozású dolgokat beszél.

Halmay Tibornak van a legkedvesebb kabbalája. Addig nem lép a színpadra, amíg egy görilt meg nem csókol. Minden tendencia és személyválasztás nélkül hajtja végre ezt a műveletet.

Ez a színházak képe, a harmadik csengetés után, az utolsó pillanatban, mikor már megfeszül a függönyhúzó zsinór...

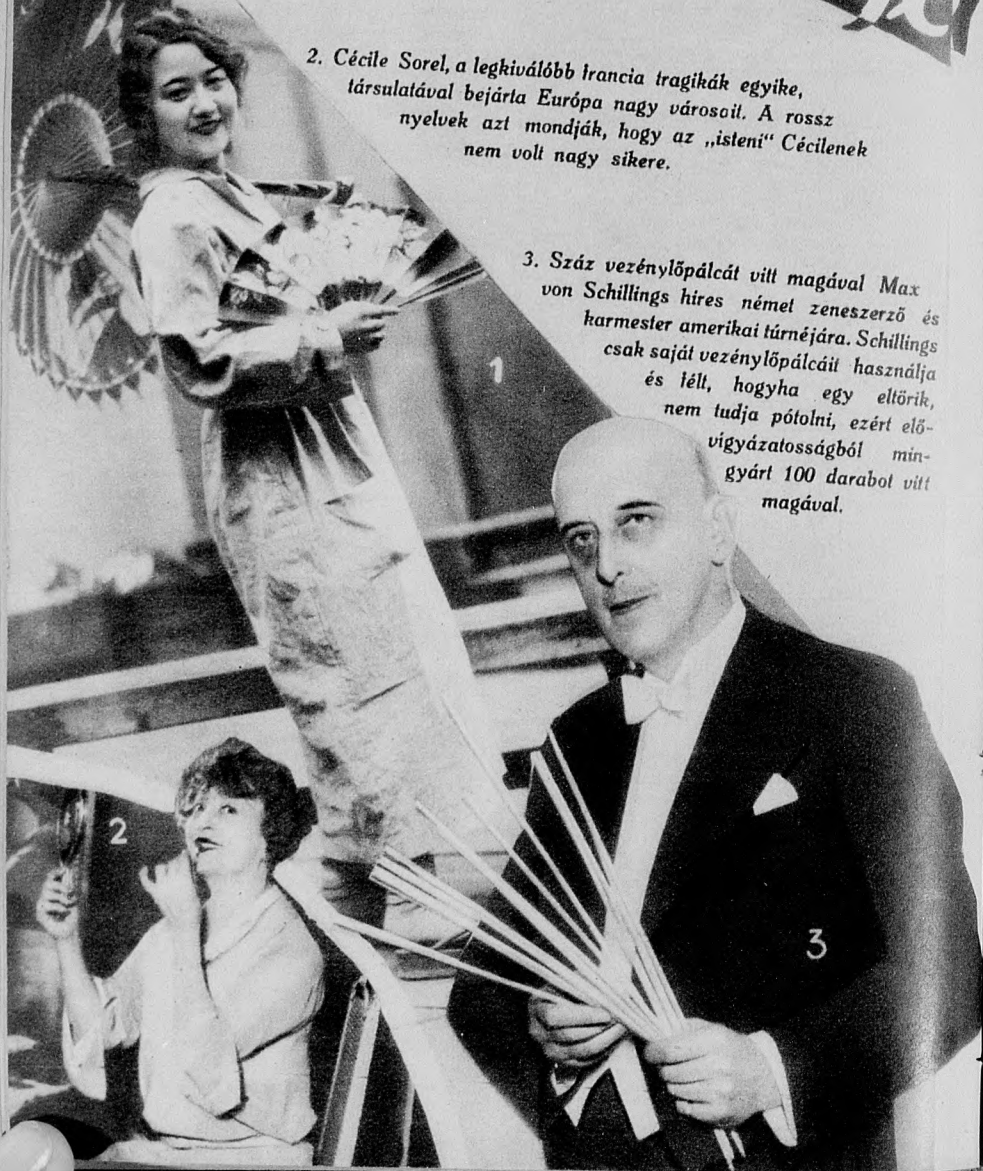
Nagy Károly

A világ dívaldója

1. Párizsba érkezett az igazi
„Pillangó kisasszony”. J. Miyohawa japán
énekesnő, a párizsi Opera Comiqueban
énekli Puccini operájának a címszerepét.

2. Cécile Sorel, a legkiválóbb francia tragikák egyike,
társulatával bejárta Európa nagy városait. A rossz
nyelvek azt mondják, hogy az „istent” Cécilének
nem volt nagy sikere.

3. Száz vezénylőpálcát vitt magával Max
von Schillings híres német zeneszerző és
harmester amerikai túrnéjára. Schillings
csak saját vezénylőpálcáit használja
és lélt, hogyha egy eltörik,
nem tudja pótolni, ezért elő-
vigyázatosságból min-
gyárt 100 darabot vitt
magával.

4. Lehár Ferenc feleségével
Bécsben tartózkodik.

5. Turinban most házaso-
dott a 2 m. 70 cm. ma-
gas óriás Almi Crema,
aki egy 180 kilogram
súlyú hölgyet vett fele-
ségül. Crema tenyerén
hordja az egyik vőlelyt,
egy lőrpét.

6. Az „Oh, Daddy“ című
angol revü főszereplője,
Doris Zinkreson testére
festeti a színpadi toalett-
jeit.

Hallja magam skót...

remélem, hogy nem olyan farkas, mint a névrokonai és rendeljem ebben a kávéházban valamit.

— Nagyon szívesen, de nem vagyok éhes. Tehát...

— Stiml, teát a nagyságos úrnak és nekem egy feketét.

— Nagyon kérem, hogy a jövőben engem ne azonosítson a skótokkal.

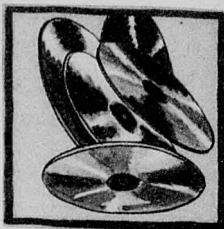
— Kérem, ez kizáróan csak a hasonló név miatt van, Németországban például a két Dénest tévesztik össze folyton. Sohasem tudják, hogy melyik a György és melyik az Oszkár. A múltkor például Dénes György résztvett egy matinén Berlinben, ahol verseket adott elő. Nagyon nagy sikere volt és amikor a szavalást befejezte,

a nézőtér, mint egy ember, hangosan követelte, hogy a „Viktória”-ból énekeljen el néhány számot.

Dénes egy pillanatra meghökkent, de azután mosolyogva magyarázta meg, hogy ez az Oszkár reszortja.

— Hát a „Viktória” számai még mindig népszerűek Berlinben?

— De még menygyire. Ábrahám Pál muzsikáját eddig egész sereg gramofongyár vette fel lemezre még a múlt évben. Most azután meg egyszer felveszik az összes slágereket.

A számokat nem

kisebber éneklé, mint Richard Tauber,

aki pedig sohasem vállalja lejárt számok favorizálását.

— Beszélőfilm nem készült belőle?

— Nem. De ennek ellenére egyszerre több magyar szerző munkáját veszik fel német beszélőfilmre. Ezek közül elsősorban kell megemlítenem Emőd Tamás és Török Rezső filmvígjátékát, „Az anygalká”-t, amelynek most kezdődtek meg a felvételei.

Emődék ezt a darabot egyenesen a film számára írták

és kötelezték magukat, hogy színpadi változatot nem csinálnak belőle. „Szerelmi evpressz” címmel viszont Zsoldos Andor és Vajda László, a Magyar Színház volt dramaturgja írtak filmoperettel, amelynek a főszerepeit Dina Grala és Georg Alexander fogják játszani.

— Szóval, Berlinben mindenki magyar?

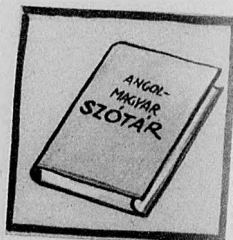
— Rövidesen, azt hiszem, a németek fővárosában több lesz a magyar, mint a bennszülött.

A pesti színésznők közül ugyanis sokan külföldre gravitálnak,

amely egyelőre abban nyilvánul meg, hogy lázasan tanulják az idegen nyelveket. Össze is állítottam a maga számára egy kis listát, hogy ki milyen nyelven tanul.

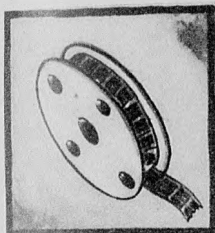
— Ki tanul például németül?

— Relle Gabi, Sándor Mária, Dayka Margit, Zilahy Irén, Orsolya Erzsébet, Gaál Franciska, Somogyi Erzsébet, Bársony Rózsi, Fejes Teri és Elek Szidi. Olaszul viszont jóképpen

az operanékesnők, mint például Nagy Margit, Némethy Ella, Basilides Mária, Halász Gilta, Bodó Erzs. Angol nyelvtanulók is vannak: Lábass Juci, Makay Margit, Somogyi Nusi, Titkos Ilona, Kökény Ilona és Eöry Erzs. személyében. Végül a francia nyelv tilkaiba most avattnak be Sándor Erzs, Környei Paula, Lázár Mária, Turai Ida és Mészáros Paulette.

— Remélem, nem azt jelenti ez, hogy valamennyien itt akarnak hagyni bennünket?

— Majd meglátjuk, hogy mit hoz a jövő. Egyelőre csak Weygand Tibor szándékozik Berlinbe menni beszélőfilmszínésznek. Azt hiszem azonban, hogy az útból nem lesz semmi. Weygand ugyanis ajánlólevelekkel felszerelve akart kiutazni és éppen ezért felkeresett néhány pesti vezető filmembert.

Ezek azonban Gyárfás Gyulával, a mozsok elnökével az élen, kerekén megtagadták Weygand Tibor kérését.

A visszautasítást azzal okolták meg, hogy a rövidesen meginduló magyar filmyártásnak okvellen szüksége van Weygand Tiborra.

— Szóval, a mozsok egyszerűen nem engedik ki Weygandot?

— Ugy van. Ragaszkodnak hozzá, akárcsak Honthy Hannához a Magyar Színház. Be kell ugyanis jelentenem magának, hogy kitört a harc Honthy Hannáért a Magyar és a Király Színház között.

A művésznő még ősszel megállapodást kötött Lázár Ödön igazgatóval, hogy az „Amerikai lányok” után a következő operettben el fogja játszani a primadonnaszerepet. Ez az operett a „Balerina”, amelynek most kezdődnek meg a próbái.

A Király Színház értesítette Honthyt erről a lényről,

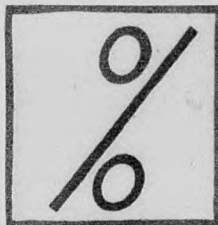
a Magyar Színház azonban nem engedi a művésznőt,

mert a „Lámpaláz” belátható időn belül nem kerül le a műsorról. A legnagyobb zavarban

Honthy Hanna van, aki mindkét színházat szereti. Éppen ezért nem döntött se jobbra, se balra, hanem választott bíróságot kért, amelynek döntését fogja magára nézve kötelezőnek tartani.

— Honthy Hanna megéri a pereskedést.

— Meg. Van itt azonban egy sokkal érdekesebb per is. Szereplői ismert pesti színházi emberek, akik a legádázabb haragban állnak most egymással. Egy úrról van szó, aki néhány évvel ezelőtt rossz anyagi helyzete miatt megszánta az egyik pesti zeneszerzőt és segíteni igyekezett rajta. Nem akarta megsérteni a művész önértékelését, éppen ezért

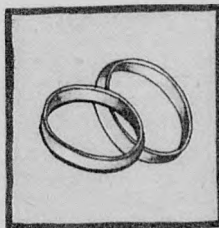

beleegyezett abba az írásbeli szerződésbe, hogyha a műzsikus jobb anyagi viszonyok közé jut, minden keresetének bizonyos százalékka öt illeli.

Multak az évek és a zeneszerző bearrivált. A mecénásnak azonban eszégyában sem volt a szerződést érvényesíteni. Tavaly azután a zeneszerző nemcsak ilthon, hanem külföldön is nagy sikert aratott és az egyik metropolisba költözött. Történt, hogy a mecénásnak egy újabb pártfogoltja akadt, aki véletlenül ugyanabba a városba került, mint ahol a zeneszerző él. A mecénás ajánlólevelet adott neki a zeneszerzőhöz, aki azonban sem anyagilag, sem erkölcsileg nem volt hajlandó támogatni a fiatalembert. A mecénást ez a hálállanság annyira felháborította, hogy azonnal beperelte a zeneszerzőt a szerződésben neki megállapított százalékért. A per most folyik. Kimenetelen kétségtelen, mert hiszen a megállapodást tanuk előtt kötötték meg.

— Azt hiszem, a zeneszerző megbánta, hogy nem segített az utódján.

— Azt elhiszem, de most már késő. A színházak világában legelőbbet mégsem erről az esetről beszélnek, hanem egy késülő házasságról, amelynek szereplői Alpár Gilta és Veres Ernő. A művésznő válópere ugyanis

most fejeződött be és ez adott aktualitást a házassági hírnek, amelyet kénytelen vagyok megcáfolni. Igaz ugyan, hogy Alpár Gittát Verebes Ernő nélkül Berlinben sehol sem lehet látni és azt sem lehet letagadni, hogy a két művész szerelmese egymásba.

Ennek ellenére a házasság még a jövő zenéje, mert a mama sehogyan sem akar beleegyezni.

— A művésznő mamája ilyen szigorú asszony?

— Dehogy, a Verebes Ernő édesanyja, aki fiatalnak tartja még a fiát a nősüléshez. Miután pedig Verebes Ernő nemcsak Alpár Gittát, hanem az édesanyját is rajongásig szereti — hiszen magával vitte Berlinbe is — egyelőre nem nősül, ha csak közbe a mama bele nem egyezik.

— Nem tudja véletlenül, mért levelez mostanában olyan sokat Bíró Lajos Herczeg Ferencel?

— Dehogy nem. Bíró Lajos Herczeg Ferenc „Kék róka” című vígjátékából csinál filmszenáriumot. A szenárium a közel jövőben már el is készül és rövidesen megkezdődnek a felvételek, amelyek-

nek legnagyobb részét a Margitszigeten veszik fel.

Varsányi Irén híres szerepét, Cecilt a legszebb német filmszínésznő, Lil Dagover fogja játszani.

A film anyagiban tér el a szindarabtól, hogy itt végre kiderül, járt-e Cecil a Török utcában vagy sem? De nézze csak, kedves barátom, a pincérek már nagyon kinéznek bennünket, hogy egy fekete mellett ilyen sokáig itt ülünk. Fizetni!

— Na és a vice?

— Az is van raktáron. Kertész Gábor mesélte el nekem minap.

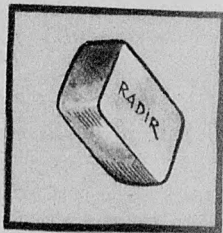
Az egyik varieté öltözőjéből segélykiáltás hallatszott. Az igazgató rémülten nyit be és megkérdi:

— Az Istenért, mi történt?

— Bart, az erőművész levelet írt — kiabálva méltatlankodva Joe, a gumiember. — Amikor befejezte, akkor jött rá, hogy két helyesírási hibát csinált.

— Na és? — türelmetlenkedik a direktor.

— És engem használt radirguminak.

LAPZÁRTA UTÁN...

Most jelent meg Fodor Miklós „Hollywood kulisszái között” című könyve, amely — mint a címből is kitűnik, — az amerikai filmváros mozgalmas és színes életét tárgyalja. Bepillantást nyerhetünk ezen a könyvön keresztül a filmgyártás boszorkányműhelyétől kezdve a filmszillagok privátéletéig mindabba, ami a mozilátogató közönséget mindenkor érdekli.

Galamb Sándor, a szegedi tanárképző igazgatójának két egyfelvonásosát mutatta be szép sikerrel a szegedi színház a múlt héten.

Cseropes István, a kovácslegényből lett festőművész, akit nem régen állami ösztöndíjjal Párizsba küldtek, kiállítását rendezett a francia fővárosban. A kiállításról a párizsi lapok a legnagyobb elragadtatással írnak.

A londoni újságok kritikái magyar muzsikuskok sikeréről számolnak be nap-nap után. A Waldbauer-vonósnégyes, a Lehner-quartett, a Róth-trió és Dohnányi Ernő koncertjei mind a legnagyobb siker jegyében zajlottak le az angol fővárosban.

Molnár Ferenc „Jó tündér” című darabját, amelyet Verneuil adoptált, most mutatták be Párizsban.

Szirmay Albert a napokban hazaérkezik New-Yorkból. Már egy hónappal ezelőtti hájóra akart szállni, de spanyolinfluenzában megbetegedett.

Nagy Endre új szindarabon dolgozik. Még nem döntött arról, hogy melyik színházhoz fogja benyújtani.

Vajda Ernő, a Hollywoodban élő magyar író a tavaszra rokonai látogatására Budapestre jön.

A tisztikaszinó játékoncélú előadást rendezett az elmúlt héten, amikor is a „Három a kislány” című operettet mutatták be.

Az „English Players” színtársulat, amely már két ízben vendég szerepelt Budapesten, áprilisban ismét Pestre jön s az Új Színházban fogna vendégszerepelni.

Dr. Sándor Jenő, az ismert zeneszerző egyszerre két operett muzsikáján dolgozik. A darabokat a Fővárosi Operettszínház és a Budai Nyári Színház köthette le. Mindkét szöveggönyvet Mihály István írja.

Vaszary János a „Rád bízom a feleségem” nagysikerű szerzője operettlibrettón dolgozik, amelyhez egy fiatal magyar komponista — Kondor Leó — szerzi a zenét.

Megint egy körkérdés

Karácsonykor és ujévkor körkérdéssel seregét vonultatják fel a lapok. Fontosabb, mint az ünnepi vezércikk, fontosabb, mint az előfizető. Szóval: körkérdés nélkül egy lépést sem! Mi volt az első szerepe. Mikor kel fel, mikor fekszik le, hány pohár vizet iszik évente, ki a kedvenc partnere, tudja-e, hogy hány naphól áll a szökőév...

A sok körkérdés az ember idegeire megy. Ideges lesz, aki kérdez és aki felel, sőt az is, aki olvassa.

Most aztán kitaláltunk valamit! Egész esztendőben mi informálódunk és érdeklődünk a színházaknál mi újság stb. Ezúttal nem mi kérdezzük! A következő mondattal fordulunk pesti színházi hírességekhez:

— Kérdezzon valamit tőlünk.

Vége egy körkérdés, ahol a kérdés érdekes és nem a felelet. Ugyanis nincs felelet. Mert erre már nem kíváncsi a közönség.

Bajor Gizi :

— Nem vagyok kíváncsi semmire, tehát nem kérdezek semmit. Nem igaz ?

Lábass Juci :

— Mikor fognak már végre felléptetni engem is ?

Fejes Teri :

— Mikor fogják a kritikusok előnyben részesíteni a szubrettet a primadonnákkal szemben ?

Titkos Ilona :

— Mikor fogok férjhez menni ? Anyyira, terjesztik, hogy már kíváncsi vagyok.

Vaszary Piroska :

— Mikor fogok egyszer szép lányt alakítani a színpadon ?

Bársony Rózsi :

— Kérdezzon valamit angolul ?

Medgyaszay Vilma :

— Mikor támad fel a chanson ?

Gaál Franciska :

— Kivel veszekedtem utoljára ?

Sziklai József :

— Szereti a sajtót ?

Radó Sándor :

— Van-e szebb fiú Pesten Radónál ?

Lengyel Menyhért :

— Mi lesz a színházakkal ?

Szép haj 36 fillérért elérhető

Pixavon- shampooonnal

1 csomag 36 fillér 2 mosásra elég!

Szép Ernő :

— Esik még kint a hó ?

Keéri Szántó Imre :

— Van-e valami újság a zenében ?

Szirmai Imre :

— Emlékszik a régi jó időkre ?

Relle Gabriella :

— Jó voltam a „Mosoly országá”-ban ?

Nagy Margit :

— Jó voltam a „Mosoly országá”-ban ?

Rákosi Szidi :

— Mikor kapok új szerepet ?

Vadnai László :

— Mit lehet ezzel a kérdezősködéssel keresni ?

Lázár Ödön :

— Mikor javulnak meg a színházi viszonyok ?

Marthos Ferenc :

— Mikor lehet elérni egy békebeli sikert ?

A sok kérdés után elmentünk Salamonhoz. Mielőtt felszólítottuk volna, hogy kérdezzon valamit, ezt kérdezte:

— *Hogy van?* ...

A legkézenfekvőbbet kérdezte. Azt, amit mindenütt a világon *először* kérdeznek.

Az én hetem

IRJA
KARDOS ISTVÁN

Péntek

20

Aldár

Talán tizenöt perc még és a vonat elindul Fletával, el messzire és jó hosszú időre Budapestről, ahol Fletának nem volt olyan sikere, amelyet vártak tőle, nem volt olyan sikere, amelyet ő várt Pesttől, a pesti közönségtől, amely annakidején bálványozta őt.

Még húsz perc van hátra és elindul a vonat...

— A „siker” vagy „nemsiker” kérdése relatív fogalom — mondja. — Van aki a sikert sikertelenségnek, a sikertelenséget sikernek tekinti. Én, az igazat megvallva, azok csoportjába tartozom, akik a „nagy” sikert csak nehezen hiszik el. Nem a tapsok és újrázások nagysága és számtalansága szerint, hanem ahogyan ezt belülről érzi az ember. Az első előadásnak itt Budapesten az volt a hibája, hogy a nézőtéren nem ültek zsufolásig. A teljesen tellült nézőtér az egyik főokozója a sikernek. A zsufolt ház, a sok fej, a rengeteg kéz, ha nem is áll tapsra, már sikerít ad a színpadon szereplő szájába. Persze annak, hogy nem volt teli ház, nem én vagyok az oka, sem a színház, az inkább a mai nehéz viszonyokban keresendő... Én tudásom legjavát adtam szívesen és boldogan. De és itt a nagy de, a közönség manapság ideges, igényei nehezen elégíthetők ki. Itt is ez volt az ok, semmi más.

Én mindazonáltal nagyon jól éreztem magam e kedves és kellemes városban. Szeretnék egyszer eljönni ide hosszú időre, mint — *magánember*. Lehet, hogy nemsokára el is jövök, de hangsúlyozom, csak mint — *magánember*.

Szombat

21

Eleonóra

A törzsasztalnál írók és színészek ülnek.

Egy vidéki színházra fordul a szó, ahol hosszú esztendőök óta nem sikerül semmi. Akármit is játszanak, nem jön be a közönség, ha bejön, nem tetszik az előadás.

Kihozzák a legnagyobb sikert aratott, legjobb és kítűnő kritikákkal ellátott pesti színházak műsorainak darabjait, minden hiába, a közönség távol tartja magát a színháztól.

Azt mondja Tamás Benő.

— Én tudnék ezeken a bajokon segíteni.

— Hogyan? — kérdezik a törzsasztal tagjai.

— Először is leszereltetném a villámhárítót.

— A villámhárítót?...

— Igen. Mert, amint mondjátok, már évek óta nem üt be semmi.

Vasárnap

22

Invocabit

Az aranyóra színpadán most mondja az öreg Bogdán bácsi, másképp Gózon Gyula:

— Ugy vidd lelkeket, mint szélben a gyertyalángot...

A nézőtérről lelkes tapsokkal köszöntik Gózon Gyulát.

Kint állunk ketten. Gózon felesége, Berky Lili és én.

Mondom:

— Mondja, nagyságos asszony! Milyen ember ez a Gyula a magánéletben?

Berky Lili:

— A legaranyosabb, a legkedvesebb, a legjobb kedvű. A villamoson tréfákat csinál. Ez a főmulatsága.

— Tréfákat?

FORD ALLEN OLIVER

AZ ARANYVÁROS TITKA

cí-
mű 160
oldalas művc-
ben egy amerikai
köztársaság forradal-
mának előzményeit, annak
kiterjedését és sikeres befejezését
oly izgalmas módon tárgyalja, hogy
az olvasó szinte habzsolja egyik
fejezetet a másik után. Ez a
mű, amilyen példátla-
nul izgalmas, olyan
bizarr és mu-
latságos
is.

Ára kemény
kötésben, bérmentve 1 pengő 20 f.
Beszerezhető a DELIBAB kiadó-
hivatalában, Budapest, VII.
kerület, Dohány uca 12 szám

— Igen. Felszállunk a 6-os villamosra a Nyugatinál és amikor a Rákóczi út felé közelgünk, megkérdi a kalauzt:

— Mondja kérem, merre van a Nyugati pályaudvar?

A kalauz szegény nem tudja, hogy ugratják, lelkéismeretesen felel:

— Istállom. Rosszfele tetszik akkor menni. Mert a Nyugati éppen az ellenkező irányban van. Tessék a legközelebbi megállónál leszállni.

— Nem szállok én — felel Gyula, de ekkor már figyel az egész villamos.

— Pedig le kell szállni, mert a Nyugati, mondom, ellenkező irányban van.

— Mégse szállok le.

— Nem?

— Nem. Én ugyanis a Mester uccába megyek...

Masszor meg jó hangosan átszól hozzám a villamoson, ahol nem tudják, hogy együvé tartozunk:

— Mondja nagysága, merre van a túlsó oldal?

— Nem rontom a kedvét, felelek hát neki: amott...

— Ejnye, ejnye, — mondja, — ott meg azt mondták, hogy emitt van.

— Egyszer vidéken vendégszerepelt. Kaptam tőle egy képeslapot, ezzel a címmel:

„Berky Lili asszonyságnak
Nagyságos Gózon Gyula
művész úr címén.”

Hétfő

23

Péter

A másik:

— Hány lőerős?

A milliomosok klubjában két hadimilliomos ül feketéje mellett frakkban, klakkban és beszélgetnek.

Az egyik:

— Hollandiában láttam egy tündéri szép, hatalmas Rembrandot...

Kedd

24

Mátyás

Erre az alkalomra valósággal átalakította palotáját. A hatalmas kert gyönyörű útjait szönyegekkel rakta teli, buja zöld csalitokat, őserdőszerű vadonokat varázsolta a palota köré, ezüst evőeszközait arannyal cserélte fel és ami a fő, a palota valamennyi villanyvilágítási effektusát leszerelte és óriási költséggel gyertyával világíttatott.

Tízezer gyertyaláng lobogott a milliárdos kacsalábon forgó palotájában.

Amikor Reinhardt professzor ezt meg-

Ha
Odolt
használsz,
tisztá marad
Szájad,
mandulád,
torkod
és
fogad!

látta, a milliárdos nagy ijedségére, így szólt:

— Milyen kár, hogy éppen most rövidzárlat van.

Szerda

25

Géza

— Nos, hogy tetszik kolléga úr önnek a darab.

— Nono...

— Mi az, hogy nono. Talán nem tetszik?...

— De tetszik. Csak az a harmadik felvonás rettenetesen el van nyújtva.

— No hallja... Ezen kolléga úr megütöközik?

— Meg én...

— Pedig valamit igazán kell a közönségnek — nyújtani.

Csütörtök

26

Margit

— Hogy izlik az ebéd?

— Remek! — felel az udvarias férj.

— Látod. Pedig anyuka otthon mindig azt mondta, hogy nem tudok mást, csak rántottát meg gyümölcsrizst főzni.

A férj megkérdi:

— És mondd szívem, amit most ettünk, melyik volt a kettő közül?

Két kritikus egy főpróbán:

— Nos, hogy tetszik kolléga úr önnek a darab.

— Nono...

— Mi az, hogy nono. Talán nem tetszik?...

— De tetszik. Csak az a harmadik felvonás rettenetesen el van nyújtva.

KIS TÁNCOSNŐ

IRTA
ÜRGE LÁSZLÓ

Nem művésznő, csak kis virág,
Ábrándos, könnyes kis cseléd,
Akinek csalja istenek
Rosszul vezetik a kezét.

Azt hitte, hangja zúgni fog
És sírni fognak e dalon.
S eljön az álmok hercege,
Egy bíborfényes hajnalon.

S álmok helyett, herceg helyett
Egy bús költőt adott az ég,
Aki vad, kízó éjeken
Ölébe hajtja a fejét.

Aki csak sírni, sírni tud,
S akkor is sírni, sírni csak,
Hogyha jön csöndes, néma ősz
S bús krizantémok nyítanak.

Színhá
nak a p
— mint
affér erő
Beszél
szólat a
donna i
állásfogl
és felfog
inkarnál

— A
mellékiz
primado
színeszn

A pri
belső ér
donát c
főleg a
körül g
hatjuk,
zás kér
ban is
ismerem
minden
ezzel ki
tommal
sajnos
primado

— Ni
néz. V
de: a k
hogyan
ebben a
Ez kell
közönsé
magam
inkább
retlenne
nésznek
respektá
patikus
sorsa n
is vége
igazán t
jutalmá
Lehet
de én e
publiku
ha valah

— Az
érzi, ho
a színes
megkapt
En so

„PRIMADONNA“ VAGY SZINÉSZNŐ?

Színházi körökben éles elvi harcok dúlnak a primadonna kérdés körül, amit most — mint mondottuk — az újabb keletű affér erősen megbolygatott.

Beszéltünk a színházi emberekkel. Megszólal a direktor, a szerző, sőt maga a primadonna is — az a színésznő, aki minden állásfoglalás nélkül — a mi meggyőződésünk és felfogásunk szerint valóban a primadonna inkárnált típusát jelenti.

Bárdos Arthur

— A primadonnaságnak van egy kis mellékíze. Szerintem a jó színésznő lehet primadonna és a primadonna is lehet jó színésznő.

A primadonna és a jó színésznő között helyő értelmi különbség nincs. Ha a primadonát egy bizonyos ügyvitel, magaviselet, főleg a szerződések kötése és a reklámozás körüli gesztiók jelentik — akkor megállapíthatjuk, hogy a primadonnaság önelhatározás kérdése. Jogosultságát, mely a gázsiban is kifejezésre jut — csak egy esetben ismerem el — ha a primadonna mindenkor, minden darabban felt házakat csinálna és ezzel kifizethetővé tenné a gázsiját. Tudtommal azonban — azt is mondhatnám: sajnos — ilyen primadonna nincs. Tehát primadonna sincs.

Békeffi László

— Nincs rossz szerep — csak rossz színész. Van rossz darab is természetesen — de: a közönségnek akkor is fel kell figyelni, hogy: „Ez a Puci Muci milyen jó volt ebben a vacak darabban.” Ez a jó színésznő. Ez kell a szerzőnek, a színháznak és a közönségnek. Nem a primadonna. Én a magam részéről fűtyülök a sztárookra és inkább adom a szerepet egy ragyogó ismeretlennek, mint egy nagynevű rossz színésznek. Igaz, hogy a szerzőknek általában respektálni kell azt, hogy a színész szimpatikus-e a közönségnek. Utóvégre a darab sorsa nyugszik rajtuk — de a szimpátia is végeredményben a tehetség kérdése. Aki igazán tehetséges, az a végén elnyeri méltó jutalmát: a közönség szimpátiáját.

Lehet, hogy ez csak az én véleményem, de én ellene vagyok a primadonnáknak: a publikumnak jó színész kell — nem elég, ha valaki csak primadonna...

Gombaszögi Frida

— Az igazi színész csak azt nézi és azt érzi, hogy a közönség reagál-e arra, amit a színész nyújt neki. Ha igen — máris megkapta a legnagyobb díjat a munkájáért. Én sosem tudtam, sosem értettem, mit

Orvos urak!

Ha sósfürdő kell, mindenütt kapható a

„Lucullus“-gyógyfürdő
1 kg-os eredeti doboz 1 pengő.

Vezérképviselőség: **Mihály Ottó** győgyárú-nagykereskedés, Budapest, VI, Podmaniczky uca 43. Telefon: Automata 122—44

jelent ez a szó: primadonna. Ha ez a közönség szeretetének, elismerésének és ragaszkodásának a fokmérője, akkor minden színész, akire mondják — nagyon büszke lehet...

HETI PLETYKÁK

Lábass Jucihoz a napokban kora reggel kopogtatnak. Egy vadászruhába öltözött fegyveres, igen jó külsejű úr.

Kinyitják az ajtót. Az idegen odaadja a „szálltmányt” és ezt mondja.

— A művésznő! Kérem, adják át.

Három fécán volt.

A vadász azóta sem jelentkezett, de Lábass Juci keresi, mert nagyon ízlett a vad.

Egy ismert váciuccai lakberendező cég főnökének fiatal felesége behívja a szakácsnőt.

— Mari, ma este el szeretnék menni színházba, a Cigányszerelemhez. Itt a pénz, menjen el a színházba, a Tisza Kálmán térre és hozzon két jegyet 5—5 pengőért. Megértette?

— Igen, nagyságos asszony.

A történet folytatása:

Mari felül a villamosra. Utazik, utazik, egyszer azután megkérdezi a kalauzt.

— Kalauz úr, hol van a Liszt Kálmán tér?

— Talán Liszt Ferenc tér. Mingyárt le kell szállni.

Mari leszáll a Liszt Ferenc téren és megkérdezi, hol lehet itt színházjegyet kapni. Beküldik a Zeneművészeti Főiskola portáshoz, ahol vesz két koncertjegyet, valami cigányhangversenyre.

— Nagysága itt a jegy! — lobogtatja büszkén a koncertjegyeket.

Önagysága elájul és mikor magához tér, kirúgja a szakácsnőjét.

Igy történt.

AMIKOR A SZINÉSZ RÖGTÖNÖZ

A napokban azt a hírt közölték a napilapok, hogy a Viktória bécsi előadásán az egyik színész rögtönzött és ezzel főszereplő partnerét megzavarta.

Az igazgatóság váratlan szigorral torolta meg ezt a tréfát: a színészt azonnali hatállyal elbocsátotta.

A rögtönzés régi színészszerettség, amelyet főleg a jókedélyű és túlfűtött temperamentumú színészek kultiváltak. Feljegyeztünk néhány kedves, igazán magyaros jellegű rögtönzési esetet.

Rózsahegy Kálmánnal történt. Egy alkalommal, mint vidéki színész, valami klasszikus darabban játszott. Partnerre egy élemedett korú műkedvelő hölgy volt, akít a városka polgármestere protezsált. Rózsahegy nagyon haragudott a tehetségtelen dámára és mikor az megjelent a színen, karjait kitérte és szavalni kezdett:

— Ó, jöjj, ó, jöjj, dicső férfit!

Rózsahegy dühösen mondta:

— Nem megyek — és nagy garral kivonult a színpadról.

Hegedüs Gyula híres rögtönzése csak egy szóból áll.

Az „Ördög” egyik előadásán történt, az első felvonásban, amikor Jolán meglátja az Ördögöt és ijedtében elejti a sálját. Az Ördög erre odalép, felveszi a sált és azt mondja:

— Valamit elejtett, asszonyom.

A szövegfordó előadásán a sál nem esett a földre, hanem rátapadt Varsányi Irén ruhájára. Hegedüs odalépett hozzá, lefejtette a ruhára tapadó szelmet és ezekkel a szavakkal nyújtotta át:

— Valamit *majdnem* elejtett, asszonyom.

Solti Herminnél, a kitűnő díszlettel történt, mikor a régi Royal Orfeumban még darabokban játszott. Partnerre Boross Géza volt, akinek szerepe szerint meg kellett botlania. Solti erre így szól hozzá:

— Vigyázz, kitöröd a nyakad.

Ehelyett egyik este így mondta:

— Vigyázz, ha kitöröd a nyakad, hogy alaposan csináld, egy ilyen hosszú nyaknál az nem megy olyan egyszerűen.

Zilahy Irén, az „Első tavasz” egyik előadásán mint turista jön be Rátkaival. Hóna alatt egy óriási termoszt hoz. Rátka megkérdezi tőle.

— Mi van ebben a termosztban?

Zilahy erre, ahelyett, hogy azt mondaná: „kávécska”, így felel:

— A kis kutyám, az öltöztetőnőm, a frizőrőm és a manikűrasszonyom.

Ők és a lámpaláz

A színészember legfélelmesebb ellensége a lámpaláz. Premiér előtt a minden ideget erősen próbára tevő, lázas izgalomban, félelemmel elegy kíváncsisággal járnak kelnek a színészek.

Talán érdekes utánanézni egy kicsit, hogyan védekeznek a színészek a lámpaláz ellen és miben nyilvánul ez meg náluk.

Dayka Margit rettenetesen drukkol. Tele-rakja az öltözőjét üdvöskéekkel, a „Két lány az ucán” plakátjával, beviszi a kutyáját és a szerencsemalacát. Ezenkívül sír és panaszkodik, hogy ő milyen rossz.

Ráday Imre is végtelenül drukkol, de nála egészen szokatlan formában nyilvánul meg a félelem. Ő ugyanis biztat.

— Csak nyugalom, gyerekek, nem lesz semmi baj, nézzetek meg engem, milyen nyugodt vagyok. — Közben a hideg leli a félelemtől.

Justh Gyula mindössze ezt mondja.

— Nézd, mi történet? Legfeljebb visszamegyek Kassára.

Berezy Géza rémesen fél. A legjelentéktelenebb emberektől, a szabótól, a fodrásztól kérdezi, hogy jó lesz-e, de ha fontosabb személyiséggel beszél, dicséri magát.

— Hát mit szólsz, milyen szenzációs leszek. Hiszen láttál a próbán. Fiam, ilyen még nem volt.

Beregyi Oszkár szintén drukkol, de ügyesen titkolja. Hogy fél, az csak abból tűnik ki, hogy fel-alá jár és dúdol.

Góthné Kertész Ella mindenkit megkérdezi, hogy milyen lesz, de senkinek sem hiszi el, akármit mond.

Góth csettint az ujjával.

Honthy Hanna hihetetlenül pesszimista. Amíg az egész darab le nem pergelt, akármilyen sikere is van, folyton azt hajtja, hogy megbukott.

Keleti László premiér előtt két napig se aludni, se enni nem tud. Lámpaláza ellen úgy védekezik, hogy erre alkalmas személyekkel dicsérteti magát. Ha dicsérik, akkor megnyugszik.

Z. Molnár László kulccsal bezárja az öltözőjét és senkivel nem áll szóba.

Somlay Arthur dühös, de nem lármázik, nem veszekszik, hanem magában morfondíroz és szidja a percet, amikor színész lett.

Rajnai Gábor úgy vezeti le az igazgatóságot, hogy fűnek-fának vicceket mesél.

Lázár Mária és *Székely Lujza* végtelenül nyugodtak. De nemcsak kívülről, hanem belülről is.

Gombaszögi Ella rettenetesen fél és folyton biztatja saját magát.

Ime... Egy kis szemelvényt adunk abból, hogy nem gyerekjáték színésznek lenni. A legkisebbtől a legnagyobbig mind-egyik fél a premiér előtt, mert egy színésznek minden egyes alkalommal le kell vizsgáznia.

Lohengrin kisasszony

Regény

Írta: Forró Pál

Tihamér, a fiatal író elmondja barátainak, hogy megismerkedett egy kis masamódlánnyal, aki nagyon tetszik neki. Tihamérnak randevuja van Micivel, a kis masamódlánnyal. Tihamér csodálkozva látja, hogy Mici milyen intelligens. Együtt vacsoráznak a Tabánban. Remek estét töltenek együtt, beszélgetnek és Tihamér megcsókolja a lányt. Másnap Mici egy virágsokrot küld Tihamérnak. Este együtt mennek az Angol Parkba, ahol Tihamér legnagyobb megdöbbenésére, Mici egy rejtélyes férjismerősével találkozik. Bodzay faggatja, hogy ki ez az ember? Mici csak annyit árul el, hogy Telegdy gróf, akit régi ételéből ismer. A fiatalok végigmulatják a pesti éjszakát és hajnalban autózni mennek. Tihamér izzó, szerelmes szavakkal ostromolja Micit. A szerelmes lány másnap felszökik Bodzaphoz.

Abban állapotnak meg, ha sikerül Bodzay szerzői esélye, együtt utaznak a Lidóra. Másnap tartja meg Bodzay előadását. Néhány nappal utóbb Bodzay és Mici együtt utaznak a Lidóra. Boldogságukat csak a pénztelenség gondjától való félelem zavarja. A Lidón ragyogó jelmezből rendeznek, melyen Mici és Bodzay is résztvesznek.

Dörgő taps, lelkes kiáltások fogadták a festőien szép látványt és a nézők izgatott, frivol kíváncsisággal próbálták eltalálni, hogy melyik indián leány kicsoda? A nők valósággal megdicsőültek a gyönyörűségtől, hogy egymásután kiálthattak fel: Az a szélső a Smith kisasszony, az a vörös rózsát viselő De Villard bárónő, a nagy aranyfüggős a magyar gyáros szeretője...

Közben a nők a férfiak által formált körbe vonultak és ott az üstdobok és primitív húros hangszerek ütemes zenéjére táncoltak. Csipőben ringatták felsőtestüket, lassú, tipegő lépéseket tettek, majd szédületes gyors körök-

ben forogtak és közben szilaj kiáltásokat hallattak. Azután hirtelen valamennyien a földre ültek, keresztbe vett lábakkal és most csak ketten álltak a körben. Egy tökéletes kecsességű nő és egy férfi. A primitív zenét ekkor a rendes zenekar muzsikája váltotta fel és a táncospár egy erre az alkalomra komponált egzotikus, elragadóan szép stilizált indián táncot lejtett.

Ez meglepetés és külön attrakció volt. Klári hátrafordult, hogy figyelmeztesse barátját, milyen tökéletesen harmónikus a táncospár minden mozdulata. De mikor megpillantotta a gróft, torkára fagyott a szó. A gróf halálsápadt volt, lehanyatlott kezében remegett a látcső, az arca valósággal eltorzult.

— Az Istenért, mi történt, mi baja? — kérdezte.

A gróf erőt vett magán, felegyenesedett székén.

Mozdulata elszánt, a hangja parancsoló és ellentmondást nem tűrő volt.

— Kérem. Klárka, maga most szépen és feltűnés nélkül hazamegy. Né-

Minden ember annyit ér, ahány nyelvet tud

Tolnai francia nyelvtana

abszolút modern, fonetikus alapokon épült és ezzel a módszerrel alkalmat ad azoknak a francia nyelv tudásának a megszerzésére, akik nincsenek megáldva a különleges nyelvtanuló tehetséggel. Ara bérmentes küliséssel 70 fillér. — Utánvétellel 75 fillérrel drágább. Megrendelhető: a Délibáb kiadóhivatalánál, Budapest, VII, Dohány uccá 12

ken itt egy sürgős, igen komoly ügyet kell elintéznem. A dolog tisztára magántermészetű...

Klárinak könnyes lett a szeme, halálisan meg volt bántva és egyidejűleg a legnagyobb ijedség fogta el:

— Könyörgöm, ne csináljon örültséget, mi történt?

— Egy félóra mulva én is otthon leszek. Semmi oka sincsen az aggodalomra. Úri szavamra mondom, hogy haza fogok menni!

— Ez borzasztó! Ez borzasztó! — jajdult fel Klári, aki tíz évet adott volna életéből, hogy tovább nézhesse az előadást.

Üvöltő ordítás, dobogás, taps, a táncospár befejezte táncát. A gróf idegesen, hevesen támadt Klárra:

— Kérem, menjen mári!

Klári felkapta a belépőjét, a szeme szikrázott:

— Itt nem akarok botrányt rögtönözni. De ezért még számolni fogunk, gróf úr. Elvégre nem vagyok a cselédje, így nem lehet velem bánni!

A gróf meghajolt, mint aki azt mondja: Rendelkezésére állok! Klári pedig tajtékró dühvel rohant ki a páholyból. Néhányan, akik észrevették ezt a jelenetet, oldalba lökték egymást és vihogva suttogtak. No, ezek szépen összekaptak!

Mikor a gróf magára maradt, újra

A VILÁGVÁROSI ÉLET

erős próbára teszik az emberek idegeit. A táplálkozás főfeladata, hogy az idegeket friss erőben tartsa. Hányféle jótanácsot adnak egymásnak az emberek e téren! Egy azonban bizonyos: hogy a tea ezt a célt nagyszerűen szolgálja.

Bármelyik fióküzletünkben megtalálja Ön is az izlésének megfelelő teakeveréket és a legjobban bevált főzötudasítást.

Meini Gyula r.t.
tea-szaküzlete.

Szeméhez emelte látcsövéét, a táncospárt kutatta, amelyik boldog hajladdal köszöntö a nézők tapsait.

— Újra! Lássuk! Még egyszer! — hallatszott mindenfelől.

A grófnak rángatózott az arca, azután elővette kis ezüst síniát, amelyen soforjét szokta szőlítani és élelet, hozsaszat füttyentett.

Óriási botrány, megbotránkozás, felzúdulás támadt. Fenyegető öklök emelkedtek a gróf páholya felé, a rendre felügyelő tiszt hozzásiert és erőlesen rászólt:

— Kérem, méltóztassék tartózkodni minden rendzavarástól!

A táncolók zavartan megálltak és Mici — mert ő és Tihamér voltak az előre kiszemelt és betanult táncosok — ijedten nézett a fütty irányába. Tihamér éles szeme fölfedezte a páholyban álló alakot és inkább kitalálta, mint látta, hogy ki az?

— Telegdy gróf! — kiáltotta magánkívül.

Mici megragadta a kezét:

— Az Istenért, ne csinálj botrányt! — könyörgött.

Közben a közönség szinte szétverte a tribűnt, úgy tomboltak és követelték a tánc folytatását. Az indián főnöknek öltözött rendező hozzájuk kúszott és összetett kézzel rimázkodott:

— Táncoljanak újra, az egész est főnkremeg, ha botrány tör ki! Jelen van az egész világsajtó, most még elkerülhető a skandalum!

A zene dühösen játszott. Mici elkezdte a táncot, Tihamér gépiesen vele tartott. Jól látta, hogy Telegdy gróf ki-rohan a páholyból és tudta, hogy ennek az ügynek most már okvetlenül folytatása lesz. Csak a legnagyobb akarat-megfeszítéssel tudta befejezni a végtelennek tetsző táncot és nem törődve a közönség megújuló tetszésviharával, szinte vonszolta kifelé Micit a távolban álló indián sátor felé. Szerencsére, ez már nem kellett feltűnést, mert a játék folytatása az volt, hogy az indiánok visszavonulnak és rejtekhelyükről lesik a fehérbőrűek visszatérését, akiket azután meglepetésszerűen megtámadnak.

A sátorban kitört Tihamérből a visszafojtott határtalan ideges düh:

— Tudni akarom, mi jogon üldöz bennünket ez az ember. Te tudtad, hogy itt van, levelet kaptál tőle!

Nem fejezhette be a hosszúnak induló bösz szemrehányássorozatot, mert egy férfi jelent meg a sátor bejáratánál. Mici vette először észre és mint egy mérges hörcsög ugrott eléje és úgy sziszegte:

— Takarodjon innen... takarodjon!

De Telegdy gróf nem is hederített a toporzékoló nőre, hanem egyenesen Tihamérhoz fordult:

— Beszélnem kell önnel, uram!

Tihamér elégedetten bólintott:

— Úgy van. Ez nekem is a leghőbb vágyam.

Ebben a pillanatban azonban észrevette, hogy a gróf gúnyosan méri végig és maga is ráeszmélt a helyzet fonák voltára. A gróf kifogástalan szmokingban, ő pedig indián jelmezben. Nem, így nem lehet tárgyalni. Es ezért sietve hozzátette:

— Előbb természetesen átöltözködöm. Egy félóra múlva találkozhatunk az Excelsior kis szalónjában. Ott most egy lélek sincsen.

Telegdy hidegen biccentett:

— Rendben van. Várom önt.

Mici hisztériásan ugrott közéjük:

— De nincs rendben. Kikérem magamnak, hogy a dolgaimba írta magát.

Keblei csak úgy remegtek a gyönyös melltartó alatt, a festék olvadni kezdett felhevült arcán, a kezei maszatosak voltak.

— Engedelmet, nem bocsátkozhatom vitába indián hölgyekkel! — válaszolta Telegdy és arcán ördögi gúny és lenézés tükröződött. Mici csak annyit tudott remegő dühvel az arcába vágni:

— Szentelen!

Telegdy ezt már nem is hallotta, hátat fordított és távozott. Tihamér felkapta a sátorban heverő fürdőköpenyt és rászólt Micire:

— Gyerünk!

Mici levette magát egy sátortaka-

A jó ujság —
jó barát.
A legjobb
barát: a

8 ÓRAUJSÁG

Mindent megtud, mindent meglát, mindenről informál, mindenről elmondja tisztességes hangon tiszt

tességes magyar véleményt. Megjelenik minden délután.

Ára példányonként 10 fillér

Telefon:
József
463-06.
463-07.
463-08.
463-09.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, József-körút 5. sz.

róra és zokogott. Keserves női sírással, hogy csak úgy rázódott belé a teste. És közben a sírástól elcsukló hangon szakadoztak ki belőle a szavak:

— Nem akarom, hogy odamenj. Ha szeretsz, ha csak egy kicsit is törödsz velem, utazzunk el inkább még mal

Tihamér azonban nem tágitott:

— Bármennyire is imádlak, férfi vagyok és nem térhetek ki ilyen felszólítás elől!

Mici kétségbeesetten fördelte a kezét:

— Milyen ostobák vagytok, milyen ostobák!

Tihamér elborult arccal nézett maga elé:

— Én nem tudom, hogy miket fogok hallani. Nem tudom, hogy mi az, aminek leleplezésétől ennyire félsz. De mielőtt Telegdyhez megyek, szeretnék neked mondani valamit. Egyszerűen, hangzatos szavak nélkül valloim be és érezned kell, hogy igazat mondok: végtelenül, nagyon szeretlek. De éppen ezért kell világosságot teremtenem. Megőrülök, ha továbbra is a bizonytalanság és önámítás ingatag képei vesznek körül. Szilárd, tiszta alapot kell teremtenem és ehhez föltétlenül szükséges, hogy Telegdyvel találkozzam!

Mici arcán végtelen fájdalom tükröződött:

— Milyen nagyképzűek és fontoskodók vagytok. Oh, igazán legjobb lenne meghalni, vagy elvonulni valami magá-

Javíttassa meg a villanylámpáját,

a legkisebb összegért vállalok mindenféle javítási munkát, teljes berendezések vagy egyes lámpák rendbehozását. Levelezőlap- vagy telefonhívásra rögtön jövök.

Schwartz Károly

VII, Dohány u. 10 II/7

Telefón: J. 352—37

nyos helyre és többé senkivel és semmivel sem törődni!

Tihamér látható megindulással fogta karon és vezette ki a sátorból:

— Bocsáss meg kedves, hidd el, én is kínosnak találok a dolgot, de hát belesodródtam és most már nem vonulhatok vissza!

Kint sikoltás, üvöltés, veszett ordítózás hallatszott. Az indiának éppen most támadták meg a fehérbőrűeket és rabolták el asszonyaikat.

XIII.

Az Excelsior tündérpalotájában alig lézengett néhány szolga. Minden épkéz-láb ember kint volt a strandon és a mulatságot nézte. Csak az a néhány boldogtalan szobaleány és inas, akiknek a szálloda igazgatósága szigorúan meghagyta, hogy otthon tartózkodjanak, ténfergett mogorván és békétlenül a folyosókon meg a teraszon. Végre is egyikük fölfedezett egy erkélykiszögelést, ahonnan az előadás helyéig lehetett látni. Ére azután mind idesereglettek és szájátva bámulták a színes és érdekes játékot. Miattuk ugyan akár az egész szállodát elrabolhatták volna. Még a fehérkötényes szakácsok és cukrászok is előbújtak a porcellánfalú konyhából és az erkélyen verték nagybuzgón a habot és keverték a fejedelmi mártásokat.

Telegdy gróf tehát egészen egyedül ült a rózsaszín lámpákkal megvilágított fehér-vörös rokokóstflusban épült szalónban. Még csak konyakosüveg sem állt előtte, mert szándékosan nem akart senkiért sem csöngetni. Csak a cigaretta-út szívtva türelmetlenül és időnként az órájára pillantott. Furesa volt ez a nagy, szinte kísérteties csend, ebben az óriási palotában. Volt ebben valami bántó ponyvaregényesség, éjjeli találkozás az ellenféllel, nagy izgalmak, feszült helyzet, síró és kétségbeesett nők. Telegdy idegesen dobolt az asztalon és szeretett volna már túllenni a kínos ügyön.

Végre lépteket hallott. Tihamér lépett be a terembe, rajta is szmoking volt.

— Bocsánat, hogy néhány percet

késtem — mondotta, — de tovább tartott az átöltözködésem, mint gondoltam!

— Vagy tovább tartóztatták, mint számítottam! — jegyezte meg a gróf és mielőtt még Tihamér erre válaszolhatott volna, helyet kínált:

— Kérem, foglaljon helyet és engedje meg, hogy mingyárt a tárgyára térjek!

Tihamér leült és udvarias mozdulattal tett:

— Nagyon érdekel, hogy mivel szolgálhatok.

— Uram, magam is férfi és lovasiasan gondolkodó gentleman vagyok, tehát tudom, hogy különösen érinti önt, hogy olyan dologba ártom bele magam, amely látszólag tisztára az ön magánügye. Ez azonban tévedés, mert mint mondom, csak látszólag az, valójában azonban a legnagyobb mértékben érdekel engem is. Kérem válaszoljon mindenekelőtt egy kérdésemre. Ki az a hölgy, akivel ön utazik?

— Nem értem a kérdést. Hiszen ezt ön éppen olyan jól tudja, mint én?

Telegdy gróf most élesen Tihamér szemébe nézett és úgy kérdezte:

— Regős Mária?

— Igen, természetesen.

Telegdy arcán mintha mosoly suhant volna át. De lehet, hogy csak Tihamérnek tűnt ez így fel. Mert a következő pillanatban már ismét a merev, kimért arisztokrata ült vele szemben.

— Azért kérdezem csak, mert hiszen az ember tévedhet is. Csodálatos hasonlatosságok fordulhatnak elő.

— Kérem, gróf úr, ön azt ígérte, hogy minden kertelés nélkül a tárgyára tér.

— Már ott vagyok. Uram, arra kérem, hogy feltűnés nélkül tűnjön el innen és ne találkozzék többé Máriával!

— És mi jogon merészeli ezt kérni?

— Erre nagyon kínos, sőt lehetetlen felelnem. De elhiheti, hogy nagyon súlyos és komoly ok kényszerít ilyen kényes lépésre! Ön író, sokféle lehetőséget képzelhet el. Talán a feleségem volt...

— Ez nem igaz!

— Vagy mondjuk, más olyan kötelék fűzött hozzá, melyek kötelezőségemmé

teszik, hogy gátat vessek féktelenségeinek.

— Miféle kötelékekre céloz? Nyílt és őszinte választ kérek: a barátnője volt?

Telegdy vérszíves arccal csattant fel: — Megőrült?

De nvomban erőt vett magán és nyugodtabb hangon folytatta:

— Különben igaza van, a látszat csakúgyvan erre vall. Nos, nem, erről szó sincsen. De engem szoros barátság fűzött és fűz Mária családjához és a család engem bízott meg, hogy Máriát nyomozzam ki és haladéktalanul küldjem haza.

— Bocsánat, gróf úr, de tudtommal Máriának nem élnek a szülei!

— Ej, a szülőkön kívül más tiszteltreméltó rokonok is lehetnek, akiknek élénk kifogásuk van az ilyen különcödő életmód ellen.

— Én nem tudom, hogy Mária nagy-

Egészség és boldogság forrása

A legmodernebb orvosi tudomány valóságos a bibliai csodatételeket valósítja meg a gyakorlati életben. Az autoszugesztionnak, az önbefolyásolásnak van meg az a csodálatos ereje, amivel a legbámulatosabb eredményeket éri el a modern gyógyászat. Nem varázslat, nem ráolvasás ez, hanem komoly tudomány, minnek kiváló hatásait a világ legbiresebb tudósai ismerik el és az emberek százai keresnek általa gyógyulást. Ha fájdalom gyötri, ha idegesség kínozza, ha nyugtalan, ha foga fáj, ha beteges szokásai vannak, az „Egészség és boldogság forrása” című könyv megtanítja, hogyan gyógyítsa magát autoszugesztionnal.

Az egész világot lázba hozta Coué, az autoszugesztio nagymestere, aki Párizsban a világ legelső orvosa előtt mutatta be a lelki gyógyászat szinte varázsszerű hatalmát, amikor sorra fejezték ki Párizs nyomorultjait, akik nála kerestek és találtak gyógyulást.

A hipnotizálás teljes mellőzésével, tisztán a képzelő erő nevelésével és irányításával nyújt az autoszugesztio módszer gyógyulást és megnyugvást a betegnek.

A könyv, amely valóban „Az egészség és boldogság forrása”, igazi áldás az emberekre és velküzik önmaga és családja ellen, aki nem szerzi meg.

A mű terjedelme 160 oldal, 29 képpel. Egy kitérő orvosi tollából került ki és ára fűtve, bérmentve 1 pengő 90 fillér. Ha utánfizetel kívánja, 75 fillérrel drágább.

Megrendelhető: DÉLTÁB kiadóhivatalában, Budapest, VII. Dobány uca 12.

korú-e, de amit ön mondott, nem tartozik rám, hanem egyedül Máriára.

— Ön tehát nem szándékozik szakítani Máriával?

— Eszemben sincsen. És ha csak ezért hívatott, úgy igazán sajnálom, hogy megzavarta multságunkat.

— Nem okarok lovagias ügyet csinálni a dologból, mert ebből csak nagyobb botrány támadna és utálom a zornalisztákat, akik éjjel-nappal habzsolnák ezt a nyári szenzációt. De téved uram, ha azt hiszi, hogy a dolog ezzel befejezést nyert. Egész rövid időn belül érezni fogják, hogy az én kezem messze ér!

Tihamér keményen állta Telegdy nézését és nyugodtan válaszolta:

— Amint nem ijedtem volna meg az ön tetteles támadásától, éppen olyan kevéssé rémítenek meg fenyegetései. Tegyen tetszése szerint, ebben nem akadályozhatom meg. De természetesen védekezni fogok! Jó éjszakát!

Kisietett a szalónból és szinte felvilanyozódva, vidáman sietett fel szobájába, ahol sápadtan, könnyek között találta Micit. Az ajka remegett, nem is tudott megszólalni a rémülettől, mikor Tihamér benyitott. Annál inkább meglepődött, amikor a férfi jókedvét látta.

— Miért nem mondtad meg már régen, hogy nem szerelmi okból üldöz Telegdy, hanem a családod megbízásából?

— A családom... az én családom megbízásából? — hebegte Mici.

— Igen... azt mondja, hogy jól ismeri a családot és hogy tőlük van megbízása, hogy téged mindenáron visszavigyen!

— Hazudik! — kiáltott fel magánkívül Mici, — senki sem bízta meg.

— Akkor hát...? Nem értem...?

— Mondtam már... üldöz, mert szerelmes belém, mert kikosaraztam!

Tihamér indulatosan csapott az asztalra:

— Az ördögbe is, micsoda zavaros, értelmetlen dolgok ezek?

Mici forrón, hízelegve simult hozzá, könnytől nedves arcocskáját odadörzsölte a férfi kabátjához:

— Drága, egyetlen barátom, ne törődj semmivel, szeress tovább is úgy, mint eddig. Hiszen látod, hogy egyetlen célja feldülni boldogságunkat. Neki akarsz örömet szerezni? Mutassuk meg, hogy azért is szeretjük egymást és tudod mit? Menjünk vissza a multságra. Ott most kezdődik az igazi muri. Telegdy meg fog pukkadni, ha meglát bennünket!

XIV.

Valami azonban mégis csak történni lehetett. Mert e naptól kezdve akárhogy is tettette a gondtalan vidámságot Mici, valami nyugtalanság felhőzött viselkedésén. Mintha félt volna, hogy mindennek hamarosan vége fog szakadni, mohó idegességgel vetette magát a kínálkozó örömökre, mint aki minden perct siet kihasználni. Érzékeny volt, gyakran sírva fakadt és ilyenkor szepegeve, gyötörödvé kérdezte a férfitől:

— Szeretsz?

Tihamér meghökkenve nézte az égő, könnyes arcocskát, a szemeket, melyekben félelem tükröződött és aggódva kérdezte:

— De hát mi lelt, szívem? Kítől, vagy mitől félsz?

Mici minden átmenet nélkül felkacagott, szenvedélyes, heves csókokkal árasztotta el a férfit és úgy mondta sírva-nevetve, reszkető felindulásban:

— Úgy-e, sohasem hagysz el? Mindig így fogjuk egymást szeretni!

És bevezette a Márkus-templomba. A perzselő hőség után olyan jó volt itt a hűs és színes boltívek alatt. Bíbor

A BUDAPESTI HIRLAP

vasárnapl képes melléklete
a magyar újságírás szenzációja

és égszínkék köpenyes szentek, mozaikokból kirakott szentképek, az arany és márvány káprázatos gazdagsága, a színes üvegen megtörő napsugár, a mindent belengő tömjénfüst, a képek és szobrok elé rakott hervadó virágok esendes melankóliája mintha régen lefűnt századok embermillióinak szerelméről beszéltek volna, akik mind itt jártak, ebbe a templomba hozták fiatal szívük felvulladását, itt köszönték meg az Úrnak, hogy szívükbe oltotta a legédesebb érzést. Oh, mennyi nászutas tért be már e csodálatos templomba, akik a világ minden részéről zarándokoltak Velencébe és mikor megmámoreosodtak a lagunák és a buja renaissance fantázia kőbe merült emlékeitől, idejöttek meghatottan és csordultig telt szívvel és imát mondtak, melyet maguk találtak ki, amely úgy tódult ajkukra, mint egy szárnyaló himnusz és áttörve a boltozatos kupolán, beröppentek a fénybe, egyesültek a Végtelennel.

És a díszes viaszgyertyák fényében fehérül márványoltár előtt térdre borult Mici és Tihamér, fejét mélyen lehajtva, keresztet vetett magára.

— Fogadd meg, fogadd meg, hogy szeretni fogsz! — suttogta lázasán, halaknak a leány.

— Fogadom! — mondta Tihamér.

És mikor kijöttek, gondolába szálltak a Danieli-szálloda előtt. Mici felmutatta a szálloda egyik ablakára:

— Ott, abban a szobában élt egykor Musset és George Sand... Oh, akkor a költő már nagyon beteg volt és George Sand mialatt barátja haldokolt, már új viszonyt kötött egy velencei orvossal. Milyen csodálatos asszony volt. Műzsája tudott lenni százada két legnagyobb zsenijének: Mussetnek és Chopinnek. Akkora fűz, teremtő géniusz izzott benne, hogy nemcsak maga írt vagy ötven kötet gyönyörű regényt

és elbeszélést, de volt még fölösleges energiája is, melyet barátaiba ömlesztett és amellyel felfokozta azoknak alkotóerejét. És közben a legszabadabb, féktelen szerelmi életet élt!

Tihamér bólintott:

— Furcsa, hogy a nagy költők műzsái már az ókorban is ilyen féktelen vérű, írós asszonyok voltak. Propertiusnak, a római költészet egyik úttörő zsenijének egy Cynthia nevű hetéra volt az ideálja, aki gyönyörű verseket írt és akit a költő éjszakánként a mulatóból szöktetett meg. Catullus, akinek nevéhez a klasszikus költészet legszebb fejezetei fűződnek, egy Clodia nevű hírhedt nagyvilági nőbe volt szerelmes, aki maga is számos elmés költeményt írt, de akinek botrányai olyan közismertek voltak, hogy végül maga Catullus írta meg róla egy keserű versében, hogy pénzért mindenki megkaphatja.

Mici nevetett:

— Nos, szerencse, hogy én nem vagyok költő. Tőlem hát nem kell tartanod. De látod, azért én is rossznak tartom magom és attól félek, hogy jobban megrontalak, mint Cynthia és Clodia az ő költőiket!

— Te? Ugyan mivel?

— Nézd barátom, erről már régebben akartam veled beszélni. Nekem végtelenül rosszul esik és nagy szemrehányást érzek, amiért kerékkötője lettem a munkádnak. Bármennyire is imádjuk egymást és akármilyen önző gyönyörűséggel is tölt el szerelmünk, bűnösnek érzem magam. És egészen bizonyos, hogy lelked mélyén te is érzed, hogy ez így nincsen jól. Igaz, féltékeny voltam munkádra, szemrehányást tettem eleinte, hogy az írásaidat jobban szereted, mint a csókjaimat, de azóta gondolkodtam és most már másképpen látom a dolgokat. Ha ez

Szegedi szakácskönyv

több mint 300 recepttel, díszesen kötve ára 3 pengő 40 fillér bérmentve. Utánvétele 10 fillérrel drágább. Megrendelhető Délibáb kiadóhivatalában, Budapest, Dohány uca 12.

A leleplezett spiritizmus

E műben a legnagyobb spirítiszták mutatóványai vannak leírva. Ára bérmentve 1 pengő 20 fillér. Megrendelhető: a „Délibáb“ kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány uca 12.

így megy tovább, rám fogsz unni. Mert csak a nő életét töltheti be egészen a szerelem, a férfét nem. Néked újra dolgozni kell és én a munkatársad akarok lenni.

— Oh! Megtanítsalak írni?

— Ne csúfolódj. Én most nagyon komolyan beszélek. Önzésből cselekszem, mert ez az egyetlen módja annak, hogy megtartsalak. Csak hogyha azt érzed, hogy nem csupán a vágyadnak, vérednek van rám szüksége, hanem a munkádnak is, akkor leszek igazi barátnőd.

Tihamér elborult arccal nézett maga elé. A gondolás közönyösen, egyhangú ütemben mártogatta a vízbe hosszú evezőjét, repkényvel és vadszőlővel befuttatott falak mellett haladtak el, egy-egy égőszemű sápadt leányarc bámult rájuk az apró ablakokból, magányos, szomorú virágok a szerelem városában. A csatorna néhol úgy megszőkül, kült, hogy a házak szinte összeértek, évszázados, sötétfolyosójú házak, ahol korhadt falépcsők vezetnek az emeletekre és soha nem éri napfény a szobákat, csak valami homályos szürkületben élnek az emberek, a nyurga, hamar elvirágzó, villogó szemű, fehérfogú, teltszépű leányok, akik mind úgy néznek ki, mintha táncosnők lennének, kecsesen és ringó léptekkel járnak. Nappal itt húzódnak meg ezekben a réműletes üregekben, aléltan és piszkosan, egy ingvállban és meztelen lábbal, krumplit hámoznak, irtózatossá, avasszagú olajban főznek undorító kocsonyás tengeri polipokat és pókokat, a hajdani velencei vérbírság inkvizíciós szelleme jár még itt a recsegő padlókon, az ember nem tudja, mikor villan egy tör, mikor hördül valaki végsőt. Néha egy patkány üti fel a fejét a cölöpök között, a víz sötét-

szürke, olajos és bűdös. Tihamér úgy érezte, hogy elfullad a lélekzete.

— Hol vagyunk? Miért hozott ide ez a fickó? — kiáltotta magánkvül.

— A régi Velence, uram! — magyarázta vigyorogva a gondolás. — Nagyon érdekes, az uraságok szeretik fölkeresni!

— A napra! Evez gyorsan a kertek alá, a szabad tengerrel... — kiáltotta Tihamér.

És hirtelen támadt nagy levertséggel fogta meg Mici kezét.

— Látod, minden szemfényvesztés, a ragyogás, Velence muzsikás operettélete... A színpal mögött undok patkányok úsznak a nözshajók alatt... És a mi szerelmünk, a mi nagy ragyogásunk, melyről az előbb olyan különösen beszéltél. Igen, most már megvilágosodik előttem szavaid értelme. Úgy érzed, hogy nem szilárd és megbízható az alap, amelyen épült. Nem elég az egymás akarása, ez a soha nem érzett, soha vissza nem térő szenvedély, örjögő vágy, könnyes, meghatott igazi boldogság... Tehát nem a szenvedély, a nagy érzés a szerelem egyetlen, isteni alánia? Van ennél biztosabb, természetesebb, megbízhatóbb oszlopa? Borzasztó, amiket mondtál. A munkához küldtél vissza, a munka közösségében akarsz összekapcsolódnival. Leleplezted az élet legtragikusabb hazugságát, rámutattál az önámításra és hazugságra, széttépted a hitet, a legendát, amely a mindentől független szerelem lehetőségét hirdeti. De én... én hiszek benne. És nem tudok most hazatérni, nem tudom azt mondani, hogy nem történt semmi, leülni az fróasztalhoz és ott folytatni, ahol abbahagvtam. Számomra új élet kezdődött és művészetem csak ebből az új életből sarjadhat ki. Ezt a munkát nem kell erőltetnem, mert magától fog virágot hajtani, mikor beteltem új érzéseim szépségével és örömeivel. És ezt te is nagyon jól tudod. Nem is erről van szó, hanem másról, amit nem mersz bevallani: te arra gondolsz, hogy szakítanunk kell...

(Folytatjuk)

Önüggyvéd

Tanácsadó a mindennapi élet ügyes-bajos dolgaiban, 80 oldal, díszes kötésben, ára bérmentve 1 pengő 10 fillér, utánvétellel 75 fillérral drágább. Megrendelhető: Délibáb kiadóhivatalában, Budapest, VII. Donány uccsa 12

Coty parfümök

ismét mindenütt!

A francia vezető Coty márka lecséges termékével minden-
kinek mód adódik igazi francia parfümököt használni.
Éljen álmaival!

Coty „L’Aimant”

Édeskés, bódító álmom, trópu-
sok forró éjszakája.

Coty „Chypre”

Az agyon utánzótt és soha el
nem talált üde, valódi „Chypre”
a cypruserdők színesstollú ma-
dárdala.

Coty „L’Origan”

A párizsi Coty cég világhírű
kreációja, az elismert név meg-
teremtője. Tompafényű bárhan-
gulatok halk sikolya.

Coty „Paris”

Egy külföldi utazás gyönyörei.
Előkelő szállók halljának egy-
egy elsuhanó felhője. Izgató illat.

Coty „Émeraude”

A megtestesült eszményiség.
Arisztokratikus titok. Nagy dá-
mák csábillata.

Coty „La Jacée”

A büszke tekintetű, megközelít-
hetetlen úrnő előkelő, tekintélyt
szerző, hűvös illata.

Coty „Styx”

Világhírű művésznők, sztárok
nemes prémjének gazdagságát
jelentő, nemzetközi illata. Kü-
lönös, nehéz illat.

Coty „L’Or”

Játékasztalok guruló aranyjai-
nak, a változó szerencse izgal-
mának excentrikus illata. Ér-
dekes alkalmi illat.

Coty „Violette”

„Lilas”

„Cyklamen”

„Iris”

Province mezőinek üvegbejött
csokra.

Utánozhatatlanok,

legyőzhetetlenek,

lecségesek!

Eredeti üvegekben kis... P 6.50
Eredeti üvegekben közép... P 10.50

Eredeti üvegekben nagy... P 18.—
és Luxus csomagolásaink... P 31.—

Minden szaküzletben kaphatók.

Magyarországi központ: **Mihály Ottó** gyógyáru-nagykereskedés
Budapest, VI, Podmaniczky ucca 43, VI, Andrassy út 58

A MI UCCÁNK...

Magyarországon Budapesten és vidéken szinte gombamódra szaporodnak a gyermekszínházak és ezzel egyidejűleg természetesen a gyermekszínházak is. Színházati játszani gyerekeknek ugyanis ma sokkal jobb üzlet, mint a felnőtteknek. Ezt bizonyítja az, hogy ma már nemcsak dramatizált meséket, hanem eredeti gyerekszíndarabokat, sőt revűket mutattak be a kicsinyek színházában. Előre is le kell szögezünk, hogy mi nem vagyunk ellenzői annak, ha a gyermekek színházba járnak, de csak mint nézők jelenjenek meg ott és ne mint szereplők. Azelőtt is volt gyermekszínház, de azokban felnőtt, komoly színészek voltak a tagok. Mostanában azonban a legtöbb ilyen alakulat gyermekszínházakkal működik.

Pöttömnyi leánykák és fiucskák ágálnak, énekelnek és táncolnak a színpadon. A legtöbbje még nincs tisztában sem az egyszerűvel, sem a helyestrással, de tökéletesen tudja, hogyan kell kifesteni az arcát, hol kell „bevágni” a partner mondanivalóiba és a többi és a többi. A gyermekszínházak a tanulásnál sokkal előbbrevaló a szerep bemagolása, már csak azért is, mert a szülői is ezen a véleményen vannak, tekintettel az anyagiakra. A kereső gyerekek több van megengedve, mint másnak — esetleg a „civil” testvéreinek. Ezzel természetesen a színházadit játszó gyerek is tisztában van és kifejlődik benne a hiúság, a raffinaltság és mind az a rossz, amit a legtöbb ilyen foglalkozást nem űző gyereknél nem tapasztalhatunk.

Mondjuk ki kereken, hogy a színház levegője — még ha gyermekszínházról is van szó — semmi esetre sem használ, hanem csak árt a gyermek lelkivilágának. A gyermekszínház tehát a koravén gyerekek melegágya. Elszomorodva figyeljük ezeket a gyereksztárokat, akárcsak azokat, akiket nagy színpadokon léptetnek fel. Ma a legtöbb darabban szerepeltetnek egy vagy két gyereket. Ha nincs a darabban gyermekszereplő, sűrűn beleírnak egyet, mert így valószínűbb a siker. A gyerek a színpadon mindig hálás dolog már a szerző és az igazgató szempontjából.

Arra azonban nem gondol senki — legkevésbé a szülők, — hogy legdrágább kincsüket teszik mindenféle képpen tönkre az anyagiak kedvéért. A felnőttek színházában az eddig felsoroltakhoz még az éjszakázgatást is meg kell tanulni az apróságoknak. Saját szemünkkel láttunk már gyermekeket dülöngőzni a színpadon az álmoságtól, jelenésükre várva, amelyre úgy éjfél tájban került a sor. Ezeknek másnap reggel iskolába kell menniük, tanulniuk kell, de hogy ezt miképpen teszik meg, az ezek után elképzelhető.

A hivatalos körök egymásután adják

meg engedélyeiket a gyermekszínházak számára és közben elfelejtkeznek arról, hogy nekünk nem gyermekszínházakra, gyerekkornékküli koráért gyerekekre, hanem egy testben és lélekben gyaránt egészséges új generációra van szükségünk. Sokan azt mondhatják, hogy ettől a néhány gyermekszínházstól még lehet az új generáció jobb és nemesebb. Ezek azonban ne felejtsek el, hogy a színházadit játszó gyermeknek osztálytársai, testvérei és pajtásai vannak, akikre mindez feltétlenül demoralizáló hatással van. Ismétlenül felhívjuk a szakminiszterek figyelmét ezekre a letagadhatatlan tényekre és kérjük, adja vissza a gyermeknek az amúgy is alaposan megnyirbált gyermekkort.

A HÉT HUMORA

Egy nagyon eszes, de fölötté kellemetlen fiatal hölgy megkérdezte Bernard Shawt, mit gondol, vajjon férjhez fog-e menni a közeljövőben?

— Ön egyáltalában nem fog férjhez menni — felelte Bernard Shaw.

— Miért?

— Mert ön sokkal okosabb, semhogy férjhez menjen egy emberhez, aki olyan ostoba, hogy önt feleségül akarja venni.

*

A párizsi operában Tristan Bernard egy kellemetlen szomszéd mellé került, aki állandóan együtt dudolta az áriákat az énekessel. Tristan Bernard már sokalta a mulatságot és elkeseredetten dörmögött:

— Rémes, hogy milyen hülyék vannak a világon!

A kellemetlen szomszéd pipaevőréssel képpel fordul Bernardhoz:

— Ez nekem szól?

— Oh, dehogyan — felelte Tristan Bernard. — A tanoristának, aki állandóan zavar abban, hogy önt hallgathassam.

*

— Mennyibe kerül egy öltöny vasalása? — kérdezte a skót a szabót.

— Két schilling.

— Akkor vasalja ki csak az öltönyöm egyik oldalát egy schillingért, ugyanis profilképet csináltatok.

*

Kisiklik a vonat, amelyen a skót utazik. A skót sértetlenül ugrik ki az egyik kocsiából.

— Itt volt már a biztosítótársaság embere? — kérdezi a kalauzt.

— Még nem.

A skót erre egy üvegeseréppel végighasítja a karját és észrevétlenül becsomagszítja magát a sebesültek közé.

Artisták

IRTA:
FARAGO
SANDOR

Szeretem őket! Amikor fenn himbálóz-
nak mindnyájunk feje fölött és közelebb a
jó Istenhez, mint mi odalenn, elszorul a
lélekzetünk, a szívünket a torkunkban
érezzük és szinte fohászunk, hogy semmi
bajuk ne essék! Tánclelésben futnak a
porondra, bájos esetlenséggel hajolnak meg,
valami külön artistagráciával, amelyet nem
lehet megtanulni. Mosolyogva kenik be a
kezüket rizssporral, aztán barátságos ud-
varassággal invitálják egymást a halál
torkába. Feledhetetlenek az artisták gesz-
tusai, finoman meghajlanak, egymásra néz-
nek és felmutatnak a kezükkel arra a szer-
számra, amely igen könnyen átsegítheti
őket a halálba. És milyen büszkén lovagol-
nak fenn a trapézen, az arcukon ilyenkor
valami látható, már láttam ezt az arckifeje-
zést haldoklók arcán is! Rózsaszín trikó-
ban haldokolnak előttünk, ha csak félre-
fognak, ha csak megszédülnek vagy a szer-
szám később lendül feljük — akkor min-
dennek vége. Abból élnek, hogy a közönség
tudata alatt, ugyanott, ahol a bikaviadalt
élvezni tudják, ugyanott, ahol az akasztá-
sokról szóló színes riportokat szívják ma-
gukba, él valami titkos vágy, hogy tanui
lehessenek szegény artista szerencsétlen-
ségének.

Ismerek egy trapézművészt. Bejárta az
egész világot, éppen úgy kockáztatta az
életét Londonban, mint Belgrádban. Itt a
kávéházban, ahol megszóltom, nincsen
rajta semmi különös. Limonádét iszik, a
szeme gyerekesen csillog. És én kérdeztem.
Ebben a kávéházban mindenki feketét
iszik, csak az artista elégszik meg limonádé-
val. Miért? — kérdem. Erre azt mondja,
hogy nem iszik feketét, mert az árt a szív-
nek és reszketőssé változtatja a kezét. Nem
szabad a kéznek reszketni odafenn...

- Sosem iszik feketét? — kérdem.
- Sosem...
- Bort?
- Hová gondol!
- Pálinkát?

Valósággal megdöbben erre a kérdésre.
Talán azt hiszi, hogy meg vagyok örülve!
Hogyan ihat egy artista, aki trapézen dol-
gozik, pálinkát?

Csodálkozom. Mi öröme van az életben?
Hát persze, megvan a nagy vigasz, a leg-
szebb narkotikum, a nő... Megkérdem,
hogyan áll nő dolgában. Elpirul, mint egy
gimnazista. Csendesesen mondja:

— Nincs nő!

Ezt nem hiszem el.

— Hiszen maga erős férfi — mondom. —
Sőt, ideális férfitípus! Lehetetlen, hogy
asszony nélkül él! Ezt nekem ne mondja!
Mindent elhiszek, csak ezt az egyet nem...

— Pedig így van — feleli. — Egyelőre
semmi közöm a nőhöz. A nő jobban árt,
mint a pálinka! Aki fenn egyensúlyozik
a levegőben, annak a lelkében is egyensúly-
nak kell lenni... És ha az ember szerelmes,
akkor nincs lelki egyensúly! Tessék el-
képzelni, hogy odafenn éppen a nagy szaltót
csinálom és amikor átlendülök egyik tra-
pézőről a másikra, eszembe jut, hogy a Mici
milyen szépen nézett rá tegnap egy bará-
tomra! Akkor vége a mutatványoknak! Nem
kell Mici! Mici akkor jöhet, ha sikerült
kiöregednem a mesterségből, ha már nem
kell minden nap hazárdiroznom az életem-
mel. Akkor lesz Mici, biztosítom, hogy lesz
Mici! De addig csitt szívem...

Hangosan felkacag. Valamennyi foga
kivillan. Néger gyerekek kacagnak így...

És eszembe jut Athos! Nagyszakállú,
komoly szerzetesek élnek ott, akik szeretik
a virágokat, a madarakat, a csodálatos
görög éjszakákat, csillagokat számlálnak
és ellenőrzik a hold útját, de a nőt nem
ismerik. Aszkéták!

Megmondom neki, hogy mire gondoltam.
Az artisták a modern szerzetesek... Az
askétizmusuk nem az istennek szól, hanem
a pénznek. És talán a saját életüket tisz-
telik meg az askéta étellel!...

— Mit csinál egész nap? — kérdezem.
Folyamatosan mondja el:

— Hat órákor felkelek. Hideg fürdőt
veszek. Akár tél van, akár nyár, első a
hideg fürdő. Aztán reggelizem. Sokat eszem,
de nem húst, hanem sok lekvárt, sok tejet,
vaját és sajtot. Elámulna, hogy mennyi fér
belém. Aztán leülök a hotelszobában és
elintézem a levelezésemet. Ez eltart egy

Feleségének, ha ideges,

Pilavin-tablettát vegyen, mert a Pilavin-tablet-
tával készült fenyőfürdő az idegeket azonnal le-
hűti. A Pilavin-fürdő tengeri só és szibériai

fenyőkivonatot tartalmaz, ezek pedig megnyug-
tatólag hatnak a kedélyre, úgy, hogy feleség-
jól fog aludni.

— Partnernője van ?

óra hosszát is. Tíz órákor találkozom a partnernőmmel, aztán elmegyünk a munkahelyre . . .

— Hopp. Álljon csak meg! — mondom.

— Tessék ?

— Partnernője van ?

— Természetesen. Nem látta a számkamat ?

— De láttam . . . Persze, láttam a partnernőjét is. Nagyon csinos.

Az artista mosolyog.

— Csupa izom! Arányosabb, hajlékonyabb testet el sem lehet képzelni. Nagyszerűen dolgozunk együtt. Vidám, kedves kis pajtás, egy városból valók vagyunk . . . Volt már maga Pfalzban ? Ez a legszebb német fejedelemség . . .

Mosolyogtam. Csendesesen mondtam:

— Az athói szerzeteseknek nincsen partnernőjük! Kedves barátom, ön elhallgat valamit előttem . . . Hiszen partnernője van!

Most ő mosolyog:

— Csak fenn a trapézban. Vagy a próbákon. Az élet összefűzött bennünket, három éve járjuk együtt a világot . . . De egyéb semmi! Hová gondol! Ez ártana mindkettőnk kondíciójának . . .

Én csak mosolyogtam. Bevallottam, nem hittem el. Két szép, fiatal artista, egy nő és egy férfi! Három éve vannak együtt sülve-főve és most én higyjem el nekik,

hogyan kondíciójuk érdekében nem szerelmesek egymásba! Vannak az életben pillanatok, vannak forró esték és mámoros hold-sütések, amikor még a legkomolyabb artisták is megfélelkeznek a kondíciójukról.

De ő tagadja. És váltig erősködik. Pfalzból indultak el. Szerződést csináltak egymással. Berlinben tanította őt egy öreg trapézművész . . . És három év alatt még egyetlen egyszer sem esett szó köztük szerlelemről. Hiszen ez több, mint az athói aszkétizmus! Derék nagyszakállú orthodox barátok nem tartanak maguk mellett csábító nőket, nem teszik ki magukat ilyen kísértésnek . . .

— Higye el, hogy ez nem is kísértés, — mondja a trapézművész. — Mi nem gondolunk szerlelemre . . . Nem mondom, tíz év múlva, amikor már leöregedtünk a trapézról, talán elveszem feleségül! Hiszen nagyon jól ismerem, minden szokását, szélszélyét tudom! Rendszerint így szokott ez lenni! Pénzünk van elég, hála Istennek, néhány év múlva már annyi lesz, hogy gondatlan öregséget biztosíthatunk magunknak, hát akkor már nem lesz semmi akadályunk, hogy a feleségem legyen. Visszamegyünk Pfalzba, veszünk egy kis házat és éppen úgy fogunk ott élni, mint derék polgári honfitársaink . . . Már néztünk is egy kis házat magunknak. Zöld tornác van, amelyet nyáron befut a repkény. Az

udvarban van egy méhes. Én elhatároztam, hogy öregsgemet a partnernőnek és a méhesnek fogom szentelni. Lesz egy kis kertünk, én tudom, hol lehet olcsón beszerezni a legszebb tulipánmagyákat. Dordrechtben léptünk fel egy cirkuszban és ott láttam a legesodálatosabb tulipánokat. Én a méhessel fogok foglalkozni, ő a tulipánokkal... Kinek fog akkor eszébe jutni, hogy valaha fenn libegtünk a magasban, rózsaszín trikóban? Akkor nem fogunk megvonni egymástól semmit sem, elmarad a mindennapos hideg fürdő! Napfény lesz és szerelem lesz...

Ekkor az asztalhoz lépett a partnernő. Hét óra volt. Németül szólt hozzá:

— Franz, wir müssen gehn...

— Ja, liebste — felelte Franz.

Aztán bemutatta nekem a partnernőjét. Kedves, vidám, nagyon szép német leány volt.

Franz dicsérte:

— Nézze meg az izmaid! — És a fogaid! Öt percig tud lógni a fogain... Ezt csinálja valaki utána...

Ezt olyan hangsúllyal mondta, mint magunkfajta ember, aki a szerelmének a fogairól beszél. Hogy kivillan az az édes fogsor, harminckét darab igazgyöngy, egy plomba sincs rajtuk, gyönyörű! De hogy öt percig tud lógni rajtuk...

Már sokat beszéltem babám karjairól! Hogy ezeket a karokat vesztette el a milói Vénusz! És az artista is dicsérte a partnernője karját, mondván:

— Nézze ezeket a karokat! Vasakat tud hajlítani velük! És a lábait!...

(No most végre mégis átesap majd erotikába az én artista barátom, gondoltam. Mennyit beszéltem én barátnőm lábairól, hogy olyanok, mint a fordított borosüveg, özlábak, édes hajlásuk van.)

De barátom, az artista nem erről beszélt. — Ugy nézze meg ezeket a lábakat, hogy a sarkain tud lógni, fejfelé. Csak ráilleszti a sarkait a trapézra és elereszti magát! Még himbálózik is a trapéz! Ezt csinálja valaki utána! A lábujjaiban is hallatlan erő van, most azon dolgozik, hogy a lábujjaival tudjon megfogozni... Ez még eddig senkinek sem sikerült...

— Nekem, nekem sikerülni fog — mondta büszkén a leány...

Beszélt még a leány nyakáról, amelyre vashuzalt tud tekerni, a válláról, amelyen köveket lehet összetörni... Aztán kifizette a limonádét, kezét szorított velem — még ma is érzem — és elment az orfeumba...

Tudj' Isten, ma nem tetszik a barátnőm! Szép, szép a lába, nem mondom, de mit ér mindez, ha nem tud a sarkaival a trapézra megfogozni! A karja is szép, formás, kívánatos, de hát vasat hajlítani nem tud vele! A fogai is gyönyörűek, csak éppen lógni nem tud velük és ragyogó, fehér, márványszerű vállán nem lehet köveket összetörni...

Valóban, ma nem tetszik a barátnőm...

A hódító nők

titka: az üde, rózsás arcszín! Az egészséges, jól ápolt külső az élet küzdőterén — a hi-vatásban és a társaságban egyaránt — elengedhetetlen kelléke az érvényesülésnek. Célratóró, okos nők ezért teszik szépségüket ellenállhatatlanná azzal, hogy arcukon és ajkukon „Khasana Superb“-et használnak. Észrevehetetlen és természetesnek látszik.

A Khasana Superb ajakpirosító minden szintónusú bőrhöz pompásan alkalmazko-dik. Tartósan, izlésesen és feltűnés nélkül lopja az ajakra az ifjúság hódító üdeségét. Aki látja, nem is sejtí, hogy festett az ajka. Ehhez már csak a Khasana Superb Creme-t kell eldörzsölni az orcáján, hogy az egész-ség friss pirjától legyen százszor szebbé, mint volt. A Khasana Superb hatásán nem fog sem szél, sem eső, sőt a csók sem. Nem fest: az arcról és az ajakról csak szappannal és vízzel mosható le.

KHASANA SUPERB

Mindenütt kapható!

Magyarországi központ: Mihály Ottó 82 K4/1
gyógyárnagykereskedés Budapest, VI, Podmaniczky u. 43.

Dr. M. Albersheim, Frankfurt a. M., Paris-London

A vidéki városok színházi világának ki-
magasló eseményei azok, amikor pesti
művészek érkeznek vendégszereplésre.

Amikor a pesti primadonna végigmegy a
városka Főuccáján, olyan sugárzó arccal
nézegetik őt az emberek, mintha csak ingyen
műsoron kívüli számot kaptak volna.

Furesa, de úgy van, hogy művészeink
nagyon szeretnek vidéken vendégszereplni.
Ez a népszerűség fokozásán kívül valami
új színt is hoz s még nem akadt olyan pesti
sztár, aki elégedetlenül tért volna haza
vidéki útjáról. Hogy ez így van, annak a
következő az oka.

Nemcsak a pesti művész mutatkozik be
a vidéki közönségnek, hanem a vidék is
bemutatkozik a vendég-sztárnak.

Összeszedtünk pár érdekes történetet,
amelyet a pesti sztárok meséltek el, mint
legérdekesebb vidéki élményüket.

Fedák Sári Györött látta a legérdekesebb
és legfelejtethetlenebb produkciót, amely
felér a legfantasztikusabb fakir-mutatvány-
nyal.

Előadás után az egyik vendéglőben va-
sorázott a művész társasága. Éjfél után
a szomszéd asztaltól egy fiatalember állott
fel s kezében teli borospohárral a művész
előlépett. Fedák Sári egészségére kiürítette
a poharat s kissé akadozva a következőket
jelentette ki.

— Hogy a művész se menjen el tőlünk
anélkül, hogy valami újat ne látott volna,
bátorkodom ezt a poharat megenni.

A következő pillanatban már bele is
harapott a pohárba s szép tempósan meg-
ragya az egészet, megette. Utána még a
száját is megtörülte.

Hegedüs Gyula mosolyogva emlékezik
vissza egy soproni esetre.

Bankettet rendeztek az illusztris vendég
tisztelőjére. Már hajnal felé járt az idő, ami-
kor felállt a helybéli aranyifjúság egyik
reprezentáns tagja és kissé csepfolyós álla-

potban tósztot mondott, amelyet a következő
szavakkal fejezett be.

— Ne féljen a művész úr, mert akármi
történhetik is, én mindig ott leszek ön mel-
lett. Ha szüksége van valamire, csak nekem
szóljon, én majd elintézem, nekem a soproni
városházán dolgozik a nagybácsim.

Hegedüs Gyula azóta vár az alkalomra,
hogy igénybe vegye a soproni protekelőt.

Zilahai Irén legérdekesebb vidéki élménye
Szegedhez fűződik. Egyik előkelő éttermen-
ben szórakozott a művész társasága. Haj-
nal felé valaki felvetette az ötletet, hogy
menjenek át Uj-Szegedre. Abban az időben
még híd várat kellett fizetni a szegedi
Tisza-hídon. A társaság egyik tagja fogado-
zott, hogy vámfizetés nélkül fog átmenni
Uj-Szegedre. Elindultak a híd felé, de a
vámfényképnél nem sikerült a híd felé, de a
kiállításra. Az ifjú erre lement a partra, le-
vetette a kabátját s pár másodperc múlva
már úszott a Tisza langyos vizében. A tulsó
parton már várták, amikor megérkezett.

— A kabátomat áthozták? — ezekkel
a szavakkal lépett ki a vízből.

— Nem.

Barátunk szó nélkül fejest ugrott a vízbe
s jó húsz perc elteltével már visszafelé úszott.
Egyik kezében magasra tartotta a kabátját
s csak a másikkal tempózott. Két filléért
még annyit nem dolgozott senki. Ugyanis
két fillér a szegedi híd vám.

Salamon Béla turnéin mindig van valami
kedélyes élmény.

A múlt évben, amikor Pécs felé utaztak,
zsufolt vonatra szállt fel a társaság. Csak
Salamonnak és Lengyel Gizinek jutott ülő-
hely, a többiek a folyosón álldogáltak.
Szerencse, hogy ilyen esetre már előre ké-
szültek.

— Nem tudom, mi van a Komlós Villével,
ma reggel lázas volt — mondta Lengyel
Gizi Salamonnak.

— Mi az, hogy reggel, már az este is és
olyan furesa kiütések vannak a testén.
Ha Pécsre érkezünk, megvizsgálattom —
válaszolt Salamon.

A következő percben Komlós Vili támoly-
gott be a fülkébe.

— Direktor úr, nincs egy aszpirinje?
Olyan rosszul érzem magamat.

Öt perc múlva Lengyel Gizin és Salamon
Bélan kívül senki sem volt a fülkében.

Az Érczkövi—Vig duónak is van egy kedves
turaélménye.

Battonyán lépett fel a népszerű duó.
Előadás után nagy társasággal az egyik
étterembe vonultak, ahol Vig Miklós ked-
veskedni akart a helybelieknek s pár pohár
bor után rázendített a „Battonyára befu-
tott a gyorsvonat” kezdetű nótára.

Nagy sikere volt az énekszámoknak. A tár-
saság egyik hölgytagja kipirulva fordult
Vig Miklós felé.

— Kedves művész úr, énekelje el még
egyszer ezt a nótát. Ezt még sosem hallottam.

FILM

Dolly Haas német filmszínésznő

(Fotó Ufa)

a következő
ert akárm
ek ön mel
sak nekem
a soprani
im.

alkalomra,
protekción
ci élménye
ő étterem
sága. Haj
tetet, hogy
az időben
a szegedi
ja fogado
átmenni
elé, de a
örök ki
artra, le
re mulva
a. A tulsó
kezett,
ezekkel

t a vízbe
lé úszott,
kabátját
fillérért
Ugyanis

valami

utaztak,
g. Csak
ott ülő
ogáltak.
lőre ké-

Vilivel,
Lengyel

te is és
testén,
com --

ámoly-

irinje ?

alamon
en.
kedves

i duó.
egyik
s ked-
pohár
befu-

A tár-
ordult

még
ottam.

Edwina Booth

Duncan Renaldo

A szőke filmsztár délafrikai szerelme a bíróság előtt

Los-Angeles, 1931 február.

Megint csemegél kapott a pletykaéhes kaliforniai publikum. Egy asszony a bíróság elé állította Edwina Booth-t, a szép szőke filmcsillagot, aki nemrégiben tűnt fel Hollywood egén. Az asszony ötvenezer dollár kártérítést kért azért, mert a filmszínésznő „elidegenítette tőle férje érzelmeit...”

A múlt év elején történt, hogy Van Dyke rendező egy délafrikai történel megfilmesítését vette munkába. Legelőször összeválogatta a főszereplőket, aztán elkészítette a délafrikai expedíciót és nemsokára már az egész társaság hajóra szállott. Itt ismerkedett meg egymással Edwina Booth filmszínésznő és Duncan Renaldo filmszínész. A rendező szeszélye hozta őket össze és addig nem is látták, nem is ismertek egymást.

A közös film hamar összekapcsolta őket, együtt tanulták a szerepet és amikor Dél-Afrikába érkeztek, sátrak alatt töltötték a hosszú éjszakákat... A filmexpedíció tagjai sok viszontagságon estek át, sok bajuk volt a bennszüültekkel, a gyilkos klímával, a rovarokkal és a vad vidék sokféle ragadozójával, de a szőke Edwina és a göndörhajú Duncan nem sokat láttak, éreztek a bajokból és veszedelmekből... Egyszóval nagyon szerelmesek voltak egymásba...

Néhány hónap múlva a filmet befejezték és a társaság hazafelé vette útját. Mielőtt azonban megérkeztek volna, a szerelmesekkel egy kis baleset történt. Ekkor tudta meg ugyanis Edwina Booth, hogy a göndörhajú filmszínész nős és hogy egy négyéves fiaskaja van...

— Miért nem mondtad ezt meg előbb? — dühöngött a filmszínésznő, mire a filmszínész hallgatott. Később azonban kijelentette, hogy semmiáron sem mond le partnere nője szerelméről és amint hazaérkeznek, elvállalja feleségétől...

Hogy ezután mi történt, azt most firtalja a bíróság, elég az hozzá, hogy néhány hónappal a szerelmesek hazaérkezése után Mrs. Susette Renaldo, a filmszínész felesége, beperelte a filmszínésznőt azért, mert elcsábította tőle az ő egyetlen Duncanját.

A bírósági tárgyalás napok óta folyik a

közönség legnagyobb érdeklődése mellett és ez az érdeklődés indokolt is, hisz a bíró vagy a panaszos védője ilyen kérdéseket tesz fel Edwina Boothnak:

— Igaz-e, hogy Hollywoodba való megérkezésük után „szerelmes éjszakákat” rendeztek az ön házában?

— Kérem — válaszolt élénken a filmszínésznő, — mindössze csak annyi történt, hogy odafelé a hajón „egymásra találtunk”. Azt azonban sokkal később tudtam meg, hogy Duncan már nős.

És miután a bíró kérdésére Edwina Booth elmondotta, hogy családi neve Josephine Woodruff, kiderült, hogy a filmszínésznőnek már férje van.

— Igaz-e? — kérdezte a bíró, — hogy ön levelet írt férjének és ebben a levélben azt közölte, hogy Duncan Renaldo teljesen az ön hatalmában van és a filmszínész öngyilkossággal fenyegetőzött, amikor ön nem adott határozott választ arra a kérdésére, hogy hajlandó-e a felesége lenni?

— Egy szó sem igaz ebből! — felelte a filmszínésznő.

— Igaz-e, hogy ön már Afrikában megtalálta Renaldo bőrdíjében felesége és kisfia fényképét.

— Erre a kérdésre nem válaszolok! — mondta izgatottan a filmszínésznő.

— Ön idehaza Hollywoodban gyakran találkozott Renaldoval és minden alkalommal sürgette, hogy váljon el a feleségétől...

— Ez sem igaz, sőt én voltam az, aki lebeszéltem erről és kijelentettem, hogy nem vagyok hajlandó a felesége lenni... Mindig kértem őt, hogy menjen vissza feleségéhez és kisfiához, ő azonban nem hallgatott rám.

— Hát annyira szerelmes volt magába?

— Szörnyen!... Folyton szeretmet váltott és mindig arról beszélt, hogy milyen boldogok leszünk, ha majd kimondják a válást...

A tárgyalás még folyik és a bíróság még nem ítél. Nehéz kérdés kell majd eldönteni, azt, hogy Edwina Booth csábította-e el a filmszínészt vagy pedig fordítva. Ha a bíróság kimondja, hogy a filmszínésznő volt az oka a nagy szeretlemnek, akkor egészen biztosan fizetni fog az elhagyott asszonynak...

Ném
augusz
után m
Majd
az idő
filmjei
szerele
majd
szaka”
„A cég
zódttet
zióján
a dzsu
legkép
nőknél
barna,
Berlin

Ném
szü ele
pályap
a szir
szerep
„A r

Charlotte Ander

Német filmszínésznő, Berlinben, 1906 augusztus 14-én született. Iskolái elvégzése után mint naiva szerepelt berlini színpadon. Majd Bécsbe, Jarnóhoz szerződött. Ebben az időben már filmezni is kezdett. Nagyobb filmjei: „Danton”, „Az öreg Fritz”, „A szerelem tragédiája”, „A hölgy és a sofőrje”, majd beszélőfilm-szerepei: „Miénk az éjszaka”, „Bécs, a dalok városa”, „Csak te”, „A cég nősül”. Nemrégiben Párizsba szerződött a Paramount egy film német verziójának főszerepére. A film címe: „Asszony a dzsungelben”, Charlotte Ander egyike a legképzettebb és legjobb hangú filmszínésznőknek. Haja világosbarna, szeme sötétbarna, 164 cm. magas, 51 kiló. Címe: Berlin, Zähringerstrasse 1/a.

Georg Alexander

Német filmszínész, 1893-ban, Hannoverben született. Mint színpadi színész kezdte meg pályafutását, de a film csakhamar elhódította a színpadtól. Több mint egy tucat filmben szerepelt, amelyek közül a legsikeresebbek: „A névtelen ember”, „Féltékenység”, „A

madagaszkári kegyelmes”, „A szerelem vak”, „Vénusz frakkban”, „Hal leány éjjeli szállást keres”, „Szerlem a hóban”, „Olala hercegnő”, „A 2-es autóbusz” stb. A beszélőfilmgyártás sem hozott változást Georg Alexander életében, mert, mint ismert színpadi színésznek, könnyű dolga volt a mikrofon előtt. A „Szerelmi keringő”, „Pénz az uccán” című filmekben is nagy sikereket aratott. Georg Alexander főleg kalandos tárgyú filmekben szerepel nagy sikerrel. Haja fekete, szeme sötétbarna, 176 cm. magas, 72 kiló. Címe: Universum Film A.-G. Berlin S. W. 68. Kochstrasse 6/8.

Betty Bird

Német filmszínésznő, 1907 június 18-án, Bécsben született. Már mint iskolásleány is feltűnt kitűnő arcjátékával és ezért az önképzőköri előadások állandó primadonnája volt. Egy ízben szépségkirálynőt választott az egyik bécsi filmgyár és a győztes Betty Bird lett. Bécsben kezdett filmezni, majd az egyik berlini filmgyár szerződtette le. Már első filmjével is olyan szép sikert aratott, hogy a filmgyár többéves szerződést kötött vele és egy sereg film főszerepét

Georg
Alexander

Betty
Bird

Friedrich
Krayster

bizta rá. Ezek között a legnagyobb sikereket a következő filmekben aratta: „Szív, cél nélkül”, „Waterloo”, „Az éjféleli taxi”, „Vénusz a világfürdön”, „A sátán kutyája”, „Leányálmok hőse”, „A zöld monokli”. Első hangosfilmje: „Én szeretek, te szeretsz, ő szeret”. Betty Bird kitűnő komika, amellelt, hogy nagyon szép leány. Címe: Berlin-Tempelhof Mannteuffelstrasse 4/a.

Friedrich Krayster

Német filmszínész. Sziléziában, Neurodeban született. Szüleit korán elvesztette és az árva gyermekek szomorú életét élte. A gimnáziumot Breslauban végezte el, majd miután leérett-ségizett, a Deutsches Theater tagja lett. Később Halle in Görliczben, majd ismét a Deutsches Theaterben lépett fel, 1902 és 1911 között Reinhardt színházának tagja volt, majd a Berlini Volksbühne főrendezője lett. Később otthagya sikereinek színhelyét és tizenöt éves színpadi múlttal Münchenben beiratkozott a egyetemre és filozófiát hallgatott. Ugyanebben az időben nyilatkozott meg írói tehetsége is. Krayster színész és költő egy személyben, akinek már több értékes könyve jelent meg. Emellelt egyike a legjobb színpadi íróknak is. Már a némafilm korszakában is filmszerepet vállalt, de igazán csak a beszélőfilmmel aratott sikert. Nagyszerű színjátszási képessége, lökéletes beszédművészete, hamarosan a legjobb film-érvényesül igazán, hamarosan a legjobb filmszínészé avatták. Friedrich Krayster emellelt

Barbara
Weeks

megmaradt színpadi írónak, színésznék és költőnek egyaránt. „A sanssouci koncert” című filmben nagy sikert aratott Finkenstein alakításával. Címe: Universum Film A.-G. Berlin, S. W. 68. Kochstrasse 6/8.

Barbara Weeks

amerikai filmszínésznő. Nemrégiben Hollywoodba utazott, hogy ott élő rokonait meglátogassa és nem is sejtette, hogy valaha, valamilyen kapcsolata lesz a filmmel. Kitűnően táncolt, énekelt és egy baráti társaságban elő is adott egy tánc- és énekszámot. A társaság egyik tagja egy nagy filmgyár ismert főmenedzsere a legnagyobb elragadtatással nyilatkozott a fiatal leány tehetségéről. A gyár igazgatósága éppen abban az időben vásárolta meg az „Ötven millió francia” című színdarabot, amit meg akart filmesíteni. A női főszerepre nem egy ismert sztárt szerződtettek, hanem Barbara Weeks-et, akinek úde szépsége és természetes játéka már az első felvételeknél elragadtatta a filmszakembereket. Barbara Weeks 1913-ban, Texasban született. Haja sötétbarna, szeme szürke, 166 cm. magas és 52 kiló.

DR. Scholl ZINO PAD tyúkszemre
bűtyökre, bőrkeményedésre,
az ujjak közötti tyúkszemre, továbbá
FIXOPLASTER tyúkszemlítő
minden patikában kapható.

Hollywood legnagyobb botránya: Buster Keaton csábító

Egy filmszínésznő vádjai — Rúgásokkal és karmolásokkal egybekötött verekedés Buster Keaton öltözőjében — Hatalmas botrányvá dagadt a filmkomikus ügye

Culver City, 1931 február.

Hollywoodban olyan botrányos eset történt, amilyenre a hírhedt *Fatty*-ügy óta nem emlékeznek. Buster Keaton, az ismert komikus és egy filmszínésznő véres verekedést rendezett egy filmgyári öltözőben és ennek a verekedésnek a rendőrség vetett véget.

Kathleen Kay filmszínésznő, aki valamikor híres filmszínésznő volt, de az utóbbi időkben nem szerepelt a felvevőgép előtt, felkereste öltözőjében a híres komikusokat és bizonyos anyagi követeléseket támasztott. Buster nem volt hajlandó fizetni és ennek következtében verekedésre került a sor.

Néhány héttel ezelőtt történt, hogy Kathleen Kay filmszínésznő különös pletykákkal kezdett terjeszteni a filmvárosban. Azt állította, hogy nemrégiben intim viszony volt köze és a pléharcú komikus között és hogy születendő gyermekének apja Buster Keaton. Allításának bizonyítására egy ötszázdolláros csekk fényképét mutogatta és erről az ötszáz dollárról azt állította, hogy azért kapta a komikustól, mert el akarta hallgattatni.

A pletyka egyre jobban terjedt és már félő volt, hogy komoly következményei lesznek, amikor a filmgyár alelnöke, Louis B. Mayer magához hívatta Buster Keatont és tudomására adta, hogy mivel a pletykák sokat ártnak jöhrének és a filmgyárnak is, záros határidőn belül intézze el ügyét a filmszínésznővel.

A filmkomikus felháborodva tiltakozott a vád ellen és kijelentette, hogy semmi köze sincs Kathleen Kayhez.

— Akkor miért adott neki ötszáz dollárt? — kérdezte a filmvezér a komikustól.

— Azért, mert bolond voltam — felelte dühösen Buster. — Néhány héttel ezelőtt találkoztam Kathleennel és a beszélgetés során a *fogyókúrákról* esett szó. Erről a kérdésről különbözött a véleményünk és végül fogadtunk. Abban fogadtam vele, hogy tíz nap alatt nem tud tíz kilót lefogyni... A fogadás összege ötszáz dollár volt.

Tíz nap múlva jelentkezett Kathleen Kay és azt állította, hogy lefogott tíz kilót, mire én lemértém és megállapítottam, hogy csak három kilót fogott. Természetesen nem voltam hajlandó neki az ötszáz dollárt kifizetni. Erre ő panaszkodni kezdett és elmondta, hogy nyomasztó adósságai vannak. Erre odaadtam neki az ötszázdolláros csekket...

Louis B. Mayer erre csak ennyit mondott:

— Akármilyen igazság ebben az ügyben,

Buster Keaton

gondoskodik arról, hogy ez a nő elhallgasson!...

Buster Keaton erre elhatározta, hogy ötezer dollárt ad a nőnek, csak hogy abba hagyja a pletykázást. Kathleen Kayt a filmgyár öltözőjébe rendelte, ahol Cliff Edwards és Clarence Logan tartózkodott, amikor a filmszínésznő megjelent.

Amikor a komikus át akarta adni az ötezerdolláros csekket, a nő húszezer dollárt követelt, mire Buster Keaton olyan dühbe gurult, hogy a csekket széttepte és a nő arcába vágta.

Kathleen Kay erre nekiugrott a színésznőnek és néhányszor belerúgott, majd karmolni kezdte. Jobbra-balra hullottak az ökölsapások és a pofonok és hiába léptek közbe a színészek, a komikus és a filmszínésznőt nem lehetett szétválasztani.

Végül rendőrökért szaladtak és ezek aztán a sikoltozó és kapálózó nőt el tudták szállítani. A rendőrségre vitték, ahol kihallgatták, majd elengedték. Nem emeltek ellene vádat...

Az ügynek egészen biztosan lesz még folytatása, mert az amerikai közvélemény Buster Keaton ellen foglalt állást. Sokan naív kifogásnak tartják a komikus kifogásait és mesének az ötszázdolláros fogadás történetét, viszont mások kizártnak tartják a nő vádjait, mert Buster Keaton évek óta boldog egyetértésben él a legfiatalabb Talmadge-nővérrel, Nathalie Talmadge filmszínésznővel és két gyermek boldog apja. Buster Keatonnak még nem voltak botrányos nőügyei...

Az ötszázdolláros csekk mindenkinek gyanús, de azt is érthetetlennek találják, hogy Buster miért akart ötezer dollárt adni Kathleen Kaynek, ha ártnak...

Ugy Buster Keaton, mint Kathleen Kay a verekedésből gyönyörű emlékeket vitt haza és hetekbe kerül, amíg ismét emberek közé mehetnek...

Találkozás Marlene Dietrich-hel

A vampír és az anya — Heidede kis filmjel — Marlene éjjel-nappal dolgozik és Sternberg állandóan mellette van

Hollywood, 1931 február.

Egy esztendeje sincs annak, hogy Marlene Dietrich megérkezett Amerikába. A megérkezés után egy kis baj történt. A népszerű színésznőt nem a legszívélyesebb fogadtatás várta New-Yorkban. Ennek okozója Josef von Sternberg filmrendező elvált felesége volt, aki egész Amerikát telesírta, hogy Marlene, a nagy vamp elcsábította tőle férjét és ilyen „személyt” nem tűrhetnek meg a becsületes Amerikában. Megmozdultak a hírheft nőgyeletek és harci riadót fújtak a szőke berlini filmszínésznő ellen, aki a „Kék angyal” című filmben elkövette azt a nagy hibát, hogy vampabb volt a legvampirabb filmszínésznőnél. A mozivásznon egyszerűen elcsavarta a becsületben megőszült Emil Jannings fejét...

A botrány hullámai magasra csaptak, de Marlene állta a vihart és minden baj nélkül ért Hollywoodba, ahol már szerződés és egy sereg filmszerep várta. És valahányszor bemutatják Marlene új filmjét, mindig újra és újra megindul ellene az offenzíva és a legenyhébb kifejezés, amit ellene használnak az, hogy: „Nem kell nekünk ez a Greta Garbotutánzó!...”

Kíváncsi voltam, hogy ez a veszedelmes nő hogyan néz ki a valóságban. Elmentem a filmgyárba. A stúdió ajtaja előtt senki sem állt őrt és egyszerűen benyitottam oda, ahol Marlene Dietrichet sejtettem. Éppen felvételre készült és ennek következtében gyilkos szemek szegeződtek rám. Megérkezett a hatalmas természetű portás is, aki

a hivatlan vendégeket a gallérjuknál fogva szokta a stúdióból kitéssékelni, de már nem volt visszaút...

Ott ült előttem Marlene Dietrich elragadó fekete köpenyben, felrakott lábakkal. Természetes, hogy Sternberg állt mellette, aki különben is mindig vele van. Kiderült, hogy még csak próba van.

Közelebb léptem és megbámultam a nagyszerű asszony remek arcjátékát. A próbát befejezték és erre hozzáléptem.

— Interjú? — kérdezte fáradt mosollyal.

— Tessék gyorsan, mert mingyárt felvétel kezdődik.

— Hol született, hol járt iskolába, hogyan került a filmhez, mikor filmezett először? — egyelőre csak ezeket a kérdéseket adtam fel, de választ nem kaptam, mert valaki közbevágot:

— Mrs. Dietrich, felvétel kezdődik!

Marlene menni akart, de mégis maradt és a következőket mondotta:

— Weimarban, egy leányintézetben nevelkedtem és innen egyenesen Reinhardt iskolájába kerültem...

— Marlene, kezdődik! — sürgette Sternberg.

— Mit csinált Reinhardt nál?

— Szorgalmasan tanultam, itt találkoztam Joe May-jal, aki egy fiatal nőt keresett a Jannings-film főszerepére. Leszerződtem... de most már igazán mennem kell...

— Gondolt arra valamikor, hogy filmszínésznő lesz?...

— Marlene Dietrich, várják!...

— Istenem, mingyárt megyek... Előbb hegedűművésznő akartam lenni és több éven keresztül tanultam zenét, de végül mégis

Marlene Dietrich Hollywoodban (Fotó Ufa)

Marlene Dietrich otthon (Fotó Ufa)

a filmnél maradtam, ami nem csekély harcot jelentett anyámmal szemben. Ő sohasem szerette, ha ruhám kivágott volt, sőt még attól a gondolattól is megborzosgott, hogy levágassam a copfomat... *Most már azlán igazán mennem kell...*

A filmszínész nő búcsút int, elindul, de könyörtelenül utána küldök még egy kérdést:

— Önnek egy gyermeke van

Marlene lassan visszajön és egyszerre egészen megváltozik az arca. Szinte ragyognak a szemei, amikor a következőket mondja:

— Szőke és kék szeme van az én kis Heidedémnek... Irja meg, hogy mennyire szeretem és hogy életemet el sem tudnám nélküle képzelni... De nem, ne írja meg, mert még azt hiszik, hogy mindez csak játék nekem, pedig...

Szemeiben könnyek csillognak és lassú, roskatag léptekkel indul a felvétel helyére...

Egy perc múlva távolabbról ismét meg-

figyelhetem. Csodálatos változás. Eltűnt a gyermekét szerető anyja és helyette a terem közepén, a reflektorok fényözönében, fekete köpenyben egy démon ül...

Nem hasonlít Greta Garbóhoz. Greta Garbo csak egy van, mint ahogyan Marlene Dietrich is csak egy van. Egészen új típus a mozivásznón. Túlágoson erős egyéniség.

Nemcsak nappal, hanem éjjel is filmezik és ha félóra szabad ideje van, ha otthon bezárkózhat sötét szobájába, akkor *mozit játszik*, filmet vetít le, de nem a sajátját, hanem Heidede kis filmjeit... Heidede tejszínhabot eszik... Heidede iskolába megy... Heidede a tó partján... Ezek a néhányméteres filmek címei...

Ezeket a kis filmeket Berlinből küldték neki a barátai, hogy minden nap láthassa kislányát, aki messze, túl az óceánon, egy berlini nevelőintézetben várja haza édesanyját...

A mama azonban nem mehet haza, mert a szerződés szigorú paragrafusai még jó időre Hollywoodhoz láncolják.

Gyorsszámoló!

128 oldal terjedelemben, nélkülözhetetlen mindazok számára, akik gyorsan kell hogy kiszámítsák a vásárolt vagy eladott portéka árát. Ára bérmentve 1 pengő 10 fillér. Utánvétellel 75 fillérrel drágább. Megrendelhető: Délibáb kiadóhivatalában, Budapest. VII. Dohány ucca 12

EMILE GABORIAU híres regénye:

A bűn forgatagában

Am bérmentve 1 pengő 10 fillér. Megrendelhető a „DÉLIBÁB” kiadóhivatalában, Budapest, VII. kerület, Dohány ucca 12 sz.

Tarka filmhíradó

Al Jolson patikus fivére filmszínész lesz

Al Jolson, az ismert énekes és filmszínész, az első nagy beszélőfilm főszereplője, legutóbb egy társaságban elmesélte, hogy egy fivére van, akit már évek óta nem látott. Egy újságíró felkutatta a filmsztár bátyját és egy gyógyszerárban találta meg. Kiderült, hogy a híres filmszínész fivére patikus. Az újságíró megkérdezte George Jolsont, hogy mit szól öccse sikeréhez, mire a gyógyszerész a következőket válaszolta:

— Nagyon örülök annak, hogy öcsém végre sikert arat és talán ennek a sikernek tulajdonítható, hogy legközelebb én is filmszínész leszek... Nagyon jó hangom van és szívesen énekelnék a filmmikrofon előtt. Nemrégiben összeköttetésbe léptem egy nagy filmgyárral, amely valószínűleg fog szerződtetni...

George Jolson egyelőre még a patikában van és szorgalmasan szolgálja ki a vevőket.

„Fel a kezekkel, Douglas Fairbanks vagyok!”

Egy Barking nevű amerikai városkában törként a következő esel. Apa, nagypapa és nagybácsi békésen kártyáztak, amikor a szobába rontott a kilencéves George Ager és egy hatalmas revolvert szegezve a társaságra, a következőket mondotta:

— Fel a kezekkel, Douglas Fairbanks vagyok!

Douglas Fairbanks legújabb karikatúrája

George Jolson, Al Jolson patikus öccse — gyógyszerárban

Hogy felszólításának némi nyomatékot is adjon, a revolvert elsütölte. A golyó a nagybácsi halántékába jürödött és azonnal megölte. A síró gyermek elmesélte, hogy a revolvert nagybátyja felöltőjében találta, kivette és játékból fogta rá hozzátartozóira...

És nem akarta elhinni, hogy nagybátyja komolyan meghalt.

Aleibiades és társai

A hangosfilm sokkal többet kíván a szereplőktől, mint a némafilm, így például azt, hogy tökéletesen beszéljenek. Ezzel kapcsolatban gyakran kiderül, hogy a leg-híresebb sztárok sem tudnak érthetően beszélni és gyakran csak akkor derül ki, hogy beszédjük érthetetlen, amikor a film egy nagy része már elkészült. Az egyik filmgyár mérnökei és hangmesterei most hosszabb tanácskozás után megtalálták ennek a problémának a kulcsát. Arról van szó, hogy ezentúl csak azok kapnak beszélőfilmszerepet, akik a következő négy szót hibátlanul és érthetően ki tudják ejteni: aleibiades, cameleopard, antithesis és rhombic... Ha valaki ezt a négy szót úgy tudja

Monty Banks legújabb partnerei, Peter Lawford és Bob Lardsaságában

kiejtteni, hogy azok tökéletesen felvehetőek a mikrofónba és tisztán érthetők a leadásánál, akkor az illető megfelel hangosfilmszerepek eljátszására.

Menjou elszaladt...

A napokban Menjou új filmjének felvételei folytak az egyik amerikai filmgyárban. Szünetben a híres színész bekapcsolta a gyár rádióját és a híreket hallgatta. Az egyik hír leadása után felugrott és anélkül, hogy valakinek egy szót szólna, kirohant a filmgyárból. Kiderült, hogy az egyik rádióhír arról szólt, hogy egy nagy hollywoodi bank megbukott. Ez a hír azért sujtotta le Adolphe Menjout, mert a bankban volt minden vagyona.

Harold kívánsága teljesült

Nemrégiben hírt adtunk arról, hogy Harold Lloydék a gólya néni látogatását várták. A híres komikus csak azért imádkozott, hogy a régvárt látogató fiút hozzon. Kívánsága teljesült is. A komikus fia két és fél kilós. Haroldnak eddig csak egy édes és egy fogadott leánya volt.

A „kis lord” filmszínész lett

A legnagyobb angol filmtelepen, Elstreeben serényen folyik a munka. Itt most a legnagyobb esemény a hétéves Peter Lawford szerződöttele. A kisfiú lord Lawford tábormok fia. Minden kívánsága az volt, hogy a filmhez kerüljön. Édesanyja végül teljesítette kérését és jelkereste Monty Banksot, a híres filmkomikust, aki a lady kérésére legújabb filmjében szerepet adott a „kis lord”-nak.

Jannings új partnernője

Jannings legközelebb már New-Yorkban fog filmezni. Rendezője ismét Lubitsch lesz, partnernője pedig Nancy Carroll.

Talla Birell

Ezt a nevet is meg kell jegyeznünk. Filmszínésznő, Dupont fedezte fel Bécsben, Londonba vitte, ahol szerepet adott neki. Az első film befejezése után Talla Birellt azonnal leszerződtette egy amerikai filmgyár. Még mindig lehet filmkarriért csinálni.

Greta új szerződése

Greta Garbo új szerződést kötött a filmgyárral és ezentúl tizenhatezer dolláros gázsit fog kapni hetenként. Ezt az összeget — természetesen — csak akkor fizetik, ha dolgozik.

Jackie Coogan újra játszik

Jackie Coogan papája nem tudott abba bele nyugodni, hogy híres fia ne keressen löbde dollármilliókat és ezért mindent elkövetett, hogy fiának szerepet szerezzen. Ez sikerült is. Most játsszák a newyorki Broadwayon Jackie első beszélőfilmjét, amely Mark Twain „Tamás úrfi kalandjai” című ifjúsági regényéből készült. Partnernője Mizzi Green, az ismert kilencéves filmszínésznő.

Jackie Coogan első beszélőfilmjében Mizzi Greenel

SZINÉSZGYEREKEK

A nagyközönség kitűnően ismeri a színészgyerekeket. A művészno vagy a mester, valamelyik k. szülő sosem mulasztja el, hogy a színházi társalgóban egy jó viccet ne így kezdjen:

— Fiammal, a Pistával történt...

Szegény Pista legtöbbször az ujságban értesül arról, hogy ő már megint valami „jót mondott”.

A Délibáb most beszélgetett a pesti színészvilág gyermekeivel. Nem kell jókat mondani, nem kell vicc anyagot szolgáltatni! Egyszerűen elmondják véleményüket a színész-szülőkről, úgy ahogy ők látják, ismerik őket színházban és — otthon...

Márkus-Szojer Ilke

Dupla színészgyerek. Édesanyja Szojer Ilona, édesapja pedig Márkus Dezső. Ilke már maga is színésznő, sőt — reméljük nem sértődik meg ezen — valódi „gyerekszínésznő”, mert alig tizenhat éves és már operai sikerekre tekinthet vissza.

— Istenem — mondja a művészno, — színész-sarj, én alig ismerem a szüleimet a színpadról. Különösen édesanyámat csak mint „szülő” ismerem, mert sosem vittek el színházba, amikor anyukám fellépett.

Jó sok esztendővel ezelőtt történt, még egészen apró gyerek voltam, amikor egyszer elvittek a lígati Scala Színházba. Édesanyám az „Angot asszony leánya” című operett reprizen lépett fel.

Hároméves voltam és amikor megpillantottam édesanyámat annyi idegen ember előtt, sőt az egyik egy botot is ragadott és anyámrá emelte — éktelen sírásba fogtam és a nézőtér nemsokára hangos lett a kiáltozásomtól:

— Csunya bácsik...! Rossz bácsik...! Megverik a mamát...

Apussal már sokszor voltam együtt a színházban, sőt már „dolgoztunk” is együtt. Legutóbb ő dirigálta a darabot, amelyben felléptem.

Otthon anyus is, apus is pontosan olyanok mint más „civil” szülők. Semmivel sem engedékenyebbek vagy szigorúbbak. Az úgynevezett „színházi levegőt” sosem engedték be az otthon és a gyerekszoba falai közé.

De azért nagyon aranyosak...

Törzs Miklós

Márkus-Szojer Ili
(Harsányi felv.)

Kabos István

Gimnáziumi tanuló, úszóbajnok, pingpong rekorder.

Egyik leghíresebb „jó pofa” a viccrovatok és színházi tréfák fő témaanyaga. Ezenfelül édesapja büszkesége.

— Én is nagyon szeretem apust — mondja férfias rövidséggel. — A legjobb barátok vagyunk. Télen, sajnos, aránylag keveset vagyunk együtt, mert mind a ketten sokat „dolgozunk”, de a nyár az a —

miénk. Az idén is remekül mulattunk. Mindennap versenyeztünk a Balatonban. Csuda remek volt. Persze mindig én — nyertem. Aztán „mellbőség” versenyt rendeztünk. Itt még a papám vezet — egyelőre. Már én is százánál tartok.

Mikor kicsi voltam, láttam apust a színházban — most azonban már rég nem vittek el. Nagyon szeretem látni, ha játszik, de hát én itthon is szórakozhatom vele...

Törzs Miklós

A legidősebb Törzs-fiú. Ketten vannak és egy kislány. Évike — édesapja büszkesége. Miklós, akít otthon „Bubá”-nak hívnak, már húsz éves. A Törzs-gyerekek is dupla színész ivadékok. Édesanyjuk Forrai Rózi, a kitűnő komika.

— Nálunk soha sincs „színház” — mondja Törzs „Buba”. — Szüleim a legnyárspolgáribb szülők — amit csak el lehet képzelni.

Mikor még egészen kis gyermekek voltunk — otthon mindig eljátszottuk a papát és a mamát — színpadon. Ebből is látni, hogy a színészgyerekeknek még a „papamama” játékok is különböznek a többitől.

Nyáron Siófokon nyaralunk és édesapánk ilyenkor állandóan velünk van. Sokszor kávéháza is elvisz minket. Moziba állandóan együtt jár a gyerekeivel.

Anyust és apust is minden szerepükben megnézzük.

Apám imádja a színészetet — de amikor meghallotta, hogy én énekes akarok lenni, — minden erejével ellene szegült.

Még nem dőlt el, hogy ki fog győzni...!

A DÉLIBÁB SZÍNHÁZA

*Új vállalat
alakul.*

*Írta:
LÖRINC MIKLÓS*

Ezen darab előadási joga bármely nyelven kizárólag dr. Marton Sándor színpadi kiadótól, Budapest, IV. Bécsi uca 1 szerezhető meg. Copyright 1930. by Dr. Alexander Marton, Budapest

Személyek : { Igazgató
Mezei
Koplacek

(Történik egy alakulóban lévő vállalat feltűnően szegényes igazgatói irodájában)

Igazgató (íróasztalnál ül és ír).

Mezei (alázatos fiatalember, féltékeny bejő, megáll, kis szünet után): Alázatos szolgálja, igazgató úr! Bocsánatot kérek, a mélyen tisztelt igazgató úrhoz van szerenésém?

Igazgató: Igen!

Mezei: Személyesen? Alázatos szolgálja. Névem Mezei Gáspár, Nagybajomról. A hirdetésben foglalt pénztárnoki állás betöltése ügyében voltam bátor ide alkalmatlankodni...

Igazgató: Gondolja, hogy ön be tudná tölteni egy nagy vállalat pénztárnoki állását?

Mezei: Oh, hogyné... oh, hogyné!

Igazgató: Azt tudja, hogy miről van szó?

Mezei: Nem tudom kérem.

Igazgató: A pénztárnoki állás elnyeréséhez elsősorban kaució kell.

Mezei: Ezt én kell hogy adjam?

Igazgató: Természetesen... Különbben foglaljon helyet...

Mezei (szétnéz a szobában, csak egy szék van, amin az igazgató ül): Hová?

Igazgató: Persze, persze a bőrgarnitúrát csak holnap szállítják le.

Mezei: Addig elállólok valahogy.

Igazgató: Mennyi kauciót tudna ön adni?

Mezei: Gondolom húsz-harminc pengő elég lesz...

Igazgató (nevet): Húsz-harminc pengő? Hova gondol, barátom, hiszen a

maga kezén tizezrek fognak megfordulni...

Mezei: Olyan nagyban tetszenek majd az üzemet folytatni...

Igazgató: ...Ha nem tud adni legalább öt-hatszáz pengőt, akkor nem lehet szó az állásáról...

Mezei: Honnan vegyek én ennyi pénzt, mélyen tisztelt igazgató úr... Én szegény szülők gyermeke vagyok... ha nem tetszik elhinni, tessék itt van!...

Igazgató: Mi az?

Mezei: Szegénységi bizonyítvány.

Igazgató (nevet): Szegénységi bizonyítvány? Ez nem jó, kedves barátom.

Mezei: Rajta van a pecsét!

Igazgató: Ide nem jó... Kaució helyett szegénységi bizonyítványt nem fogadhatok el...

Mezei: Akkor kegyeskedjék legalább leengedni... ennyit nem bírok előteremteni...

Igazgató: Kivételesen magától, mert lá-

Mithasználjon

minden gondos anya csecsemőjénél kikapálás vagy kibebzés ellen? A régen és kitűnően bevált Krompecher-féle Baby-hintőport, mert kellemes illatú, higiénikus gyermekgyógyhintőpor. Gyógyít, szárít, puhít, hűsít. Igen olcsó és kiadós, egy doboz ára 60 fillér és minden gyógyszertárban, drogériában és illatszertárban kapható. Vásárlásnál ragaszkodjunk a Krompecher-gyártmányhoz!

A csecsemő helyes gondozása és táplálása című tanácsadókönyvecskét, mely fiatal anyáknak nélkülözhetetlen, ingyen küldi a Krompecher Tápszergyár magyarországi főraktára Budapest, V. kerület, Zrínyi uca 3.

tom, hogy becsületes ember, elfogadok háromszáz pengőt...

Mezei: Nem tudom, így is mi lesz... Van egy nagybátyám a Józsefvárosban, az megígérte, hogy pár száz pengővel esetleg segítene rajtam, ha ezzel tisztességes álláshoz tudok jutni...

Igazgató: Akkor menjen el gyorsan a nagybácsijához, kérjen tőle háromszáz pengőt... és ha itt lesz a pénz, majd beszélünk a dolgról.

Mezei: Én mindent el fogok követni, de azt mondhatom, hogy a nagybácsim nagyon nehéz ember!

Igazgató: Mindenesetre meg kell próbálnia...

Mezei: És ha nem sikerülne?

Igazgató: Akkor ne jöjjön vissza!

Mezei: Ne jöjjenek vissza?... Jaj Istenem!... Én mégis remélem, hogy vissza fogok jönni! (EL.)

Koplacek (be, megbicceni a kalapját, szemtelen fölénnyel): Alászolgája... Én valami pénztárnoki állás ügyében jöttem... (Szétnéz.) De már megyek is! (Indul.)

Igazgató: Miért?

Koplacek (lenézően): Ez nekem nem egy vállalat.

Igazgató: De kérem... ön beállít ide, azt se tudom, hogy kicsoda... be sem mutatkozik... csak egyszerűen kijelenti, hogy ez nem egy vállalat.

Koplacek: Ha tetszik, én be is mutatkozhatom... Koplacek! Most már kijelenthetem?

Igazgató: Micsoda hang ez egy nagyvállalat igazgatói irodájában?

Kiadó azonnalra 2 és 3 szobás komfortos uccai lakás központi fűtéssel olcsó bérrel, továbbá egy autógarázs. Bővebbet Dohány ucca 12, portáznál

Cipőfestés minden színben P 1. — Selyem- és antilopcpók P 1,60
Bőrkabát, rövid, minden színben P 3.—
EG-WA Az általunk festett munkáért garanciát vállalunk!
vegyiművek Budapest, VI. ker. Horn Ede ucca 3 szám

Koplacek: Nagy vállalat?!... Szép egy nagyvállalat ez!... És ön kicsoda itt, fiatalember?

Igazgató: Én a direktor vagyok!

Koplacek: Nézze, kedves direktor úr, nem kell olyan nagyon hancegni...

Igazgató: Ez mégis csak hallatlan... Maga idejön, hogy kenyeret kapjon tőlem és így mer velem beszélni...

Koplacek: Remélem imponál?

Igazgató: Takarodjék innen, mert ki-dobatom.

Koplacek: Kivel? A szolgák biztosan csak a kauciót tették már le, de még nem léptek állásba... Ismerem én már az ilyen új vállalatokat...

Igazgató (felugrik a székéről): Ki innen... Mars ki!

Koplacek (nyugodtan átemeli a székét az íróasztalra és leül rá): Térjünk a tárgyra, direktor úr!

Igazgató: Hát mi lesz, takarodik innen, vagy nem?

Koplacek: Ejnye, de barátságosan... Mondom, hogy térjünk a tárgyra... De most maga álljon egy kicsit, mert nekem már egész elzsibbadt a lábam...

Igazgató (fel és alá járkat): Hallatlan... Hallatlan...

Koplacek: Nem használ semmit idegesség ellen? Bróm van nálam!

Igazgató: Mondja ember, az Isten szerelmére, hát nem lehet magával okosan beszélni?

Koplacek: Ez már más... Mert ha kettőnk közül csak én beszélek okosan, sohasem értjük meg egymást... Kár, hogy nincs itt még egy szék... maga is leülhetne és mingyárt másképp tudnánk tárgyalni... de most már csak álljon nyugodtan...

Igazgató: Mit akar maga tulajdonképpen?

Koplacek: Csakhogy eszébe jutott, hogy megkérdezze... Állást akarok kapni...

A LEGJOBB SZÉPSÉGÁPOLÓSZER

A FÖLDES FÉLE MARGIT CRÉME SZAPPAN PUDER KAPHATÓ MINDENÜTT! MAGYARORSZÁGI FŐRAKTÁR, BUDAPEST TÖRÖK PATIKA KIRÁLY U. 12.

Igazgató: Azok után, hogy ilyen hangon beszélt velem?

Koplacek: Figyelte, hogy csak maga kiabált... Én böles nyugalommal hallgattam végig a maga idegeskedését. (Kis szünet után.) Mi van azzal a pénztárnoki állással?

Igazgató: Lekéste.

Koplacek: Ilyen az ön szerencséje... Jön ide egy becsületes, szorgalmas, szerény, jómodorú pénztárnok, aki tisztességes kaucióval rendelkezik... és az lekési...

Igazgató (rácsap): Van kauciója?... Mennyi?

Koplacek: Huszonötezer pengő!... Magyar Általános Hitelbank betétkönyv, jó?

Igazgató: Jó!... Majd kivesszük a pénzt!

Koplacek: Nem kell elsietni a dolgot! (Fenyegetőn.) Az én kauciómmal maga nem fog megszökni!

Igazgató: Mi ez már megint?

Koplacek: Tőlem már egy igazgató meglepett... biztosítom, hogy maga nem lesz a második!

Igazgató: Mégis csak felháborító, hogy miket mer maga nekem mondani!

Koplacek: Nézze, direktor úr, én megmondom magának úgy, ahogy van... Lehet, hogy ez a maga vállalkozása egy egészen tisztességes dolog... mondom, nincs kizárva, de ilyen labilis feltevésekre nem lehet építeni...

Igazgató: Csak nem tételezi fel rólam,

hogy én meg akarok szökni a maga kauciójával?

Koplacek: De igen!... De még mennyire!... Én azért nem haragszom magára... Ezt az iparágat nem maga találta ki... Ez megteremtett magától, mint a kis ibolya a bokor hús árnyékában... (Egy pillanatig várja a hatást.) Milyen hasonlatokat mondok?

Igazgató: Szellemes!

Koplacek: Pedig nem is én találtam ki... Nézze, direktor úr, én hajlandó vagyok elvállalni magánál ezt az állást... én hajlandó vagyok kauciót is letenni, de előbb tudni akarom, hogy miről van itt szó!

Igazgató: Olvashatta a hirdetésemben... a cég gyógyfüveket fog exportálni... természetesen csak nagyban!

Koplacek: Gyanus... Minek a gyógyfüveket exportálni?... Nincs idehaza elég beteg?...

Igazgató: Mert azok a gyógyfüvek, amiket exportálni akarunk... külföldön nem teremnek meg!

ERNYEI FRIGYES

"A rádió abécéje"

című könyvében népszerű és mindenki számára hozzáférhető formában tárgyalja a rádió alapelemét és a legegyszerűbb rádiókészülék, a kristálydetektoros vevőgép készítését. A kezdő rádiós elméleti és gyakorlati tudásának legelőnyösebb építőköveit alkotja ez a 128 oldalas, nyoleven szövegek közötti képpel és ábrával tarkított mű, melyre a továbbképzésben legelső sorban van nélkülözhetetlen szüksége. Ara díszes vászonkötésben bérmentve 90 fillér. Utánvéttel 75 fillérrel drágább. Beszerezhető a Délibáb kiadóhivatalában, Budapest, VII. kerület, Dohány uca 12 szám.

... Szép s ön ki... ok!... ektor úr, enecgni... datlan... t kapjon beszélni... ?... mert ki... biztosan r le, de... Isme... állalato... (öl): Ki... a széket Térjünk... k innen... ágtalan... tárgyira... y kicsit, lzsibbdt... allatlan... mit ide- lam!... sten sze- magával... Mert ha beszélek meg egy- itt még hetne és nk tár- ak álljon... jdonkép... jutott. t akarok... P 1,60 n P 8.-

Járványoknál -
megóvja fertőzéstől
a „LABOR”-féle
SZENT IMRE
GYÓGYSZAPPAN.
 Mosakodásra mindenki használja.
Kérje minden üzletben.
 Ügyeljünk a „LABOR” névre!

Koplacek: Például?

Igazgató (észrevehetően most keresi össze a mondanivalóit): Pásztor-táska... napraforgó... katárkoró... kököresin...

Koplacek (átveszi a hangot): Nefelejcs... bazsarózsa... négylevelű lóhere... Nézze, direktor úr, ne ugrasson engem... Magának fogalma sincs arról, hogy mi az a gyógynövény!

Igazgató: Az nem fontos! Az üzlethez ma nem szakértelem, hanem pénz kell!

Koplacek: És az van?

Igazgató: Van!

Koplacek: Ká-pé!

Igazgató: Ká-pé!

Koplacek: Mondja, mit jelent magánál az a Ká-pé? Nem azt, hogy Keleti pályaudvar?

Igazgató: Késpénzt jelent!... A cégnek kétszázezer pengő alaptőkéje van...

Koplacek: Mutassa!

Igazgató: Csak nem gondolja, hogy itt tartom a zsebemben az alaptőkét?

Koplacek: Talán a más zsebében tartja?... Mi?... Mutasson már valamit, az Isten áldja meg!... Ha bizalmat akar kelteni bennem, mert szavamra mondom, hogy mingyárt itthagynom a gyógyvállalatával együtt... valami írást... vagy valamit!... Nincs semmije?

Igazgató (írást vesz elő): Tessék!

Koplacek: Mi ez?

Igazgató: Telekkönyvi kivonat, a nagybátyám tehermentes bérpalotájáról!

Koplacek: Ezzel biztosítja a kauciómat?

Igazgató: Ezzel!

Koplacek: Én odaadom a pénzt... és maga ideadja ezt nekem...

Igazgató: Igen!

Koplacek (a felvett írást visszateszi az asztalra és rácsap): Nem kell! Érti? Maga svindler! Nem kell! Ez a kivonat egy félévvel ezelőtt kelt, azóta agyonterhelhették ezt a vacak házat... el is adhatták... És maga most ezzel akar engem megszedíteni... Téved maga gazember! Idecsődíteni az embereket, aztán kicsalni a pénzt tőlük és megszökni vele...

Igazgató: De Koplacek úr!

Koplacek: Fogja be a száját! Az én pénzemmel akar maga megszökni, gazember!... A szeméből látom, hogy az ütlevél már ott van a zsebében!... Már be is csomagolt, csak az én kauciómra volt még szüksége!

Igazgató: Az Istenért, Koplacek úr! Ne olyan hangosan! Ne csináljon botrányt!

Koplacek: De csinálok! Exisztenciákat tönkretenni!... Ebből semmi sem lesz! Érti?!... Most jó kézbe került! Majd én most megmutatom magának, hogy kívül van dolga...

Mezei (alázatosan bejön): Alázatos szolgálja, igazgató úr! Elhoztam a háromszáz pengő kauciót! (Asztalhoz megy és előveszi a pénzt.) Alig tudtam megkapni a nagybácsikámtól...

A **Singer varrógéptársaság képesrevüje**. A kézimunkázás és otthoni varrás évtizedek óta össze van forrva a **Singer** varrógéppel. A **Singer** varrógéptársaság most úgy határozott, hogy ezen egész világra szóló kapcsolatot a vezető magyar képeslapokban fényképfelvételekkel megörökíti. Egy ilyen képsorozat már megjelenik lapunk jelen számában is, ez alkalommal exotikus képek **Singer tanfolyamait** és **Singer versenyelt** szemlélte, míg **következő** számunkban **magyar képek** fognak a nagy nyilvánosság elé kerülni.

Igazgató

I

Koplacek

pénz

igazgató

Mezei

vol

Koplacek

lan

lát

em

vel

pénz

Mezei

igazgató

Koplacek

igazgató

ba

sá

ma

mi

Igazgató

Koplacek

Ma

ha

(e

na

sz

áll

Mezei

díj

Igazgató

díj

Koplacek

Igazgató

Koplacek

Igazgató

pe

Koplacek

pe

Igazgató

Koplacek

zá

N

cselké

tatva

bérm

75 ill

kiadó

at, a nagy-
palotájáról!
a kaució.

dénzt... és
...

viszateszi
Nem kell!
Nem kell!
vel ezelő
ették ezt a
dhatták...
kar engem
maga gaz-
embereket,
tőlük és

át! Az én
megszökné,
ből látom,
van a zse-
csomagolt,
volt még

lacsok úr!
csináljon

Existenciá-
ból semmi
jó kézbe
egmutatom
an dolga...

Alázatos
hoztam a
! (Asztal-
a pénzt).
nagybácsi-

esrevűje. A
évtizedek
varrógéppel.
úgy hatá-
szólo kap-
eslapokban
Egy ilyen
pünk jelen
ikus képek
versenyelt
számokban
nyilvánosság

Igazgató (reszketve nézi Koplacséket):

I... igen... a kaució...

Koplacsék (fenyegetően közeledik a pénz felé): Mi ez? Mi történik itt, igazgató úr?

Mezei: A háromszáz pengő kauciót voltam bátor elhozni...

Koplacsék (dühösen): Hát ez hallatlan... Ilyet még életemben nem láttam! Hát mit gondol ön fiatalember... vacak háromszáz pengővel akar ön egy ilyen világcégnél a pénztárba beülni?

Mezei: Ennyiben állapotunk meg az igazgató úrral!

Koplacsék: Háromszáz pengő kevés!... Igazgató úr! Ha még egy ilyen baklövést követ el, elsején szedheti sátorfáját és mehet! A bankkormányzóság úgyszines megelégedve a működésével...

Igazgató: Miféle bankkormányzóság?

Koplacsék: Ne mentesse magát!... Maga pedig, fiatalember, most hagyja itt ezt a háromszáz pengőt (elveszi a pénzt) és mondja meg a nagybátyjának, hogy még háromszáz pengő kell, különben fuces az állásnak!

Mezei: Megpróbálom kérem... de addig tessék az állást fentartani. (El.)

Igazgató (hogy Mezei elment elfojtott dühvel): Mit csinált maga itt?

Koplacsék: Betársultam a cégbe!

Igazgató: Hát hogy képzeli azt el?

Koplacsék: Felesben!

Igazgató: Hogy ennek a háromszáz pengőnek a fele az öné volna?

Koplacsék: Nem!... Ez a háromszáz pengő... ez egészen az enyém!

Igazgató: És én?

Koplacsék: A maga háromszázát hozták!

(Függöny)

DR. MIKES LAJOS

NÉMET NYELVTANA.

csokly fáradsággal, saját erejéből, szórakoztatva tanítja meg a német beszédre. Ara bérmentve 1 pengő 20 fillér. — Utánvételt 75 fillérrel drágább. Beszerezhető a Délibáb kiadóhivatalában, Budapest, VII. kerület, Dohány uca 12. sz.

Várja meg

a Párisi Divat jövő héten megjelenő friss számát, amelyben a tavaszi divat legújabb kreációi nagy számban vannak képviselve. A Párisi Divat, ez a nagyszerű modern divatlap a külföld legelőkelőbb modellrajzolóival tart fenn összeköttetést és több száz csodaszép párisi modellt és kézimunkarajzot közöl minden számában. A modellek szabásmintái igen olcsón aron megszerezhetők.

Féláron küldjük Önnek a Párisi Divatot 10 nappal a friss szám megjelenése után (tisztá, visszamaradt lapokat), hogy megismerje ezt a rendkívül érdekes lapot, még pedig 1/4 évre 3 pengő 50 fillér helyett 1 pengő 80 fillérért.

Kérjen egy mutatványszámot, melyet 48 fillér bélyeg beküldése ellenében bérmentve küldünk. Kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány uca 12.

A nagy

A

A zene fokozatosan halkul, majd teljesen megszűnik. Következik a „nagy pillanat”, amelynek sikeres végét szívszorongva várja a varieté vagy a cirkusz közönsége, de ugyanolyan mértékben maga az artista is.

Előbb még szól a zene, a nézőtér zörögtek a papírlapok és a cukorzacsok, most szinte kellemetlenül nagy a csönd. A nézőtér tetején kifeszített drótot még egyszer megvizsgálják, az artista kezét fog a hozzátartozóival és megindul a magasba. Lent a zenekarban megperdül a dob, amely csak fokozza az izgalmat. Bármennyire is érdekes ez a mutatvány, maguk a nézők örülnek legjobban, ha befejeződik. Elmulik a szívszorongató érzés és felharsannak az elismerő tapsok.

A nagy pillanat, azaz a szám legfontosabb mutatványa sok gondot okoz az artistának. Hiszen ezen fordul meg a karrierje. *Rastelli*-nek, a világhírű zsonglőr-artistának például sokáig nem volt nagy pillanata. Dobálta a labdáit hallatlan ügyességgel, míg végre egyévi töprengés után megszületett a mutatvány kiúja. Ez abból áll, hogy ugyanakkor, amikor a homlokán és a száján egy időben egyszüroyz papálcikákon labdákat, kezeivel egész sereg labdával játszik és bal lábán karikákat forgat. E mutatvány alatt tehát minden támasztéka csak a jobb lába. Látszólag *Rastelli* nagy pillanata életveszélytelen, pedig nem egészen így van, mert ez a hallatlan önfegyelmet kívánó munka fokozatosan felőrli az idegeket, nem beszélve arról, hogy az inak lassan kinyúlnak. Egy ilyen mutatványt huzamosabb ideig csinálni egyértelmű azzal, hogy néhány év alatt az idegek teljesen leromlanak.

Feltétlen életveszélyesebb mutatvány azonban *Barbette*-é, aki, akárcsak *Rastelli*, már több ízben vendég szerepelt Budapesten is. Amint tudjuk, *Barbette* nagy pillanata abból áll, hogy női ruhában felmegy a nézőtér tetején elhelyezett trapézre és kü-

lönfélé a magasba zuhan le fel a hely cséltlenség mélypon bette tel het a na a pillan hogy ha

A vilá nagy pil golyót f és a ny felveti tévéde az artis

Ameri aki egy többm tetején áll és la pályán. ben for embert csinálva Delbosq tetett m este a veszni. izgatott pontosa

A nag jelent, a és újbó Jól tud den ön valam latot. E nagyobi csinálni tatvány kal, a z már év nálja ug dukciót könnyű neki n nagy pil nal

lönfélé akrobatamutatók után a legmagasabb ponton elengedi a trapézt és zuhan lefelé. A nézők sikoltozva ugrálnak fel a helyükről, arra gondolva, hogy szerencsétlenségről van szó, amikor a trapézt mélypontján elkapja a kiváló artista. Barbette tehát igen könnyen az életével fizethet a nagy pillanatért, mert hiszen valóban a pillanat egy ezredrészét kell csak elkésnie, hogy halálfia legyen.

A világhírű német artista, *Paul Spadoni* nagy pillanata abból áll, hogy egy súlyos acélgolyót forgat hallatlan ügyességgel a vállán és a nyakán, olykor-olykor pedig magasan felveti a levegőbe. Csak egy hajszálnyi tévedés és a súlyos tömeg agyonszúzhatja az artistát.

Amerika legnevesebb artistája *Tom Bloom*, aki egy majdnem merőlegesen felállított többméter magas deszkára fut fel. Ennek a tetején egy labdát helyez el, amelyre feláll és lassan egyensúlyozva jön le a meredek pályán. Ő is minden pillanatban életveszélyben forog, akárcsak *Delbosque*, aki tizenöt embert ugrik át, miközben kettős szaltót csinálva, egy cilindert helyez a fejére. *Delbosque* különben egy embert szerződtetett maga mellé, aki köteles vele minden este a nagy pillanat előtt alaposan összeveszni. Az artista ugyanis azt állítja, hogy izgatott lelkiállapot nélkül nem tudná pontosan véghezvinni a mutatványt.

A nagy pillanat tehát dicsőséget és pénzt jelent, amelyért azonban minden nap újból és újból kockáztatni kell a testi épséget. Jól tudják ezt maguk az artisták is és minden önruralom ellenére előbb vagy utóbb valamennyinek felmondja idege a szolgálatot. Ezért van az, hogy az akrobaták legnagyobb része csak néhány évig tudja csinálni ezeket az életveszélyes mutatványokat. Ellentétben *Grock*-kal, a zenehumoristával, aki már évtizedek óta csinálja ugyanazt a produkciót. *Grock*-nak könnyű, mert neki nincs nagy pillanat.

az 64. oldathosszon. Következik legújabb rádióhíreink elmondása.

Spangolország volt diktátora, Berenguer tábornok

nagyszabású tervet dolgozott ki a spanyol rádió megreformálására.

Ezek szerint a jövőben Spangolországban, az angol rádióhoz hasonlóan, Madridban két adóállomás fog működni. A Madrid National hatvan kilowattal és a Madrid Regional harminc kilowatt adóenergiával. A két állomás párhuzamos műsort fog adni. Ezenkívül öt spanyol adóállomás lesz még, még pedig Andalusia harminc kilowatt, Galinia húsz kilowatt, Katalánia harminc kilowatt, Varcogados tíz kilowatt és Valencia húsz kilowatt energiával. Az új adóállomások építése és az energiák fokozása már legközelebb megkezdődik. Más.

Az olasz rádióállomások e héttől kezdve a rendes szünetjeleiken kívül

harangjátékkal kezdik meg minden egyes adásukat.

A harangjátékol zenekar és orgona kíséri, amelyet gramofónlemezeken örökítettek meg és azokról játsszák el a szünetekben. Más.

Két érdekes közvetítést ad ezen a héten az osztrák RAVAG. Az egyik

Alfredo Casella, a neves muzsikus,

a másik pedig Paul Hindemith brácsaművész, aki ugyanazt a brácsaversenyét fogja bemutatni a bécsi rádióállomás mikrofonja előtt, mint a budapesti Filharmonikusoknál. Más.

A közel jövőben

újabb két orosz adóállomás fog működni lépni.

Mindkét állomást Nginsziban fogják felállítani száz-száz kilowatt adóenergiával. Más.

A budapesti rádió a jövő héten színrehozza Huszka Jenő „Gül Baba” című operettjét Donáth Jenő vezénylésével. A műsorvezetésben szerepel még a bécsi Filharmonikusok hangversenyének közvetítése Klemens Krauss vezénylésével, a „Kis pajtás” című színmű előadása ;

Jeanne Marie Darré önálló zongoraestje és Nagy Margit, Szende Ferenc magyar daltestje. Más.

A nálunk is jól vehető afrikai adóállomást, Radio Marokkót Rabatból Bousnekába helyezték át.

Az áthelyezés közel másfél millió frankba került.

Rabat ezzel szemben kisebb energiájú adóállomást kapott. Más.

A rádióban bizonyos visszafejlődést mutat az a tény, hogy Münchenben és az angliai Southamptonban

pesti mintúra megalakultak a telefonhírmondószéri társaságok,

amelyek igen nagy népszerűségnek örvendenek. Megállapítást nyert ugyanis, hogy nagyon sokan a legegyszerűbb rádiókészülékeket sem tudják kezelni és ezek szívesebben hallgatják az előadásokat a telefonhírmondó mintájára megszerkesztett készülékeken. Más.

Edward Branly, akit a franciák a rádió atyjának hívnak, igen szűkös viszonyok között él, de

ennek ellenére sem fogadta el azt az állandó kegydíjat,

amit a francia parlament felajánlott neki. Tekintettel arra, hogy nehéz anyagi helyzete miatt kísérletezéseket sem tud végezni, a párizsi katolikus vezető emberek etthalárolták, hogy egy modern laboratóriumot építtessenek számára. Más.

Az angol rádiótársaság kétségkívül

a leglumánusabb valamennyi hasonló alakulat között.

Amint ugyanis a legújabb statisztikából kitűnik, eddig több mint húszszer vak embernek adott díjazatlan rádiókészüléket és nem fogad el tőlük előfizetési díjat. Más.

Mai rádióhíreink elmondását befejeztük. A bizsontolvasásra a jövő héten ugyanígy.

A bűvészet könyve

Különböféle bűvészműtárgyakat tartalmazó könyv 400 ábrával. Ára fűzve 4 pengő, portó 50 fillér, utánvétellel 40 fillérrel drágább. Beszerezhető a Délibáb kiadóhivatalában, Budapest, VII. kerület, Dohány uca 12. sz.

VÁROSI SZINHÁZ

Minden este

LÁBASS
JUCI

SZEDŐ
MIKLÓS

SZIRMAI
IMRE

KUN
MAGDA

ÉRCKÖVY
LÁSZLÓ

felléptével és a világhírű

Dol. Dauber szimfónikus jazz-zenekar közreműködésével

FEHÉR ORCHIDEÁK

k. Halász Gyula és Kiszely Gyula operettje

Rendezik: Sik Rezső és Keleti Márton

**A többi szereplők: Kőmíves Erzsé, Sik Rezső,
Horti Sándor, Várnay László és Jákó Béla**

Díszlettervezők: Páris Ila és Baumöhl Arthur

Jegyek 60 fillértől 6 pengőig

Amin az egész világ nevet

A mai fiatalok

Idősebb hölgy (egy fiatal leányhoz, akivel egy éjszakai lokálban találkozik): Nahát, ezek a mai fiatalok! Vajjon mit szólna a kedves papája, ha őt ilyen későn itt találná?

A lány: Minden valószínűség szerint megkérne arra, hogy ne szóljak a mamának!
(Le Sourire)

A legjobb bizonyíték

Fetéség: Nem tudom megérteni, hogy lehetsz még mindig ennyire babonás! Emlékszel arra a napra, amikor legelőször mentünk kettesben sétálni? Egy fekete macska szaladt át előttünk az úton és te akkor azt mondtad, hogy valami szörnyű dolog fog veled történni...

Férj: Na és? Hát nem volt igaz?

(La Lie Parisienne)

Gyerekek

— Na Elschen, adsz egy csókot a bácsinak?

— Nagyon szívesen! Milyet akar a bácsi? Greta Garbo-módra vagy egy csókot à la Liane Haid?

(Karikaturen)

A borbélynál

— Egy percreig sem tart nagyságos úr, csak ez az egyetlen úr vár ön előtt

(Judge)

Elkészt!

— Nagyon sajnálom, kedves barátom, elkészt! Éppen most ment el a végrehajtó!

(Lustige Kiste)

Az öreg legény keservei

— Kibírhatalanok ezek a mai nők! Mindenhez átkozottul sok idő kell nekik! Ahhoz például, hogy huszontöt esztendősek legyenek — legalább harminc évre van szükségük.

(Le Sourire)

Polgári önértzet

— Zsófi kérem, ma dupla adag kenyérmorzszát adjon az aranyhalaknak. Ma van a születésnapom, ma csupa boldog arcot akarok magam körül látni!

(Tit-Bits)

Irodában

— Kisasszony, van valami dolga vasárnap? — kérdi a főnök.

— Nincs, főnök úr! — válaszol a kisasszony felcsillanó szemmel holmi közös kirándulásra gondolva.

— Hát akkor legyen szíves, ügyeljen arra egész nap, hogy hétfőn el ne késsen az irodából! — hangzik a figyelmeztetés.

(Karikaturen)

A hegyek között

Vezető: A hegnyek ez a része nagyszerű visszhangot hallat. Kialtsa csak el magát, hogy kérek két pohár sört!
Az idegen (kiált, azután egy kis idő múlva): Én nem hallok semmiféle visszhangot!

Vezető: Én sem! Annál inkább azonban a kocsmáros — már jön is a sörrel!
(Musketen)

A beesületes megtaláló

— Nagyon szép öntől, hogy az elvesztett botomat, amelyet az uccán megtalált, visszahozta nekem! Hálából tartsa meg kérem! A fogantyúja ezüstből van, talán értékesítheti...

— Ki van zárva! Már mindenütt megkísérletem!
(Lustige Blätter)

Ebéd közben

— Mit szól sz hozzá, Emma, az új szakácsnőnk azt mondta, hogy ő az egész szívet beleteszi abba az ételbe, amit főz...

— Hát ha ebből a rostélyosból ítélni lehet, akkor a szakácsnőnk bizony igen keményszívű teremtetés!

(Hamburger Illustr. Zeitung)

Döntő érv

Főnök: Micsoda, ön szabadságot kér, mert megházasodik? Hiszen csak most jött haza a nyári szabadságáról?

Könyvelő: Na igen, de hát csak nem képzeli a főnök úr, hogy direkt elrontom a szabadságomat?!

(London Opinion)

Beszélgetnek a házak

— Miért reszketsz úgy szomszéd?
— Hogyne reszketnék! Egy gram szén sincs a pincémben, ebben a kutyahidegben! De neked is vacognak a fogaid!
— Nálunk charlestont tán coltak egész éjszaka!
(Life)

A klubban

— Nekem van egy barátom, akit az elmúlt esztendőben háromszor állítottam talpra!

— Oh, az semmi! Nekem van egy barátom, akit az elmúlt éjszaka legkevesebb tizenötösör kellett talpraállítani!

(London Opinion)

Aradozok a völegény...

— Hogy okos-e? Mondhatom neked, Dorrisnak két ember számára is van esze...

— No barátom, ezek után kezdem hinni, hogy tényleg Dorris az igazi feleség a számadra...

(La Vie Parisienne)

Az engedély

— Mammi, szabad átmenni a Hansiehez játszani?

— Nem szabad! Tudod jól, hogy mennyire nem szeretem azt a gyereket!

— Akkor legalább azért engedj át, hogy megverjem!
(Fliegende Blätter)

Vasúton

— Tüstént az alagúthoz érünk! Nem fél, kisasszony?

— Ha a szivart kiveszi a szájából, akkor egy cseppet sem!

(Le Sourire)

Az első gondolat

— Az Ön csodaszép szemei ihlettek meg engem, kisasszony, ennek a versnek megírására, hadd nyújtsam át önnek! Olvassa!...

— Oh, Istenem, Istenem! Ha ez tényleg így van, mint ahogy maga megírta, akkor holnap az első útam a szemorvoshoz vezet...

(Lustige Kiste)

Autószerencsétlenség

— Mondja, kedves vezérigazgató úr, élt ön már át autószerencsétlenséget?

— Hogyne! A riederbergi hegyiversenyen ismerkedtem meg a feleségemmel...

(Die Bühne)

Gondos előrelátás

— Dehát ne sírj Lottiekám, hiszen ez egy régi baba volt!

— vigasztalja a mama a kislányát, akinek eltörött a babája.

— De hiszen én már nem az öreg baba miatt sírok — pityereg tovább a kislány, — hanem az új babáért!

(Daily Mirror)

Ébresztő óra

— Ma volt az első nap, hogy a vekkeróráam pontos időben felkeltett!

— Ne mondja! Hogy történt?

— Az öregem a fejemhez vágta!

(Fliegende Blätter)

A víz kozmetikai jelentősége

Az arc- és testápolásnál — mint az ma már köztudomású — nagy szerepe van a fokozott tisztálkodásnak és higiénának, ami nélkül ápolott, üde, arcbőr és ruganyos test el sem képzelhető. *Itt elsősorban a víz kozmetikai jelentőségéről kell megemlíkeznem, amely nemcsak a tisztálkodás szolgálatában áll, hanem a bőrre gyakorolt jótékony hatása miatt egyike a legfontosabb kozmetikumoknak is és így a testápolás nélkülözhetetlen segédeszköze.*

Természetesen nem minden összetételű víz alkalmas kozmetikai célokra. Az úgynevezett kemény vizek (kútvíz, vízvezetéki víz) mésztartalmuknál fogva az arcbőrt izgatják, durvítják; mosakodásra általában csak olyan lágy víz alkalmas, amely semmiféle szerves anyagot vagy tisztátlan-ságot nem tartalmaz. Ilyenek az esővíz, folyóvíz, hólé, melyek hiányában azonban a vízvezetékvizet is megpuhíthatjuk oly módon, ha azt felforraljuk vagy kevés boraxot adunk hozzá.

Kozmetikai szempontból általában a hideg vízzel való mosdás ajánlatos, kivéve azon eseteket, mikor a meleg víz használata a bőr zsirtalanítását szolgálja. Mosdásnál fontos, hogy az erőteljes dörzsöléssel történjék, de csupán tenyerünkkel, nem pedig frottirtesztyűvel vagy szivaccsal. Mosdani csak bővízű mosdótálban lehet, mert a nagytömegű víz erőművi behatása elősegíti az arc gyors megtisztulását a rátapadó szennyeződéssel szemben. A verejték és faggyúmirigy kiválasztás ilyenkor szabaddá válik és így a bőr felületének párolgása zavaratlanabban mehet végbe, ami nagy jelentőséggel bír a különböző kozmetikai hibák keletkezésének megakadályozásában.

A test konzerválása szempontjából rendkívül előnyösek az ú. n. hidegvizes ledörzsölések, melyeket úgy végzünk, hogy kb.

HAJFESTÉS!

KOMOL párizsi hajfestékekkel festett haj szebb és természetesebb, mint az eredeti. Egyszerű, gyors, kényelmes kezelés és biztos eredmény. Díjtalan prospektust küld: Vezérképviselőt, Rákóczi út 14 szám

20–22 C fokos vízbe áztatott lepedőbe burkoljuk a testet és néhány percig erőlyesen frottirozzuk azt, majd a vizes lepedőt levesszük és a testet szárazra dörzsöljük. Az ilyen eljárásnak csak úgy lehet eredménye, ha azt huzamosabb ideig végezzük.

A hideg félfürdő alkalmazása az anyagcsereforgalom és a vérkeringés fokozása céljából ajánlatos. Miközben 25 C fokos vízben fürdik az illető, valaki vizes ruhával erőlyesen dörzsölje a hátát és mellét és fokozatosan annyi hideg vizet öntsön a testre, hogy a kádban levő víz hőmérséke 20 C fokra csökkenjen. A félfürdő előnye, hogy erősebb mechanikai hatásánál fogva vérbőséget hoz létre; gyenge idegzetű egyéneknek jól bevált gyógy mód.

Izzadásra hajlamos, valamint hideg és fagyottlábú egyéneknek igen jó eredmény érhető el a váltakozó hideg és forró lábfürdők alkalmazásával.

Általában leszögezhetjük, hogy a gyakori és rendszeres vízhasználat igen jótékony hatással van a bőrre, izmokra és idegekre, melyek a bőr szépségét szabályozzák és egészséges működését biztosítják.

Dr. Heks Imre

Orvoskozmetikusunk kozmetikai kérdésekben megemlézett és felbéllyezett választóriték beküldése ellenében levélben is készséggel ad felvilágosítást.

Automobil

8 személyes, ritka elegáns 70/100 lóerős

Mercedes kocsi compresszorral, cabrioletal, mely nyitható és csukható, majdnem tiszta új, okmányszerűleg igazolható, hogy 40.000 pengőbe került, a kocsi leállítására miatt 29.500 pengőért eladó. Abszolút megbízható garancia mellett részletesre is átengedem. Komoly reflektánsnak turára is kipróbálható. A kocsi igazi kiállítási darab. Részletes felvilágosítással készséggel szolgálok posta útján, miután nappal nem tartózkodom odahaza.

Szanyi József, Mártonhegyi út 38

Olvasó!
gratuló
állott e
válasza
feldolgo
31-ig le
hatunk
kizáróan
feldolgo
kérjük
gus

Hyp
gyon

közvet
szinte

Rendse
flegma

Bohy
képes.

nyugsz
iparko

képest
nem e

janak
szete

feleme
nak b

len, e

Büz
kodi

van fe
kivüli

hogy
mert

ságot,
Úgye

szines
25

iparko

Sokat
vigasa

tára.
annyi

komo
hátté

ligens

Ern
meser

követ
eszer

szán
nek.
lépés
ságos
Pö

Ismerlek! Segítek?!

GRAFOLÓGUS ÜZENETEI

Olvasóink oly nagy mértékben veszik igénybe grafológiai rovatunkat, hogy anyagtorlódás állott elő, ami nagymértékben hátráltatja a válaszadást. Eppen ezért — a restanciák feldolgozásáig — közöljük, hogy március 31-ig legnagyobb sajnálatunkra nem fogadhatunk el újabb leveleket, mert ez idő alatt kizáróan a régi kérdezősködésekert fogjuk feldolgozni. A már beküldött levelek íróit kérjük legyenek türelmessel, mert grafológusunk mindenkinek válaszolni fog.

Hypokrates. Mértékletes, tudatos és nagyon fegyelmezett egyéniség. Nem tud közvetlen lenni, merev, tartózkodó modora szinte titokzatossá teszi sokak szemében. Rendszerete szenvedélyszerű. Türelmes, flegmatikus, befolyásolhatatlan.

Boby gyerek. Szellemileg igen fejlődés-képes. Intelligenciája egészséges alapokon nyugszik, nem hajlamos a túlzásokra és iparkodik elmélyedni a dolgokba. Korához képest nagyon fejlett ítélőképessége van és nem engedi, hogy ellenőrzés nélkül uralkodjanak rajta idegen befolyások. Alaptermészete nagyvonalú, úgyhogy tág látókör és felemelkedési képesség mindjobban ki fog benne fejlődni. Igen fogékony, közvetlen, egyenes természet.

Büzi és Béla. Nagyon hiú, szeretne uralkodni az embe eken és érezni, hogy hatalma van fölöttük. Önmagát valami egészen rendkívülnek tartja. Meg kell még tanulnia, hogy mi a feltétele a békés és szép életnek, mert a mostani felfogásával több bosszúságot, mint derút vinne bele új otthonába. Úgyes, élénk képzelőtehetsége van, úgyhogy színes és érdekes életet teremthet.

25 éves Böske. Szigorú önmagához és iparkodik jól megállni a helyét az életben. Sokat törődik mások bajaival, mintegy vigasztalást talál benne a saját sok bánatára. Alapjában véve optimista, azért éri annyi kellemetlen csalódás. Érzelmű élete komoly és a szereteteiről való gondoskodás háttérbe szorítja egyéni kívánságait. Intelligens, kár, hogy nem tanult többet.

Ernö esászár. Élelmes, jókedélyű, kellemesen tudja berendezni az életét. Nem követelő önmagával szemben, természetes észre támaszkodik és lehetőleg kevés időt szán a kellemetlen és fárasztó kötelességekre. Úgyesen bánik az emberekkel, felépése szerencsés. Gyors elhatározású, barátságos, derűs kedélyű.

Fő a kezekkel. Könnyelműsége hajló,

önmagában kissé bizonytalan egyéniség. Szellemes, szeret mulatni és többet törődik a jelen kellemességeivel, mint a jövő helyes kiépítésével. A kalandok vonzzák, felületességre hajlik és cselekedetében, életében gyakran elhamarkodott. Sokszor okoz fájdalmat azoknak, akik szeretik.

Az Ősi Lárma. Nagyon kell vigyázni magára. Rendkívül hajlamos az életet terhesnek, fölöslegesnek, véletlennek látni, mert úgy látszik, most olyan hatások alatt van, amelyek ezt váltják ki belőle. Ki kellene szakítania magát. Foglalkozzék sokat de újabb alapon magával s akarja erejét, örömeit iránti fogékonyságát fokozni, ahelyett, hogy az elmúlás gondolatával tetszeleg magának.

B. Vill. Rendszerető, komoly és kötelességtudó. Ha ezen az úton halad tovább, jól fog fejlődni és sokra vinni. Részletesebb elemzésre, egyéni tehetsége és hajlamok megállapítására az írása még nem elég fejlett.

B. Manel. Nincsenek rossz szándékai, de gyakran okoz csalódást az embereknek, mert amit egyik nap fontosnak lát, az a másik nap már mindegy neki. Egyenletes kedélyű s annál különösebben hat, hogy éppen a lényeges kérdésekben nem állhatatos. Szorgalmas. Modora kifogástalan.

13. Rózsalliget. Nagyon mértékletes, kiegyensúlyozott egyéniség. Ámbár vannak romantikus elképzelései és szereti magát valami egészen a valóságtól eltérő és nagystílusú környezetben látni, alapjában fél minden tényleges változástól és minden, akár milyen kicsi kockázattól. Rendszerető, pontos.

Mária asszony. Finomlelkű, nőies természet. Gondolatai meglehetősen szűk körben forognak, nem tud másra, mint a maga és szereltei életére gondolni, de abba annyi gazdagságot és eseményt tud belevinni, hogy tartalmas és érdekes az az élet, amit mintegy önmagából termel ki. Modora igen tartózkodó, csak nagyon kevés ember érdekli annyira, hogy tudomásul vesse létezését. Izlése kifinomodott, határozott és egész környezetére rányomja egyéni bélyegét.

Kosice, 1930. fiatalember. Intelligens, szellemi képességei sokat ígérők, de igazán csak akkor fog előre jutni, ha belső biztonsága szilárdabb lábakon fog állni. Valami nagyon bántja és megrendítette önbizalmát. Szüksége lenne valakire, aki szellemileg egyenértékű és egészen melléje áll. Így túlságosan a külső sikerekre kénytelen önmagáról való ítéletét felépíteni.

Május 23. Harmónikus, kedves, nőies természet. Roppant őszinte és másoktól is azt várja. Minden mozdulatában a melegség és jóság tükröződik. Elnéz másokkal szemben és rendkívül türelmes. Kevés dolog fontos számára, mert nem tud lényegtelen dolgoknak nagy fenekét keríteni. Igaz tiszta idealizmus lakozik benne. Adja az Isten, hogy olyan szép legyen az élete, mint megérdemli. S. Sz. V.

Szerkesztői üzenetek

Olvassóink napról-napra tömegesen fordulnak hozzánk kérdésekkel. Levélben csak abban az esetben adunk választ, ha a levélíró egy megcímezett és felbélyegzett válaszborítékol küld. A nekünk szülő levelet így tessék megcímezni: „Délbáb” szerkesztőségének, Budapest, VII, Dohány uca 12. Felvilágosítást kérek.

Kéziratokat nem őrizünk meg

Olvassóinknak. Egyik legutóbbi számunkban a „Titokzatos levél” című novellát közöltük és a szerző nevét sajtóhiba következtében Brünnek írtuk. A novella szerzője Theodor Brun, a kiváló német novellista és regényíró. — **Némethy János.** Közölni fogunk belőlük. — **Mese a benzinkútról.** 1. Lilian Harvey címe Berlin-Westend Ahornallee 16—17. 2. Willy Fritsché Berlin-Charlottenburg Kaiserdamm 95. 3. Olga Csehováé Berlin N. W. Klopstockstrasse 20. 4. Laura la Planté Universal Studio Universal City California. 5. Jelenleg nem tartózkodik egyhelyen, alkalmilag ismétlje meg kérdését. — **Missik Lili, Nagyvárad.** Nem tudunk róla. — **K. János Gyula.** Honthy Hanna címe Kertész uca 24—28., Vaaly Ilonáé Zsigmond uca 9., Dajka Margit Hollán uca 9., Bársony Rózsie Dohány uca 47., Lészay Katóé Lehel uca 5. Próbálja meg, azt hisszük eredményes lesz. — **Kis esztalant.** Bizalma megható és készséggel adunk választ „kényes kérdéseire”. Hát bizony, maga már abban a korban van, amikor a negyvenkétéves „bácsi” nem csókolhatja meg. Nem tudjuk, hogy ezeket a csókokat nyíltan vagy titokban váltották-e, de mindenesetre azt tanácsoljuk, hogy azonnal szüntesse be őket. Mondja meg a „bácsinak” komolyan, hogy maga már felnőtt leány és szégyelli ezeket a csókokat. Rovatvezetőnkre vonatkozó kíváncsiságát — sajnos — nem elégíthetjük ki, mert ő inkognitóban akar maradni. Valamit azonban elárulunk róla: Térdig érő, lengő, fehér szakálla van, dupla szemüveget visel és nemrégiben lett dédnagypapa! — **Sz. flú.** 1. Amerikából a napokban érkezett Budapestre. 2. Elvált. 3. 1884-ben Budapestben. 4. Kolozsvárott működött, majd a Király Színházban operett-bonviván lett. 5. Sok van. 6. Igaz. — **Tungasz.** 1. Technikai okokból szűnt meg. 2. Lehet, nincs vám. — **K. János, Békésésaba.** 1. Universum Film A. G. Berlin S. W. 68. Kochstrasse 6—8. 2. Címezze a Magyar Színházhoz, Budapest, VII., Wesselényi uca 62. — **Vidám társaság.** 1. Köszönjük a kedves sorokat és fogadják gratulációnkat! A kis szöke színésznőről terjesztett pletykákról semmit sem tudunk. Nem valószínű, hogy igazak. 2. Irjon a színházhoz, ott biztosan megkapja. Válaszolni fog. Próbálja meg, hiszen a művésznőnek biztosan van egy-két felesleges példánya, amit szívesen ajándékoz rajongóinak. 3. A fogadást elvesztette, mert a művész haja mindig aranyzóke volt

és sohasem festette. — **Viki.** A kértett filmszínész jelenleg ismét a filmvárosban tartózkodik. sőt a hírek szerint már el is helyezkedett. Régi pozícióját nem tarthatja meg, mert hiszen az angol nyelvet csak törve beszéli. — **Versfaragó.** Versén megáltszik, hogy faragta, mert ha megírta volna, talán jobban sikerül. Lapunkban csakis színházi vonatkozású verseket és novellákat közlünk. — **Reménytelen eset.** Baján csakis orvos segíthet. Forduljon tehát minél gyorsabban szakorvoshoz, mert ha betegségét elhanyagolja, sokkal nehezebben fog meggyógyulni. Levélét továbbítottuk a jelzett címre. — **Bimbó.** Több ilyen intézet is működik, ebben a rovatban azonban címeiket nem közölhetünk. Kérését ismétlje meg zárt levélben. — **Kis aranyos.** Húsz éves vagyok és „szörnyen szerelmes” — írja levelében. Ez az a kor, amikor a fiatal emberek szerelmesek szoktak lenni, ez tehát rendben volna, de az már nincs, hogy a lány tíz évvel idősebb Önnél és érzelmeit nem viszonozza. Mondjon le róla, mert a nagy korkülönbség miatt úgy sem lehetne belőle boldog házasság. — **Asszonyka.** Egyedül Ön a hibás. Ha férje nem szereti, hogy Ön azzal a két könnyelmű asszonnyal barátkozik, akkor minden további magyarázat nélkül kerülje társaságukat! Férje idősebb Önnél, tehát meggondoltabb, tapasztalatai is vannak és ha ezt a barátságot ellenzi, akkor bizonyos oka van rá. Azonnal mondja meg férjének, hogy belátja tévedését és biztosan hisszük, hogy örömmel meg fog bocsátani. — **Unus es Deus.** 1. 1930-ban. 2. Szavalóest. 3. Jó. 4. Külön osztály intézi. Időnként felhívást bocsátanak ki. — **Egy számonkérő olvasó.** Tudomásunk szerint a miskolci színházban. — **Tibi-rajongó.** „Tibike” nem völégény és nem is nős. Édesanyjával él és az éneklésen kívül zeneszerzéssel foglalkozik. — **Vége a bálnak.** Ha Önök meghívták a fiatalembert teára és ő nem jött el, akkor ennek csak az lehet az oka, hogy nincsenek komoly szándékai. Hogy a bálózás ideje alatt leginkább csak Önnel táncolt, az semmit sem bizonyít, lehet, hogy csak azért tette, mert — mint Ön levelében írja — kitűnő táncos. Ha ő minden magyarázat mellőzéseivel távolmarad, legokosabb, ha nem is gondol többé rá és futni hagyja.

Előfizetési ár:

¼ évre 2 pengő 50 fillér, ½ évre 5 pengő.
Ausztriában példányonként 40 Groschen.
Budapest, VII, Dohány uca 12.

Szerkeszti: TOLNAI SÁNDOR

Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI
MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT
Kiadóest és szerkesztésért felel: PAIZS GÉZA

Nyomatott Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadó-
vállalat Rt. mélynyomó-körforgógépeiben,
Budapest, VII, Dohány uca 12 szám

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszámai:
József 423—39 és József 423—50

Kis fejtörő – nagyoknak

Vízszintes sorok:

1. Nem örül a skielő.
2. ha ez utóleri.
3. 9. Fel-tételes kötőszó.
4. 11. Enélkül nem lehet skielni.
5. 12. Üres yomor teszi.
6. 14. Tej-termék.
7. 15. Azonos mással-hangzók.
8. 17. Irói álmév.
9. 18. Réz-eske.
10. 19. Bútor.
11. 21. Segélyhívás jele.
12. 23. Női keresztnev.
13. 24. Görög faj.
14. 26. Ilyen koresolya is van.
15. 31. Árúnak és érenek van.
16. 32. Német helyhatározó.
17. 33. Így végezzük el minden dolgunkat.
18. 34. Tovább jut.
19. 36. De aztán... jöj-jetek (két szó).
20. 38. A pengő előtt volt.
21. 39. Növény része.
22. 40. Nem az.
23. 42. Tevék családjába tartozik.
24. 43. Betakar.
25. 44. Okozat testvére.
26. 46. Rossz vaj jelzőjének eleje.
27. 48. Álló víz.
28. 49. Hozzájárul az állam jövedelméhez.
29. 52. Nyelv-tani fogalom.
30. 55. Színházban is közreműködik.
31. 56. Régi mérték.
32. 57. Német propozíció.
33. 58. N-nel prémes állat.
34. 61. Jajgat szinonimája.
35. 63. Csak ebben az időben lehet nálunk skielni.
36. 64. Sportegylet rövidítése.
37. 66. Állat jelzője.
38. 68. Ezt írják rá az igyiratra, ha az irattárba mehet (egyforma mással-hangzók).
39. 68. Futbalcsapat neve (vidéki I. liga).
40. 70. Órafajta.

Függőleges sorok:

1. Ha ez esik, nem örül a skielő.
2. A kezdő skielő így megy a havon.
3. Jó, havas időben... a hegy a skielők seregétől.
4. Lekvár.
5. A csontrendszerünk is azt alkot.
6. Gyümölcskonzerválás.
7. Fordított kicsinyítő rag.
8. Rongál.
9. Madár.
10. Az ezüst vegyjele.
11. Ijedelem szinonimája.
12. Főzéshez használjuk.
13. Azonos mássalhangzók.
14. 25. Duplán idegen író neve.
15. 26. Hím állat.
16. 27. Az ember orravére is teszi, ha végigvágódik a havon.
17. 28. Kikötőkben ilyen part is van.
18. 29. Hirtelenharagú emberre mondják.
19. 30. Borral kapcsolatban erre is hívják az embert.
20. 32. Bogár.
21. 34. Kérdőszócska.
22. 35. Orvos tanulója.
23. 37. = 4.
24. 40. Ebben rejlik az erő, ez nem kétség.
25. 41. Tó.
26. 43. Skielő szereti az ilyen időt.
27. 45. Támasztanak hozzá.
28. 47. Világtalan.
29. 50. Szobrász is mintázza.
30. 51. „Nem szül gyáva nyulat... párduca”.
31. 53. Hozzátesz szinonimája.
32. 54. Megye.
33. 59. Etus.
34. 60. Sérülésből keletkezik.
35. 62. Haszontalan növény.
36. 63. Üdvözlégny — latinul.
37. 65. Lüklet és folydogál.
38. 67. A feleség ragja.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41
42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52
53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63
64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74

A 8. szamban közölt keresztrejtvény megfejtése.

- Vízszintes sorok: 1. Ai. 3. Ép. 5. Oboa. 9. Tc. 10. Vera. 14. Gróf Bethlen Margit. 19. Menü. 20. Apa. 21. Tér. 22. Adat. 24. Szerb. 26. Isa. 28. Kor. 29. Klára. 30. Argos. 32. Éltés. 34. Klíma. 35. Eros. 37. Bal. 38. Leót. 39. Tacitus. 40. Merre? 41. Pi. 43. Ni. 44. Thera. 46. Behinti. 49. Híte. 50. Rár-ó. 51. Agár. 52. Emese. 54. Ohnet. 56. Öt óra. 59. Eresz. 60. Ami. 61. Mos. 63. Itóka. 65. Enne. 66. É. M. E. 68. No. 70. Omar. 71. Az Ur vagyon teveled... 76. Asta. 77. Ae. 78. Ea. 79. Olló. 80. Som. — Függőleges sorok: 1. Attasé. 2. Ich. 3. Éle. 4. Pontos. 5. Orner. 6. Bourget. 7. Of. 8. Aba. 10. Aar. 11. Rr. 12. Egalite. 13. Vidám. 14. Géza. 15. Epi. 17. Mér. 18. Tara. 16. Le. 19. Mese. 23. Tata. 25. Bora. 27. Album. 28. Kel. 29. Klór. 31. Societe. 33. Tas. 34. Keringő. 36. Sipre. 38. Lénia. 42. Terem. 44. Theseus. 45. Hisz. 46. Bán. 47. Tái. 48. Irótoll. 50. Rhi. 52. Erna. 53. Menza. 54. Omega. 55. Torta. 57. Romeo. 58. Akad. 59. Ée. 60. Ama. 62. Sie. 64. Anno regni. 66. Éva. 67. Pó. 69. Ovo. 72. Rt. 73. Yes. 74. Nem. 75. El.

Az olvasóközönség köréből beküldött ötletes rejtvényeket köszönettel vesszük és névvel közöljük.

Singer varrógépek a világ minden táján!

Singer varrógép szolgálat

Az első tanóra

Singer varrógépek
a Fülöp-szigeteken

Dijkiosztás a varrási és himzési verseny befejezése után.

Az első díj

Singer tanfolyam Galle-ban

(Ceylon szigetén)

Singer tanfolyam Formosában

Varrási, himzési és tömési
tanfolyam **Singer**
varrógépeken